

ЗАКОН

кси вибору та парадокс

Закон і парадокси вибору

Feb. 14th, 2018 04:03 am

Так мала називатися четверта, заключна книжка з "парадоксальної" серії. Але, оскільки такого роду книжку я не бачу особливого сенсу писати (але все одно написав, як бачите, де-факто) - то вся вона вкладається у один програмний пост (або кілька, якщо розбити на кілька). Тобто, всього книжок вийде три цілих, та скількись там точно сотих. Скільки - точно не відомо, як відомо.

Закон та парадокси вибору 2

Feb. 14th, 2018 04:15 am

Для того, щоб не вести безпредметних розмов, візьмемо до розгляду конкретний, але важкий (для слабких) випадок: ось такий. Рекомендую піти та прочитати іще - тоді сюди повертатися.

Хто ж не хоче нікуди ходити - тому пояснюю: питання стоїть наступним чином: вважати злочинця, який керований у своїх діях патологічними змінами в організмі (та мозку) злочинцем, чи вважати його звичайним хворим неадекватом, що не здатен відповідати за свої дії? Як його трактувати з точки зору закону та Закону, та як на такі дії реагувати вірно, як наслідок? Такими є ці два питання.

Почнемо, парадоксальним чином, з другого. Припустімо, що у вас є злочинець цього типу, якому ви, в силу чи то гуманних принципів, чи якихось інших, бажаєте допомогти. Сам він, в силу власних фізіологічних обмежень не може, чи не бажає цього робити (не здатен їх навіть усвідомити достатньою мірою, як варіант).

У вас є лише три логічних опції тут:

- 1) дозволити йому жити, як далі живе - і здохнути (варіант: прискорити, щоб не мучив себе і інших);
- 2) примусити його до здоров'я (примусове ізолювання, хірургія і т.д.);
- 3) обман. Брехня, тобто. Намірена, з лікувальною ціллю.

Перший варіант відкидаємо, оскільки умови задачі такі, у цьому прикладі. Зазначу, що для суспільства це варіант оптимальний, часто - в реальному житті його так легко не відкинеш.

Другий варіант - складний і вимагає достатньої кількості енергії, важелів і структур.

Третій варіант - теж форма насилля. До речі, чому брехня - форма насилля, доведіть самі. Я ж обмежуся приблизною цитатою із Ферма: "доведення цього питання просте і дуже гарне, але поля цієї книжки занадто малі для нього")

Отож, у нас є два реальних варіанти, обидва з яких передбачають насилля. Одне - пряме, інше - опосередковане. Пряме насилля завжди очевидне і викликає відповідну реакцію (рефлекс). І, часто, прямі, чи побічні негативні наслідки. Непряме насилля, оманом - не дає пацієнту можливості усвідомити сам факт лікування. Тому породжує парадокс: пацієнт вважає, що вилікувався самостійно, "саме пройшло", абощо - і, найчастіше, впадає в рецидив. Тобто, творить ще більше зло, в результаті такого лікування. Самим фактом того, що продовжує жити, як жив.

Тому я завжди вважав брехню формою злодійства. Але лише тому, що так де-факто є. Але в теорії буває брехня Законна. Тобто, таке спотворення інформації, яке дає необхідні для Закону наслідки. Важливий нюанс тут в тому, що сам злодії про рівень такої необхідності судити не може. Необхідність і можливість спотворення може оцінювати лише той, хто знає і усвідомлює Закон у достатній мірі (межа оптимуму, приведено до конкретної ситуації і вище неї).

У природі (Законі) існують захисні механізми та обмеження, які не дозволяють злу розповсюджуватися понад міру - різні сигнали зворотнього зв'язку. Зуд, біль, різка біль і т.д, аж до коми та, в крайньому випадку, смерті. Тому смерть, в цьому контексті, можна розглядати, як форму Закону.

Тобто, як наслідок невідповідної реакції на сигнали зворотнього зв'язку. Причиною цього може бути невідповідність самого сигналу причині, неякісність його (спотвореність на шляху до реципієнта), нездатність його вловити та усвідомити і т.д. Весь спектр значень, тобто.

Тому є, знов же ж, два типи можливих реакцій на злодійство: або пряма дія (слово - палицею по плечах - цеглою по башці), або обманний маневр (яма, стовп і т.п.), різного рівня катастрофічності. На яму, чи стовп ображатися тяжко, чи не так? А функціональність така ж, якщо не вища.

Але це лиш один з прикладів роботи Закону, звісно ж. Варіантів існує безкінечна кількість.

Вертаючись до нашого неадекватного злодія: як йому допомогти вірно, якщо прямий вплив викликає небажані для нас наслідки, а непрямий - небажані для нього та суспільства (тобто, знову для нас)? Очевидно, що варіантів знову лишається лише два: або дозволити йому максимально швидко відкинути ласти, або знайти межу оптимуму в кожному конкретному прикладі. Тобто, таке значення зовнішнього тиску, яке дійде до нього найякіснішим чином, але при цьому не викличе небажаних ні для нас, ні для нього самого, ні для суспільства рефлекторних реакцій. І все це обмежено рівнем шкоди, яку він наносить цьому суспільству.

Ось така от формула виходить, якщо відштовхнутися від випадку другого, необхідної реакції.

Закон та парадокси вибору 34

Feb. 14th, 2018 04:59 am

Як же ж такого неадекватного злочинця трактувати з точки зору закону та Закону?

По-перше, ці два поняття мають співпадати, в ідеалі. Тому "Закону", а не "закону".

А по-друге - застосовуєм для перевірки єдиний, нам відомий, критерій істинності Закону - майбутнє. Закон - це майбутнє. Усе, що потрапляє в майбутнє - Законне.

Проблема в тому, що "майбутнє", тут - не те, що розуміють під таким злочинці. Злодії у майбутнє не потрапляють в принципі ніколи. І навіть якщо б потрапили - зникли б разом з ним. Така його природа, тому що.

Тому питання "що таке майбутнє і як його трактувати?", знов же ж, може вирішити лише той, чи ті, які Закон достатньо знають, та усвідомлюють. Оптимально, або понад таку міру. Але не менше, зрозуміло.

Даю приклад: злодій заліз до чужого банку і вкрав пачку грошей, або, скажімо, книжку бухгалтерську. А нарано банк згорів (замикання в ньому сталося, або що, по незалежній від злодія причині). Згоріли б і гроші, якби їх не винесли. Хто, у даному випадку, злодій? Рятувальник частини майна, чи не так?

Але лише, зрозуміло, тоді, коли на найпершу ж обгрунтовану вимогу віддає усе майно самому власнику. Мінус власну, чесно зароблену десятину, скажемо.

Далі виникають іще нюанси: хто такий власник, як його розпізнати (документи, скажімо, також згоріли)? Або, наприклад, власник загинув також, а нащадки занадто молоді, не здатні покерувати власністю адекватно, чи невідомо, хто з них перевагу має і т.д. Ситуацій вибору є також безкінечна кількість і лише оптимум дає єдино вірне рішення. А оптимум, як ми знаємо, знають лише ті, хто знає Закон достатньо добре. І не лише знає, але й усвідомлює. Не форма, а саме суть має значення, тому що.

Тому й існують три рівні (або форми) Закону: де-факто, де-юре і по-суті. І третя форма - найвища, що опирається на фактичний, об'єктивний стан, в своїй оцінці. Друга ж, юридична - лише допоміжна. Найнижча, тобто. Призначення її - мінімізація зусиль, всього лиш. Тому ж, логічно, будь-яке рішення, що надає перевагу "де-юре"

перед "по-суті" (при решті рівних) - незаконне. І вимагає, як наслідок, покарання, або ж лікування таких "судей", які насправді є злодіями (вертаємося тут на цикл / наступний рівень вибору).

Тому це питання, питання визначення остаточної вини - лежить на суддях. Тобто, на тих, хто володіє Законом (приведеним до конкретного випадку, що розглядається) у достатній мірі. Тобто, суддя мусить бути, як наслідок, спеціалізованим, у складних випадках і т.д. Це основні моменти, які потребували додаткового висвітлення. Решта простіших ситуацій і додаткових трактувань - у талмуді основному. Там же ж і послідовність, разом з обставинами їхнього виникнення. Але менш точно. Зате більш детально.

"Проблема вагонетки" та ідіоти

Feb. 14th, 2018 05:25 am

Сама проблема звучить так:

Вагонетка втратила керування і мчить по залізничній колії. Попереду на колії прив'язані і знерухомлені п'ятеро людей, і вагонетка мчить прямо на них. Ви стоїте на якійсь відстані від подій, біля стрілки. Якщо Ви натиснете на стрілку, вагонетка поїде по іншій колії. Однак,

Ви помічаєте, що на іншій колії прив'язана одна людина. У Вас немає можливості управляти стрілкою так, щоб змінити напрям вагонетки без втрати життя (наприклад, тримаючи стрілку у середній позиції так, щоб вагонетка застрягла між двома коліями, або натиснувши на стрілку, коли передні колеса проїхали поворот, а задні — ні). У Вас є всього два варіанти: (1) Нічого не робити, і вагонетка вб'є п'ятьох на основній колії. (2) Натиснути на стрілку, і вагонетка піде по боковій колії, і вб'є одну людину. Який вибір правильний?

Ідіоти зводять цю задачу до кількісного вирішення, в той час, як вона елементарна - тому я з повним правом і обгрунтовано називаю їх ідіотами. Тобто, ніякої проблеми не існує - проблему придумали механістичні ідіоти (зłodії тупі), щоб виправдовувати власні звірства (дефективність будови мозку-тіла-душі-етц).

Вирішується вона просто: вибір диктується ОБ'ЄКТИВНОЮ ЦІННІСТЮ. Якщо на одній колії десять мавп, а на сусідній - один професор філософії - переїхати необхідно, як зрозуміло, цього професора. Мавпи ж ні в чому не винні, їх сюди підручні цього ж професора пригнали.

Зрозуміло, ідіоти?

Що ж таке "об'єктивна цінність" - зрозуміло має бути з попереднього. Це цінність з точки зору Закону. Тобто, з точки зору майбутнього. І оцінювати його може лише той, чи ті, хто Закон знає достатньо.

Тому не існує такого законного права, коли за стрілку (чи за кермо вагонетки) можна ставити того, хто не володіє методою її керування. Не пройшов тести відповідні, екзамени не здав і т.п. Крім, зрозуміло ж, форс-мажорних обставин, типу наших. Коли всі пілоти понапивалися і п'яні з бортпроводниками сплять, а долетіти якось треба - тоді будь-хто, хто хоч якісь навички має - може літаком прекрасно керувати.

п.с. ну, або й не прекрасно, тут вже як кому повезе :)

Такий Закон, знаєте. Я вас на цього корабля, - як один казав, - дев'ять років збирав :) :) :)

п.п.с. усі інші їхні "філософські проблеми" - приблизно такого ж рівня, як і вони самі. Тому я, дякувати, не "філософ". Брррр, аж страшно уявити.

"Проблема вагонетки" та ідіоти 2

Feb. 14th, 2018 12:01 pm

Ідіоти можуть закинути мені, що я намірено вводжу в "проблему" додаткові елементи. А ти, - вони скажуть, - виріши проблему у такому вигляді, як вона є.

Але проблеми не існує у такому вигляді, як вона є, ідіоти. Бо, поки існує об'єктивна реальність - існує і Закон. І навпаки. Тому у задачі ЗАВЖДИ буде менша і більша цінність, в контексті вибору. І не просто цінність суб'єктивна, для того, хто стрілку переводить, але цінність об'єктивна, Законна.

Найцікавіше, що найпростіше перевірка доводить, що все саме так і є: урівняйте кількісні параметри (по одній особі на кожну гілку посадіть), але змініть якісні (на одну дитину, на іншу - дорослого) - і вирішення стає зрозумілим. Дитина завжди (при решті рівних) матиме перевагу з точки зору майбутнього. Тобто, з точки зору Закону.

І це не вбудована якась оціночна функція. Це вбудований Закон, який в кожній нормальної людини є. І, якщо не бракований (чи хімічним, чи фізіологічним чином не знищений) - працює завжди вірно. Інтуїтивно вірно і практично ментально.

Але ідіоти цього не розуміють, більшістю. Оскільки патології їхні - точно такі ж, як і в любого іншого злодія. І судити їх необхідно точно так само, виходячи з намірів, та наслідків. Як фактичних, не певний момент, так і потенційних. Тобто, наслідків для майбутнього.

Тому, наприклад, злодії, які ріжуть дерева (особливо довгоростучі, типу дуба) - будуть покарані максимально відповідно. Забиранням цього ж майбутнього у них. Це просто, як бачите.

Закон та парадокси вибору 95

Feb. 14th, 2018 12:21 pm

І, хоч питання як і кого судити, у випадку патологічних збочень, лежить на суддях - рекомендації загальні можна дати. Вони також доволі прості, якщо розібратися.

Берем іще один приклад - нашу "владну" свиноту різноманітну. Тобто, де-факто, клептоманів, дегенератів, та різного роду збоченців (від комплексу неповноцінності простого - до насильників і убивць). Зрозуміло, що причин такої поведінки є лише дві: деформовані шаблони поведінкові (закладені в дитинстві, переважно, на тлі генетичного браку (схильностей), або ж впливу негативних факторів зовнішніх).

Так, можна сказати, що всі вони, або більшість - жертви обставин. Тоді кого судити і за що? Чи можете ви засудити робота за те, що він, як робот, володіє бракованою програмою? Хіба в нього є вибір?

Звідси зрозуміло, що суд існує лише для тих, хто ним володіє, Вибором. А таких не так і багато в світі, відносно. Усіх решту - не судять. Але ізолюють від можливості шкодити майбутньому, у випадку законності такої дії. Суд для них не має сенсу, тому що. Оскільки всі вони УЖЕ засуджені об'єктивною реальністю. А стан їхній - наслідок таких, чи інших дій або їхніх батьків, або них самих, в минулому.

Тому ж для них неможливо застосовувати критерії оціночні, як до людей. Бо це не люди, в більшості випадків. Це свині, вовки, або ж навіть порядні вівці. Але не люди. Хоч і виглядають подібно.

Так, це жорстока точка зору. Але так воно працює.

Знову ж, без об'єктивних критеріїв відбору одних від інших - суд неможливий. Тому віддати саме це питання суддям можливо лише при одній умові: коли самі судді - люди. А звідкіля ж нам про це знати, якщо критеріїв відбору нема?

Це стара, давня проблема, як відомо. "Проблема судей" називається. Але у неї, як не дивно, таки є рішення.

Знов же ж, назвавши його - створюється можливість мімікрії та підтасувань результатів. А це небажано.

Тому, наразі - так. Кінчених злодіїв - ізолювати від майбутнього. Всіх решта - від можливості шкодити йому. Закон же сам прекрасно все сортує, як відомо. Ібо "Аз воздам".

Але домогти йому в роботі - варто (аби лиш не надмірно). Зекономите собі достатньо часу.

Вбивці часу.

Feb. 14th, 2018 02:21 pm

Спочатку аксіоми:

- 1) Вбивство свого часу = вбивство свого майбутнього = самогубство.
- 2) Вбивство чужого часу = вбивство чужого майбутнього = злочин, злодійство.

Уся проблема, зрозуміло, в трактуваннях. Бо можна нічо не робити - і при цьому часу не вбивати. А можна бути "дуже зайнятим" - і вбивати його максимально ефективно.

Це теж парадокс, очевидно. І, як завжди, кожен вирішує його теж самостійно. Парадокс вибору - він такий: багатогранний, багатокомпонентний і багаторівневий. Бо в мавпи - один вибір, в людини - інший, в бога - ще інший, а в Бога - взагалі абсолютний. Це з визначення випливає. Бо Бог - це вибір і є, в своїй основі. Тобто, свобода. Тобто, Закон, або Істина.

А без Закону свободи не існує. Дарма вбиватися. Це аксіома номер три.

п.с. дозволяється перевіряти.

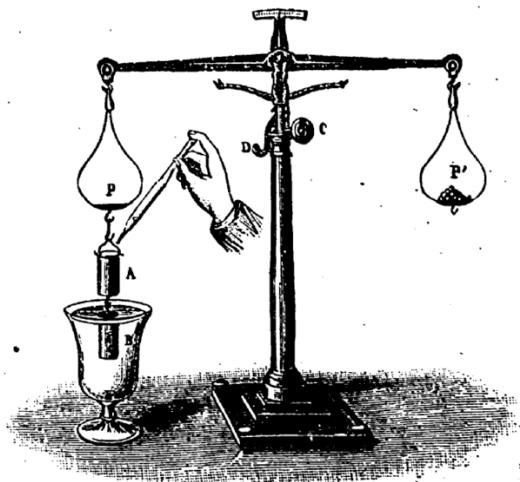

FIG. 57. — Balance hydrostatique.

Історія майбутнього

Штучний інтелект - майбутнє.

Економіка - сьогоднішнє.

Історія - минуле.

А насправді, може бути - зовсім навпаки.

Підбірка текстів на визначену тему

Майбутнім дослідникам реальності
та основного Закону Вибору.

...Різьбяр майя, закінчуючи історію про перемогу царя над сусіднім племенем, "передбачив", що за 1300 років відбудеться схожа битва і їхнє місто може бути зруйноване, - от і все. А мисливці за сенсацією "прочитали" в цьому традиційному епілозі історію про кінець світу.

<http://gazeta.ua/index.php?id=356675>

Частина 1. Історія майбутнього.

Про війну і мир

13 грудень 2011 at 9:27 PM

Когда созрело яблоко и падает, - отчего оно падает? Оттого ли, что тяготеет к земле, оттого ли, что засыхает стержень, оттого ли, что сушится солнцем, что тяжелеет, что ветер трясет его, оттого ли, что стоящему внизу мальчику хочется съесть его? Ничто не причина. Все это только совпадение тех условий, при которых совершается всякое жизненное, органическое, стихийное событие. И тот ботаник, который найдет, что яблоко падает оттого, что клетчатка разлагается и тому подобное, будет так же прав, и так же не прав, как и тот ребенок, стоящий внизу, который скажет, что яблоко упало оттого, что ему хотелось съесть его и что он молился об этом. Так же прав и не прав будет тот, кто скажет, что Наполеон пошел в Москву потому, что он захотел этого, и оттого погиб, что Александр захотел его гибели: как прав и не прав будет тот, кто скажет, что завалившаяся в миллион пудов подкопанная гора упала оттого, что последний работник ударил под нее последний раз киркою. В исторических событиях так называемые великие люди суть ярлыки, дающие наименований событию, которые, так же как ярлыки, менее всего имеют связи с самым событием. Каждое действие их, кажущееся им произвольным для самих себя, в историческом смысле произвольно, а находится в связи со всем ходом истории и определено предвечно.

п.с. нема нової мотивації - не буде нової України.

Довіряючи - перевіряємо.

Jul. 7th, 2014 11:09 pm

Довірівся я якось, було, Перельману, тому, що автор книги про фізику цікаву. А він пише, що давній міф про те, як боги виронили сковорідку і летіла вона 9 днів з неба до землі, якщо перекласти на мову фізики, дасть нам висоту місця проживання богів десь за орбітою Місяця, чи й далі. Точно вже не пригадую, відсилаю до оригіналу.

Але! Перевірка перша ж (ну не було що робити якось, так розважаємся) дала відстань принципово іншу $3 \cdot 10^{12}$ (три на десять в дванадцятій степені) метрів. Це при умові, якщо прискорення стандартне, початкова швидкість дорівнює нулю (виронили, а не кинули) і опору повітря не існує. Отака штука. Не варто сліпо довіряти навіть авторитетам.

Отож, де це, три на десять в 12-й?

А це десь аж на периферії сонячної системи. В районі Плутона. Взяли б краще і самі порахували, ніж всякий мотлох в інтернеті читати. Раптом виявиться, що боги на Плутоні тусувалися в доісторичні часи.

UPD: Виявилось, що на Урані (або в тому ж районі).

Афелій - $3\,004\,419\,704 \text{ км} = 3 \cdot 10^{12} \text{ м}$

Мінус відстань від Землі до Сонця, само собою. Принципово нічо не змінює. Висновок: ось така проста річ, як міф, дає нам досить точні координати небесного тіла. З прив'язкою до вихідних умов і т.п. Точно, як в історії з догонами і Сіріусом.

ПРО ШЛЯХ

AUG. 30TH, 2014 08:05 AM

Є тільки одне ідеальне вирішення будь-якої ситуації. І один ідеальний шлях чи з неї, чи до будь-якої мети. Все ж неідеальне тягне за собою втрати. Чи більше - тим більші.

Звідси: завжди є тільки два варіанти подій. Або ви рухаетесь в руслі ситуації, ідеально вписуючись в неї, або ви формуєте свою ситуацію, вписуючи в неї все, що ідеально вписується.

Перший варіант є енергоефективним і правильним лиш при одній умові: ситуація - не розводка поганих дядьків, а об'єктивна. Об'єктивна має такі ж два крайні рішення, як і в попередньому абзаці.

Формула вибору, короч. Дуже просто, але не дуже зрозуміло.

Звідси: якщо не хочете шукати ідеального шляху (свого, тобто), чи не хочете формувати його - залишається вам тільки два варіанти: або йти в руслі чужого (а це не завжди зле, чужими стежками ми всі більшу частину часу ходимо вони оптимальні, зазвичай), або напартачити по страшній силі, залізити в хащі і там згинуть від голоду й холоду. В крайньому разі може з'явитися ще одна стежка напролом, як що ви - я. Але ви - не я. Ви - ви. Отож, мо воно вам і не тра, стежки прокладати, самі дивіться. Якщо що - я попередив (нашшод холоду ест.).

ПОДВИГ

AUG. 29TH, 2014 01:05 PM

Распорядок дня барона Карла Фридриха Иеронима фон Мюнхгаузена на 30 мая 1779 ...

С 8 до 10 утра - подвиг.

Що хочу сказати: якщо чуєте слово подвиг, де завгодно, знайте - хтось десь обов'язково облажався. Бо є тільки два випадки, де подвиг має місце: хріново прорахована ситуація - тупість, тобто (або підстава), або це звичайна риса характеру, як у відомого барона.

В мене така риса є, я її фист, як люблю, але навіть я подвигів без вагомих на те причин давно не практикую. Бо тупо. Бо совок.

Тільки совок затикає діри надмірними зусиллями і живе за правилом: мені не треба, щоб ви рів викопали, мені треба, щоб ви замахалися. Ну, ви в курсі коли замість лопат солдатам ломи дають. Решта світу просто добре готується, прораховує затрати часу, ресурсів, оцінює ризики і т.п. Стільки, скільки реально треба, закладає, з запасом. Дебіли копають ломами. А потім пишаються подвигом.

Довбаний совок має здохнути в ваших дурних головах, або здохне дурна голова. І це буде справедливо. Голові поставлять пам'ятник (в кращому випадку) і водитимуть до неї екскурсії.

А все тому, що хріново думала. Теж парадокс, не?

Собачі страхи

AUG. 28TH, 2014 12:04 PM

Пояснюю ще раз детально: нема ніякого путіна, меркель, хуєркель і т.п. Є одна банда глобалістична, для яких ми і наші інтереси ... так, пшик на задворках європи. А війна для них - засіб тих полякати, тих поставити на місце, щоб своє знали і т.п. Ну, звичайні собі засранці, тільки з грошима.

І ось, коли в цих умовах виникає щось, що їм невідконтрольне (читай, чого вони не розуміють) - в засранців виникає рефлексорне бажання: або накласти на це волохату лапу, або знищити.

Ні перше, ні друге неможливе, в силу об'єктивної природи процесу. Звідси конфлікт інтересів, виходів з якого лише два існує: або засранці навчаться з нами рахуватися, віддадуть заборговане і посунуться, або засранців не буде, в не надто віддаленій перспективі. Разом з половиною гадюшника, вірогідно.

ПЕРСОНАЛЬНІ VS КОЛЕКТИВНІ ЦІЛІ

AUG. 28TH, 2014 10:40 AM

Цілі ці взаємосуперечні, зазвичай. Вирішуються розширюванням.

Розширювання існує в двох основних варіаціях: примусове і добровільне.

Примусове відбувається під тиском обставин: швидше, але втрачає в якості.

Добровільне відбувається формуванням поля з умовно рівними потенційними можливостями вибору вектору руху і глибини, скажімо, занурення.

Розшарування відбувається добровільно, якісно і з музикою. Кожна модель має свої переваги і недоліки. І самостійно існувати, вірогідно, не можуть. Звідси: хай живе Північна Корея та кацапстан, заповідники дикої природи. Колись і вони зіграють свою скрипку в цивілізаційному поступі.

А щодо цілей, то тут все просто, як двері: самостійно ви мобільний телефон не створите, хоч трісність. І на Марс не полетите. Та й звичайний аспірин, теж, думаю, не синтезуєте.

п.с. нікому ніч не пояснюю. Нагадую. Розумному достатньо слова, деколи.

MAKE HAY WHILE THE SUN SHINES.

AUG. 28TH, 2014 09:04 AM

Добре підготовлена дія завжди закінчується прогнозовано. Для того, щоб готувати хоч щось, треба від чогось відштовхуватися. Від потреб, від бажань, від бачень і т.п. Ось, взяти, для прикладу, якусь західну систему. Уважний погляд може побачити, як вона відштовхується від потреб різноманітних груп за інтересами і можливостями: потреби інвалідів змушують її творити інфраструктуру, парапети, сигнали, символіку відповідну. Потреби майбутнього змушують рахуватися з біорізноманіттям, утримувати його на перспективному рівні, потреби дітей (тобто, того ж майбутнього) - захищати культурний простір від

сміття, а навколишній - від нього ж, тільки вже буквально, займатися безпекою. І т.д. і т.п. Але завжди є ключові групи і ключові інтереси. І ключові групи ці давно зрозуміли: втікати нема куди, треба будувати тут і тепер, забезпечуючи собі, завтрашнім, свободу маневру.

Далі всю цю конструкцію можна розвернути в різні площини і застосувати за призначенням, але я про інше: бачите ви на цьому прикладі прірву між нашими твариноподібними совками і нормальним суспільством? Розумієте, що обслуговуючи потреби тих, хто впевнено в неї рухається, ви рухаєтеся разом з ними? Ну може час вилазити потрохи? Сформувати, нарешті, свої інтереси доступною мовою і займатися ними, а не абстракціями.

Підказую: ідея побудови нової системи сама по собі (будь-якої) не є метою. Система є лиш засобом досягнення певних цілей.

Які у вас цілі, народ? Пора визначатися.

Ще одна заувага: свободи різноманітні і т.п. теж є тільки засобами, що дають індивідам і групам можливість реалізувати свої ж персональні цілі. Не в свободах зміст, хоч це й суперважливо.

ПРОСТО

AUG. 27TH, 2014 10:49 PM

хочу звернути увагу тих, хто не втратив залишки здорового глузду ще на такий момент: навіть під тиском, самі бачите, яким, ці всі мудаки старосистемні

вмудрилися залишитися при владі, при грошах і при телефонах. Не кують і не мелють. Болт кладуть на потреби народу і країни. Бачите, так?

А тепер уявіть, що цього тиску не було б. І ще 20 років, чи більше, очікувань на зміни. Уявили? Впевнені, що ці зміни через 20 років ще комусь потрібні будуть?

Отож, об'єктивні умови диктують об'єктивні рішення.

"БО ВАМ ПРИЗНАЧЕНО СКАЛУ СЕСЮ РОЗБИТЬ"

AUG. 27TH, 2014 04:56 PM

ПРО СЦИКУНІВ

AUG. 27TH, 2014 09:16 AM

Щоб визнати очевидне, деколи треба набагато більше мужності, ніж тиснути на гашетку і бігати по лісі. І українська благо- та решту сфер виявилися нездатними до адекватних реакцій.

Практично ніхто (крім мене, звичайно, та ще кількох нещасних, загнаних гіперактивними патріотами в кут) не каже про те, що воюючи за домбас - ви воюєте проти справедливості.

А чому не каже: бо або сцикло, або теля дурне, або на зарплаті сидить. Більшість виявилися просто сцикливими телятами, з рефлекторним сприйняттям дійсності.

Бо спочатку це "Урра, млядь. Дайош донецьк". Через хвилю "ойойой, нас б'ють, нам кришка, рятуйте нас". Потім знов урра, млядь і т.д. Ну ви нормальні, га?

Зрозумійте вже раз і назавжди: домбас - ментально ЧУЖА Україні територія сьогодні. Ви залізли НА ЧУЖЕ. І розраховувати на Бога не маєте ніякого права в цій війні, хоч він і на вашому боці. Бо Бог за чуже не воює, раз ваш бік прийняв.

Завтра, так чи інакше, вам ці прості істини все одно доведеться визнати, але вже з більшими втратами. Бо це як в стоматолога: сьогодні ти не вилікував карієс - завтра в тебе нема цілого зуба. Лікуйте причини, а не наслідки. І вчасно, дуже бажано.

А то сьогодні одні debilі дозволяють колонам в Донецьк заходити, а завтра з ними ж героїчно в стінах міста б'ються. Вашими руками. Це як назвати? Ви нормальні, га? Де ваша адекватна оцінка дійсності, бійці інформаційного фронту, чи хто ви там насправді? Кидати людей в пекло - ви тут, як тут. А заявити позицію - в куцях раптом всі.

Засранці ви сцикливі, ось ви хто.

ОСЬ ТАКІ ПРИБЛИЗНО ТЕКСТИ Я РОЗУМІЮ

AUG. 26TH, 2014 11:57 AM

<http://life.pravda.com.ua/columns/2014/08/25/178694/>

Незрозуміло, чому до українців так тяжко доходять елементарні речі. Думаю тому, що вчилися фігово. Жерли, пили, гуляли, тепер через це здихають.

Шкода дурнів. Хоч дурні, але свої.

Читайте по буквах: АСИМЕТРИЧНО!

Будете воювати тими ж засобами - в москалів десятикратний запас їхній.

Трахнуті ви на всю голову придурки.

Не, ну шкода ж.

САМОСТІЙНІСТЬ

AUG. 24TH, 2014 10:03 AM

Самостійність - це коли в кожному селі і хуторі (тобто, де три і більше господарств) буде своя сільська рада. Чи хутірська. Де кожен хутір зможе розпорятися своєю землею, як забажає. І всім, що в тій землі знаходиться, відповідно. І за яким конституційно буде закріплено обов'язок посилати державу на астру, якщо вона раптом на його землю залізе. А держава, відповідно, буде об'єднанням самостійних, самодостатніх поселень. Де міста будуть лиш науковими, або культурними осередками. І т.д. Залишаю простір для фантазій тут, хоч він і не дуже великий. Функціональність функціональна. Естетичний функціоналізм вам в поміч, короч.

Зрозумійте раз і назавжди: місто в сучасному вигляді - тюрма. А люба тюрма завжди здихає при зміні ключових умов.

Зрозуміло, що процеси укрупнення та подрібнення йдуть постійно. І неможливою є ні виключно сільська, ні виключно міська модель побудови нової України. Якщо тільки ви не будете тюрму, знов же ж.

Будуючи щось - будуйте на перспективу. А перспектива у нас проста і одна штучний інтелект і роботи. Повністю автоматизовані виробництва і т.д. Людям залишається тільки одне: або жити в своє задоволення у відповідної якості поселеннях, або здохнути, за непотрібністю. Ви ж не хочете другого, еге ж? Тож вибору у вас також нема: будуйте на перспективу, інакше потім перебудовувати прийдеться.

І останнє: земля в нас гарна і багата, порівняно з цими напівпустельними територіями навколо. Або занадто гарячими, або занадто холодними, або занадто мокрими, або занадто сухими. Земля в нас ідеальна. Це викликає заздрість у примітивніших племен. Примітивніші племена, зазвичай, агресивніші і фундаменталістичніші (ну там, божки різні золоті, інша наочність дерев`яна, яку помацати можна). Тож, читайте Геродота і робіть висновки, щоб історія не так часто повторювалася :)

Втім, оскільки історія учить тільки тому, що нічого не учить, без системи колективної безпеки обійтися не вдасться. Але буде вона вже нового рівня.

ДО ДНЯ

AUG. 24TH, 2014 08:30 AM

Незалежність є в рабів, які звільняються з рабства. І це нормально. Але в нормальних людей є суб`єктність, відповідником якої для держав є суверенітет. По нашому - самостійність. Чи ви не розумієте різниці між самостійністю і незалежністю?

Суверенітету в нас ще не зовсім є, але процес іде у вірному напрямку.

AUG. 24TH, 2014 08:25 AM

Нам потрібні такі форми політичної боротьби, які ми можемо організовувати з мінімальними затратами.

Ефективні, тобто. Якщо відкинути найефективнішу стратеми - сидіння на березі річки, наступною за нею йде управління мотивами. Далі бабло, зброя і т.д. за нисхідною.

Ось саме через це війна виграється в мізках.

ПРО ТЕРМІНИ

AUG. 23RD, 2014 10:05 AM

Загалом про всіх цих паразитів добре говорити абстракціями, що я й роблю. Бо парадоксально, але саме абстракції найточніше описують реальність, особливо при малій кількості вхідної інформації. В мене інформації мало, відносно. Але модель - точна (в крайньому разі до цих пір вона найточніше з публічного описувала як минулі, так і сьогоднішні, разом з майбутніми подіями). Тобто, модель верифікована вже.

Нікого не закликаю на неї опитатися без перевірки, але враховувати варто.

Для вашого ж блага. Це, правда, право вибору.

Отож, всіх цих державників, фундаменталістів, іже, добре описувати в термінах Гідри. Гідри, яка пожирає свободи, життя і т.п. творчі енергії людські.

У гідри є кінцівки, серце, голова (чотири раніше було), і т.п.

Гідра, як організм, самостійно безсильна. Але, спираючись на ресурси носіїв таких, може творити страшні речі. Які - самі бачите. І все вашими руками.

Отож, бачити цього ворога тяжко. Але він є. І деколи, що найстрашніше, знаходиться прямо в вас за спиною.

Це ви його тягнете на своїх плечах, працівники різноманітних сфер. І ви викладаєте йому шлях у майбутнє своїми зусиллями. А найбільше, чого воно боїться, падло - ігнору. Елементарного забуття.

Отож, для того, щоб ігнорувати ефективно - і потрібна фортеця. Майдан, тобто. Січ. А при неможливості такого - фортеця віртуальна.

Розшарування світів на їхній і наш. Захист свого. Все те саме, тобто.

Донбас, для прикладу, вашим не стане ніколи. Це завжди буде п'ята колона, завжди буде свинцевим тягарем люмпену тягнути на дно всіх, до кого причепиться. Це Крим, в малому масштабі лиш.

Хто сильно шкодує за крим'їх, ану признавайтесь? Часто ви там бували? Не простіше хіба дати дурням те, чого вони прагнуть так?

Вартує вся оця маса тупого люмпену хоча б одного життя людського? Я вважаю - ні. Життя безцінне, як і людина. А людиною мало народитися, нею необхідно стати. Ці, хто відмовився від такої можливості, вашими руками воюють сьогодні. Кожен, хто не притримується цієї парадигми - є паразитом (свідомо, чи ні) і має бути ізолюваний від нового світу. І максимально тихо здохнути у своїй норі. Сам він не пошумить, без вас.

Звідси: краще вам зрозуміти, про що тут пишеться. І реально оцінювати ситуацію, хоч і в термінах абстрактних.

п.с. нормальним людям це все пояснювати не потрібно, еге ж?

НЕ ЗНАЮ, ЯК ВИ

AUG. 23RD, 2014 09:32 AM

А ми на даному етапі, кажись, профукали перемогу. Тюремщики (в т.ч. державники різноманітні) не тільки не втратили позицій, але й добре заробили на наших прорахунках.

В мені теж, варто сказати, вмер великий державник. Якби не принциповість позицій - зробив би прекрасну кар'єру давно. Щоправда, я болт клав на різні кар'єри, але то вже просто риса характеру. Але державництво (у їхньому розумінні) і персональні свободи малосумісні. Через це ці монстроподібні утворення паразитичні мусять згинуть, рано чи пізно. Або трансформуючись у нормальні сервісні структури розосереджені, або під тиском непереборних обставин невідомого характеру. Або внутрішніх, або зовнішніх.

А поки що так от. Профукали ми перемогу здорового глузду над інстинктами. Організовуватися не захотіли, комунікувати, аналізувати на відповідному рівні проблему - теж не захотіли, розраховували на удачу лиш. І вона в нас є, Бог на нашому боці завжди, ібо не рабовласник. Але Він же ж і справедливий. Хто не хоче вижити - не виживає.

Загалом, у нас ще все попереду. Бо всі ці події - лиш тренування. Так, лиш тренування, яке вашими ж зусиллями переросло в повномасштабні дії військові. Бо вам, немудрим, Донбас потрібен був.

Ну жеріть, мляха. І вчіться на власних помилках, якщо інше недоступне.

НОВІ ЛЮДИ БУДУТЬ ПРАВИТИ СВІТОМ

AUG. 22ND, 2014 07:11 PM

Нові люди, без страхів і решти нищих тваринних заморочок.

А пуйло-зомбаків пора списувати в утиль якимсь чином. Вони, в реальності, вже там. Про що й свідчить їхні конвульсивні спроби щось змінити.

Війна старого світу, світу зморщених паразитів з молодим, отже. Така йде із сотворення. Лиш в мудріших суспільствах старі засранці добровільно йдуть і з почестями на відпочинок, а в тупих - з проблемами і претензіями.

Все від середньозваженого рівня інтелектуального залежить. У псів рівень на порядок нижчий людського. А рефлекси, в т.ч. хапальні - кращі.

FORTRESS EUROPE VS PRISON EUROPE

AUG. 22ND, 2014 12:52 PM

Як вже неодноразово було доведено тут, європейці будують фортецю також. А по факту виходить тюрма.

Фортеця ця, а, по факту - тюрма народів, під назвою ЄС, таки мусить бути або модернізована, відповідно до права вибору людини у всій необхідній повноті, або має бути ліквідована.

НАШПОТ ВІЙНИ

AUG. 21ST, 2014 08:22 PM

Війна - це не іграшки. Війна - це ... війна, знаєте.

(с) к-ф "Пригоди барона Мюнхаузена"

Війна - штука безпринципна, часто. Але, зазвичай, війну ведуть за правилами, як і любую іншу гру. Інакше виграш стає сумнівним. Без правил ведуться тільки

справжні війни, але й тоді це стає правилом, як правило. Вести війну в 21-му столітті засобами 19-го і 20-го - дике варварство. Я такого не розумію і не підтримую.

І взагалі, всі засоби поміж мечем і ваджрою, виключно, в нормальних людей вважаються варварськими. Бо нема сенсу воювати пушкою, якщо можна з космосу все розфігачити, та й усе.

А меч... меч зброя справедлива. Тут, в основному, від навичок і особистих якостей перемога залежить. Ось тому і тренувалися все життя нормальні бійці, навички шліфували. Меч - зброя справедливої війни.

ПАРАДОКС

AUG. 20TH, 2014 12:55 PM

Відстоюючи ідею свободи на майдані, ті ж самі люди в результаті стали засобом в руках будівничих глобальної тюрми. Як так?

А ось так: тюремщики завжди спираються на грубу силу і технічні засоби. Бо мізків в них зроду не було. Протистояти таким можна двома методами: або розосередженістю (маневреністю), або концентрацією (майдан). Розосередженість в глобальній тюрмі - потенційно програшний варіант.

Отож, Майдан був єдиним і найстрашнішим методом вибити з-під засранців опору. А почав на них же ж і працювати. Світ парадоксальний.

FROM:

VIE_CHEN

Штучно насаджувати свободу - це самообман. Якраз таким займається квазієвроюнія. А в результаті знов будують тюрму. Бо закон такий.

Майдан, для прикладу, підтвердив, що для українців ідея свободи є засадничою. Отож, під цю ідею тепер можна шукати методи і методики реалізації. В т.ч. і народне самоврядування, як один з них. Але народне самоврядування і Майдан - трохи різнопланові речі, хоч і споріднені. Господарка і свобода - штуки різні. І для різних прошарків. Перше для гречкосіїв, друге - для козаків. Симбіоз між ними можливий.

Теорія без практики - нічо, а практика без теорії - бурдувати носом. Та шляхів є мільйон. І тільки один з них - свій. Дати можливість реалізовувати свої шляхи - завдання держави, як сервісної структури.

Завдання держави-паразита - підпорядкувати собі чужі шляхи. Це побічний ефект паразитичних розумінь світу, але так воно працює.

Отож, властиво українська анархія і роздовбайство - нормально. Канцеляризм і бюрократія, в який воно може перерости, формалізуючись - зло. Міру треба знати, отже. В т.ч. і в самоврядуваннях різних. Бо знов тюрма вийде.

ДОНБАС, НАХ

AUG. 19TH, 2014 09:01 AM

Ну що, придурки патріотичні. Ще хочете Донбасу? Ще не розумієте, як вас розвели, як малолітніх з цією чужою війною, яку вони нашими руками хочуть вести? Ще хочете на Москву йти, а потім на Київ?

Млядь, коли ж ви виростете вже. Нє, не буду слухати старших - назло мамі відморожу вуха!

Розвели, як трьохрічних на цукерці вас. Хапальний рефлекс це називається.

Москаль на нього зловився і ви теж, дурбани. Просто констатую, нічо особистого.

ЄВРОПА ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ АЛБАНСЬКУ

AUG. 19TH, 2014 08:36 AM

Тільки побачивши на власні очі позитивність впливу європейських законів і підходів на дикі народи з постравматичним синдромом, зрозумів, чому нам так активно ту Європу навязують. Вони теж вважають нас дикими. І теж бачать нас такими, якими ми албанців бачимо. І, оскільки для Албанії це працює добре, то й для нас, вони думають, теж буде працювати. І таки ж буде.

Проблема трохи в іншому. Європа дає порядок в обмін на втрату можливості вибору і суверенітету державного, в певних межах. І дає того порядку часто понад міру, що переростає в диктатуру. А хто стоїть за тим диктатором, які уми?

Чи не задроти раптом, чи не психи, чи не неадекваті. А хто перевіряє? Ну і т.д.

Отож, оскільки в державах, як і в наддержавних утвореннях я сенсу не бачу, крім сенсу обслуговування потреб, то Європа в даному ключі мала б виглядати зовсім ніяк. І цієї думки я притримувався рівно 8 років. А Албанія за пів дня змінила її радикально. Албанія встановила інший вимір в моїй системі координат. І тепер думка ця скоріше нейтральна. Залишилося провести ще один тест і все стане зрозуміло з європейсами кінцево.

...

Але сервіс і управління - різного характеру задачі. Принципово несумісні в деяких випадках. Отож, добре, дуже добре тра дивитися, що підписуємо. І чи потрібні нам саме такі сервіси, як вони пропонують і чи не могли б ми організувати їх самостійно.

І чи не бажає Європа під гаслами високопарними втнути нам звичайний репресивний апарат, модифіковану фашистську машину, що дивним чином від Гітлера у спадок залишилася. Та й чи від нього, насправді? Моя думка: такі апарати однаки не створюють. Тим більше шизофреніки. Втім, буває всяке в світі. Світ - штука дивна-дивнезна.

ПРО ДЕРИБАН РАСЄЄЮШКІ

SEP. 5TH, 2014 10:38 AM

Всім, хто зібрався дерибанити, нагадую: дерибанити схочуть нашими руками - раз. Поки грубий похудіє, худий дуба віріже - два.

Дерибан - крайня міра. А нам вигідно мати расею сьогодні під нашим управлінням ЦІЛОЮ. Бо бензоколонка, яка працює і бензоколонка, з якої у вас тільки шланг, та й той з дірками - ну зовсім різні речі. Та й досить.

п.с. все таки ви дуже дурні, дуже. Аж, бляха, скули зводить.

КАЗИНО

SEP. 4TH, 2014 04:24 PM

Так і знав, що хтось на цю давню мульку купиться: давайте битися далі, бо й так вже он скільки полягло. А вони ж не дарма і т.п.....

Це ж класичний прийом, яким лохів в казино окучують, ви забули? Чим більше вкладеш, тим більше програєш.

В казино виграти неможливо, придурки.

Виграти в казино можна тільки граючи за своїми правилами. Або не граючи взагалі, якщо сил нема їх встановлювати. Тоді хоч своє збережете. Але хто ж вам дасть в них грати, якщо ви лохи примітивні.

Пам'ятайте: вчасно відступити перед розводняком мало хто вміє. А не вступити в нього - взагалі велике мистецтво. Битися і в молотилку лізти - це трохи різні речі. І битися за своє і за чуже - теж не одне й те ж.

А нормальні люди деколи ще й відходять, якщо потреба є. Бо цінність людського життя і цінність наділів земельних - неспівмірні речі. Щоправда, совки вважають інакше. Для них матеріальні цінності – первинні.

ЛІКБЕЗ.

SER. 4TH, 2014 11:10 AM

Німці тупі. Це зрозуміло. Москалі тупі, але іншого роду. Це також зрозуміло.

Тупість кучкується - це явище. Мо фізичної, мо генетичної, мо психологічної природи. Неважливо. Важливо, що воно є. Тупі кучкуються, бо інакше не виживуть. Отож, тупий тупого здалеку бачить.

Далі. Тупий - прекрасна основа для рабовласницького устрою. А рабовласницький устрій, як відомо, паразитичний. Отож, паразит (тупий, але агресивний організм) прогресує там, де є кормова база. Або де ослаблена імунна система.

Кормова база в нього - земелька наша. З локальними анклавами, які він активно оберігає. Москаль, німець, простякуватий француз і наші дебільнуваті совки - його опора.

Українець - смерть кощесєва (совок - друге ім'я цієї брехливої хитрої тварюки).

Карк кощею давно зломали, але здихати падла ніяк не хоче. Та воно і не потрібно ще, бо тупі раби нового виростять. Бо раби.

З іншого боку - свобода маячить. Свобода - прерогатива сильних. Слабкі не бувають вільними за визначенням. Царство Боже силою береться. Але парадокс: у слабкості сила деколи. Але тільки деколи. Через це дурні силу з слабкістю плутають.

Приклад: професійний боксер і наглий дурний бомж. Цивілізація і москаль. Українець і кацап. І т.д.

Дурному ясно, що розбити москаля можна одним ударом в серце. Їблись - і пизда. Але не в цьому суть процесу. Суть - в локалізації паразитів на всіх рівнях. З наступною акуратною ліквідацією.

Отож, я - за гуманний підхід. В шахти падлюк. А суче плем'я, яке їм прислужувало - ізольоване від управління, будь-яких громадських, чи державних структур і процесів, мінімум. Хай жолуді гризе.

п.с. А справедливість в тому, що, якщо це не зробите ви - це зроблять з вами вони.

Тільки паразити - зовсім не гуманісти, варто врахувати.

ПРО ЕКОНОМІЧНІ САНКЦІЇ

SEP. 4TH, 2014 10:13 AM

Німці тупі, як вже було казано. Серед іншого вони вважають, що "ось-ось ми москаля санкціями вже задавим".

І хоч на цю тему не висловився хіба лінивий - то висловлююся: москалю ваші санкції - до фуркала. Йому чим гірше - тим краще. Москаль рабовласницьку зону будує, йому в кайф за мільйонами рабів спостерігати. А нема кращого для зони, як військова необхідність. Уявіть тільки: 63 з половиною мільйонів рабів пашуть по 20 годин в день без оплати і без перекурів, практично, обслуговуючи систему. Кайф? Во. Лиш встигай жратву підвозити і занадто брикливих на рудники відправляти.

Це ж замкнутий цикл, бляха, мрія ідіота. Не потребує ні бабла (бо функцію бабла нормативні документи і підписи нестимуть), ні незрозумілих показників якихось, ні всякої іншої хвігні. Дайош план від заката і до упора - і все.

Ось, що треба розуміти дурним німцям, які звикли за папірець все життя хуячити і так і не зрозуміли, що папірці різні бувають. Деякі зелені, а деякі - просто з підписом наглядача. А сила в них - та ж. Звичайно ж, санкції потрібні, отже.

п.с. і шуку кинули у річку.

АНЕКДОТ

SEP. 2ND, 2014 11:36 PM

Боже, - питає один на тому світі. - В чому сенс мого життя був? 79 років думав, нічо не вияснив.

- Пам'ятаєш, - каже Бог, - як ти якось на поїзд не встигав. Випадково таксі зловив і ледве встиг за пару секунд до відправлення в вагон вскочити?

- Угу.

- А потім пішов в вагон-ресторан цю подію відмічати. А там жінка сиділа. Яка потім тебе просила солонку передати? І ти передав.

- Так.

- Оце він і був.

=====

Ні, то не анекдот був. Оце анекдот.

Адекватність

Sep. 20th, 2014 08:39 pm

Вчасно вкинувши в смітник з десяток журавських - можна було зберегти тисячі життів.

Очевидно, це неочевидно.

Це про адекватність, теж.

СІРІЯНСЬКІ ХРОНІКИ.

SEP. 3RD, 2014 12:19 AM

Так цикл буде називатися.

Новий - під знаком Сатурна вже. При чому тут Марс в Близнюках, я без руля. Янус, це зрозуміло, але яким боком - все ж не ясно. Шо, бред? Точно? А от фігушки. Астролябія. Номія, тобто. Це до теми догонів, Сіріуса і Урана. Я ж не дарма тут про опорні факти писав колись. Відкидаючи без перевірки факт з догонами, для прикладу, та ще добру тисячу подібних - ідіоти свідомо заганняють себе в клітку псевдоуявлень про всесвіт. А чому? Бо страшно. Ідіоти не потребують істини. Ідіоти бажають повного контролю над власним примітивним двовимірним світком. І вони його отримують, бо свобода вибору.

Хріново, коли ідіоти затягують інших зі свободою вибору у свою клітку. Ось тільки тоді їх починають хуячити. Спочатку ті, кого затягують. Потім ті, хто наглядає. А раптом не справляються - автомат під умовною назвою Великий Пиздець. Той працює надійно.

**ПРО КІНЕЦЬ, ДРАКОНІВ
І ДЕТЕРМІНОВАНІСТЬ.**
SEP. 3RD, 2014 04:17 PM

Згадав, що сказати хотів.

Є такі справи, які практично неможливо не довести до кінця, при всьому бажанні. Я саме про справи.

Ось це фраза, яка об'єднює в одне попередні дивакуваті повідомлення.

ВСЕ

Світ вже трясеться. А ви?
Oct. 27th, 2014 04:57 pm

Elon Musk, the chief executive of Tesla and founder of SpaceX, said that artificial intelligence is probably the biggest threat to humans. "I think we should be very careful about artificial intelligence. If I had to guess at what our biggest existential threat is, it's probably that. So we need to be very careful with artificial intelligence." he said. "I'm increasingly inclined to think that there should be some regulatory oversight, maybe at the national and international level, just to make sure that we don't do something very foolish. With artificial intelligence we're summoning the demon. You know those stories where there's the guy with the pentagram, and the holy water, and he's like — Yeah, he's sure he can control the demon? Doesn't work out."

Та..

Jan. 15th, 2015 01:02 am

Цюво всю катавасію до осені полюбе закінчувати тра. Потім два-три роки будувати, аж потім жити, як нормальні люди можна буде.

п.с. наразі в нас останніх 800 років української влади не було ще (не враховуючи козаччини, звичайно). А без української влади толку не буде, це аксіома.

п.п.с. Українська ідея -> український інтерес -> українська влада. І назад на цикл. Влада може приймати любую форму, особливо в сучасному світі. А українська ідея - це ідея гармонійного, справедливого, свідомого цивілізаційного поступу.

Імунітет.

Jan. 15th, 2015 01:47 am

Перші два охломони виробили в українців стійкий імунітет на партапаратників різних видів.

Третій олух виробив імунітет на шароварників і пиздаболів. Оці два клоуни виробляють імунітет на дурних жидків.

Та й усе. Тепер українці нація зі стійким імунітетом.

Не, ну а ви що пропонували б? Якщо мізків нема - тільки так і вчитися. Бо є три шляхи чомусь навчитися ... етц, етц. Ви в курсі.

п.с. а могли б ввійти в історію, як мудрі євреї, блядь. Дурні кагальники.

п.п.с. та й репарацій цього разу не буде.

Дурні кагальники, тому що. Примітивні і захланні.

Тупість - вона завжди примітивна.

Як раби самі себе ідентифікують.

Jan. 25th, 2015 09:19 pm

Знущаючись над нашими полоненими, заставляючи їх марширувати, раби таким чином тільки підтверджують свій статус. БО ТІЛЬКИ СПРАВЖНІЙ РАБ бажатиме перетворити вільну людину у раба.

Але раби не знають, що стати рабом - АКТ ДОБРОВІЛЬНИЙ. Змусити стати - неможливо.

Неможливо ні обманом закабалити, ні силою. Ось де недоступна рабському менталітету істина. І ось де захист від дурня.

Раби! Стати навечно рабом можна можна тільки один раз, у момент вибору, володіючи повним набором необхідної інформації. Як і стати вільним. Ви свій момент просрали і за вибір свій будете платити до скону, поки не зариємо всіх до одного. Бо це ВАШ вибір був. На себе ображайтесь.

Вільним людям можна все, на відміну від вас. Не все нам корисно, правда. Але в вільного нема вибору, стати рабом, чи ні. Вибір в нього є тільки один: підніматися ввись, чи перетворитися у гімно. Але навіть у гімні він все одно залишатиметься вічним навечно. БО ВИБІР ВІН ЗРОБИВ ТАКИЙ. І нема сили в світі, яка могла б змінити цей стан речей. Бо право вибору - первинне. І вибір цей робиться один раз. Далі все на автоматі. Або вниз, на любую глибину, або вверх від лінії розподілу. Ось глибина падіння, чи підйому - це вже ваше право. Там знов у вас вибір є.

Про тяглість наших традицій.

Jan. 25th, 2015 10:55 pm

Ми любимо деколи майданути, бо це весело. Але більше в майдануваннях практичного застосування нема, це вже зрозуміло, еге ж?

Тож, ті, хто там про третій майдан шось собі думає (а насправді - четвертий) - думають дурниці.

Чертвертий буде, звичайно. І буде він тоді, коли треба. І буде він таким, як треба. І чорти будуть вертітися, як жиди на сковорідці, бо це весело.

А сьогодні не на майдани треба розраховувати, а на структури. Вони ж - комунікації. Бо формулу "ресурси і комунікації" вам відмінити не вдасться.

Проблема рабів, до речі, в чому, фундаментальна?.. Проблема їхня в тому, що в майбутньому для них місця нема. Не потрібні вони ні в майбутньому, ні в космосі, ні на Марсі, ні на Землі, ні на небі, ні, навіть, підозрюю, під землею. Ось в чому їхня проблема. Бо завтра всі ці лишні технологічні ланки будуть замінені автоматизованими пристроями і викинуті з ужитку. Раби в новому світі баласт. А раби з амбіціями - не тільки баласт, але й загроза.

Ось чому раби так ненавидять цивілізацію і бояться її. Бо цивілізація - це рабам піпеч. Рабам потрібне тупе бидло, яке не вміє ні читати, ні писати. Але бидло не потрібне в майбутньому. Отож, щоб не виплеснути з водою й маля - доводиться методично цю всю срань пересіювати. Бо інакше ніяк, без негативних наслідків для того ж майбутнього, якщо.

Хай вони майданять тепер, отже. :)

Частина 2. Майбутнє історії.

Оптимум наближається, оптимум наближається.....

Jan. 29th, 2015 05:48 pm

Сися геніальна, дякувати співавторам, книженція, разом з осисим продовженням, яке осе воно й є, якраз, якщо про передмову говорити, стрімко ввійшла в зону оптимуму і рівно ~~четвертості~~ сімськості років щоденнописання (+/- щодо щоденно). А оптимум, ви вже знаєте, якщо продиференціювати об'єктивною реальністю - воно саме ідеал і є. Бо, в принципі, цево все є безкінечне.

Пару локальних оптимумів ми на паровозі проїхали, між іншим, трохи раніше, можна було помітити, як то виглядає. Твору, рівного сисьому, за масштабом і, тсзять, прогресивністю, в найближчі пару століть не передбачається. В цьому, правда, питанні, в якості виключення, залишаю за собою право помилятися (нашшот пару століть). Бо воно таке, право.

В граніт, короч, втрапилис'мо. Воно, ніби, колись мало подражанієм "Записок...", Костенко, бути, але "Записки.." - інфа постфактум. Тут - пре-фактум (прийшлося, бачите, навіть термін новий придумувати, курча ляга). А пре-фактум - це вам не коники з багнюки ліпити, тут справа серйозна. Шонеясно?

Про подорожі в часі

Apr. 27th, 2015 11:07 pm

Сьогодні без фантазій: як мінімум спостерігати події на поверхні Землі столітньої давності можна просто - варто перенестися на будь-яку віддалену від нас на 100 світлових років планету і озброїтися добрим телескопом. А добрий радіотелескоп дозволить вам ще й чути все, що говорили в ефірі 100 років тому.

Бачте, як все просто?

п.с. якщо не можете перенестися на потрібну відстань моментально самі - можете домовитися з відповідними цивілізаціями потрібного сектору (ну, там, галактика Бета в Спиралі, абощо) - вони запишуть, заархівують і передадуть. Якщо домовитесь. З усіма можна домовитися, крім релігійних фанатиків. У фанатиків мізків нема, зазвичай. Моль ззіла.

Ковчег

Apr. 28th, 2015 09:04 pm

Сьогодні з фантазіями: над головами небо. На небі зірки. Світло від них йде довго, самі розумієте. Настільки довго, що ні одної з них за межами нашої галактики вже давно нема, одна історія лишилася у цьому самому вигляді світла. Все решту потопом змило, Вселенським. Тепер там пусто і глухо.

І спробуйте доказати, що я помиляюся. Якщо зможете.

Поїзд в майбутнє

Apr. 6th, 2015 01:42 am

підє практично без пасажирів. Бо птаха летить прямо і ніколи не повертає і назад не вертається, як казали одному відомому знайомому знайомих знайомих. А наша, так ся стало, взагалі круги намотувала довгий час. Знайомі не все знали про засади світоустрою :)

Отже, я, найімовірніше, займуся за результатами вирощуванням винограду, хмелю, або подібного амброзійного продукту. Бу брагу колотити, самогонку гнати, водка піть - свія ваяца. І всі будуть довольні. Казатимуть: о, тепер він виправився і став, як білий чоловік.

Менш імовірніше, але теж можливо - таки закинуся на Марс, з колеґами. Тусовку там організуємо, всі діла. Тема технічно елементарна, признаюся, але занадто проста, як на мій забаганковий смак - можу перехотіти. А так, то за років 5-8 можна було б чкурнути, якщо постаратися. На крайняк десяток.

Про альтернативну історію

Aug. 16th, 2015 02:23 pm

Теперішня історія - наука туповата і проституєвата. Ніхто, надіюся, не буде сперечатися. Та й взагалі, історія КОГО ця, офіційна історія? Мудаків про владі, про яких якісь папірці лишилися? А народ, який їх годував, одягав - де, тоді? А те, що народ мало того, що суміш різноманітна, та ще й різновидова - це ДЕ в

історії? А яким чином перемішується одне з другим-третім, за яким законом?

А чому, скажімо, історія - не історія біоценозів різноманітних, базована на зміні ареалів різноманітних рослин в часі, жита, наприклад, чи медоносів якихось? Чому не історія хімічних сполук, що напряду впливають на формування видів? З якої радості homo sapiens вважається чимсь окремим від атмосфери, біосфери етц?

Одним словом, теперішня історія, вона ж політична історія, як вже було сказано, є проституткою на службі у різноманітних сашіків і людей розумних повинна цікавити тільки у розрізі задокументованих фактів. А трактувати ми вже якось самі зможемо, погодьтесь.

Так от, в реальній історії все чучуть інакше, ніж в історії блядей. В реальній історії Волинь - це весь північний захід теперішньої України, від Луцька до Чернігова, з прилеглими полями, Києвом і проч. Галичина - звичайна Росія (не плутати з московією). Британія - територія теперішньої Франції. І т.д.

Не, ці бляді все прекрасно знають. І навіть не ховають. Але спробуйте, знайдіть мені відповідні дані, запаритесь. Всі нормальні італійці, для прикладу, знають, що Італія - земля руська. Що в музеях цьому повно доказів і т.д. Але підіть, спробуйте щось комусь довести.

Он, під Львовом городище хорватське розкопали - Стільсько, яке. Де Хорватія - і де ми. Ні про що не каже? То що то були за причини, що змусили людей покинути розвинуті міста і світ за очі перти? Не ті

раптом, що Америку побудували? До речі, практично вся Канада збудована в минулому столітті українцями. Спитайте в самих канадців, вони вам розкажуть. А через століття й цього пам'ятати не будуть.

Ось вам, отже, і історія. І нафіг вона така кому потрібна. Вердикт, як кажуть, кінцевий і перегляду не підлягає.

"Закриваючі" знання і технології.

Aug. 16th, 2015 02:48 pm

Є такі речі, зуться в альтернативників "закриваючими". Термін цей суть величина відносна, але в практичному перерізі - чіткий й очевидний.

Закриваючі знання, зазвичай, на порядок (або на рівень) вищі за ті, які вони закривають.

Припускаємо, що ви Кортес і припливаєте до туземців на океанському кораблі. Корабель, як такий, вже сам по собі є перевагою. Але це ще не порядкова відмінність. А ось пушки на ньому і пістолі - воно. Порох, тобто. А порох у нас хто виготовляв на всю Європу? Вірно, Боплан і про це пише.

Технологія варки скла з піску - теж воно. Дозволило обміняти пісок на природні цінності. (обернений порядок бачите?:)

Технологія вирощування штучних алмазів - воно.

Технологія вводу у вжиток кредитного зеленого паперу замість матеріальних посередників - воно.

Біотехнології, генна інженерія, хімія, фізика - все воно. Люба наука, з достатньою степінню достовірності, від лінгвістики до астрономії - воно. (ану, до чого тут астрономія?)

Коли в вас з рук забирають стайлус і заставляють пальцями в екран тикати - теж воно.

Реальна історія.

Aug. 18th, 2015 12:35 pm

Реальна історія, як вже сказано, інакша ніж та, яку мудаки піарять.

Реальна історія України почалася в 15-му столітті, орієнтовно. Бо всіх попередніх змило нафіг хвилиєю і засипало багатометровим шаром ґрунту. Щоб не рипалися. Такі самі були тупі, як і сьогодні, тому що.

Доказів цьому є вагон. Почнем, для прикладу, з того ж Боплана, який авторитетно каже вам, що: *Kiїв [Kiow]*, званий колись *Кізовією [Kisovie]*, був раніше одним із найдавніших міст Європи, про що свідчать залишки старовини, а саме: висота і ширина укріплень, глибина ровів, руїни його храмів, стародавні поховання кількох королів, що в них знаходяться. З цих храмів лише два збереглося в цілості: Святої Софії і Св. Михайла, а від решти лишилися тільки руїни, як від (церкви) Св. Василя, стіни якої заввишки від 5 до 6 стін зберігають грецькі написи на алебастрі, яким понад 1400 років, але вони майже стерлися від древності. Серед руїн цих храмів донині знаходять поховання кількох князів Русі [*Russie*]

Принципи життя та самоуправління. З того часу не дуже змінилися, бачимо. Aug. 18th, 2015 02:01 pm

Окрім одягу, в них немає нічого простацького. Вони дотепні, кмітливі, винахідливі і щедрі, не прагнуть до великого багатства, але надзвичайно кохаються у своїй свободі, без якої не уявляють життя: саме через це вони такі схильні до бунтів та повстань проти місцевих вельмож, як тільки відчують утиски. Тому рідко минає 7-8 років без того, щоб вони не бунтувалися і не піднімалися проти них. Поза тим усім це люди віроломні, зрадливі, підступні, яким довірятись можна, лише добре розваживши. Вони надзвичайно міцні статурою, легко переносять спеку і холод, голод і спрагу, невтомні на війні, мужні, сміливі, а швидше нерозважливі, бо не дорожать власним життям. Де найбільше вони проявляють спритності та доблесті, так це б'ючись у таборі під прикриттям возів (бо вони дуже влучно стріляють з рушниць, які є їхньою звичною зброєю), обороняючи ці укріплення; вони непогані також на морі, але верхи на конях вони таки не найкращі. Пригадується, і я сам це бачив, як біля двохсот польських вершників змусили тікати 2000 їхніх найкращих воїнів. Однак правда й те, що сотня цих козаків під прикриттям табору не побоїться і тисячі поляків чи навіть [кількох] тисяч татар. Якби вони були такі ж доблесні верхи, як і на землі, то, гадаю, були б непереможними. Вони високі на зріст, жваві, енергійні, люблять ходити в гарному одязі, яким особливо хизуються, коли пограбують його у своїх сусідів, бо в інших випадках вдягаються досить скромно.

Таа,

Aug. 18th, 2015 03:52 pm

і якщо раптом вам цікаво, то "коли сонце стоїть в зеніті цілий день" або коли ніч в два рази довша - божественне втручання тут ні до чого, зазвичай. Просто період обертання планети майже співпадає з періодом розвертання. Бо ВААААЖКАААААА, мля. І енергійна. Ясно, турки?

А якщо стане зовсім цікаво - пропоную заглибитися в джерела і вирахувати хоча б приблизний період цієї періодичної хуйні. Це, якщо цікаво. Але нафіг воно вам, серйозно кажу. Підіть краще на пиво.

Ага

Aug. 18th, 2015 06:42 pm

і Геродот, коли передавав слова єгипетських жерців про те, що "за час одинадцяти тисяч і трьохсот сорока років, за їхніми словами, жоден бог не з'являвся в людському образі і нічого подібного, як вони запевняють, не було ні перед тим, ні після серед інших царів, які були в Єгипті. Вони сказали, що за цей час сонце сходило чотири рази не на своєму звичайному місці тобто там, де воно заходить, і двічі заходило там, де тепер сходить. І за цей час нічого не змінилося в Єгипті..." - вже тоді знав, що в кінці 20-го століття у відкритому космосі космонавт Джанібєков спостереже чудернацький ефект, який назвуть його іменем.

Когось це мені нагадує.. :)

Aug. 18th, 2015 11:31 pm

В інших країнах жерці богів відпускають волосся, але в Єгипті вони голять голову. В інших народів поширений звичай під час жалоби, щоб родичі та свояки остригали волосся на голові, але єгиптяни, коли в них помирає людина, залишають рости волосся на голові і на підборідді, хоча до того воно в них було зголене. Інші народи живуть окремо від тварин, але єгиптяни живуть разом із своїми тваринами. Інші живляться пшеницею та ячменем, але для єгиптянина жититися цими злаками вважається за великий сором. Для їжі вони використовують полбу, яку дехто називає зеєю. Тісто вони замішують ногами, а глину розминають руками. Збирають також гній.

Всі інші, крім тих, що цього навчилися від них, залишають свої статеві органи так, як їх зробила природа але єгиптяни роблять обрізання. Кожен чоловік у них має дві одєжі, але жінка - лише одну. Вітрильні кільця і линви, з допомогою яких підіймають і спускають вітрила, інші люди закріплюють назовні, а єгиптяни всередині. Літери вони пишуть і рахують камінцями, елліни, пересуваючи руку зліва направо, а єгиптяни навпаки - справа наліво. І коли вони так роблять, вони кажуть все ж таки, ніби вони пишуть направо, а елліни - наліво.

Вони використовують два види письма, і одне з них називається священним, а друге - народним.

Мене от що цікавить: єбипетські раби, які єбиптян на бабло і "магічні" атрефакти кинули, вони хоч самі

розуміють, якої зарази набралися? Та й в артефактах тих до цього часу вже тю-тю, батарейки сіли :)

Ні, все-таки злочинський спосіб мислення і породжена ним цивілізація не має майбутнього. Хоч так її став, хоч інакше..

Бульдозер

Aug. 21st, 2015 10:02 pm

Ото, згадую я про ті копійки, що їх київський люд ховав по погребях півтори тисячі років тому і думається: жили ті люди, копійчину до копійчини тиснули, розраховували на щось.. А скористатися не довелося. Прийшов бульдозер - і оппа, згорнув все в яму.

Бульдозер може прийти як в вигляді періодичної хвилі, у вигляді льодяної комети (і випасти дощиком 40-ка денним, для прикладу), отруйної комети (фільми про це вам знімкують), астероїда відповідного розміру, супернової вибуху на якійсь недалекої відстані (пару тисяч світових кеме радіусом, в залежності від умов) і т.д. Не враховуючи місцевих всяких вулканів, змін магнітного поля і т.п.

Мало того, не просто може - а обов'язково прийде. Про це свідчить вся світова історія. Куди не копни - всюди докази страшних минулих катаклізмів. Питання лиш - коли?

Та що там говорити, якщо елементарне підвищення атмосферного тиску на 10-15hPa - кладе на лопатки

величезну масу людей. А скачок туди-сюди, у певних межах - кладе практично всіх. Ось вам класичний "він-він". Залежно, з якого боку дивитися, звісно.

Накрав грошей, побудував бункер - отримай пару кілометрів води зверху. Втік на гору - отримуй чорнобильську дозу. Ще один "він-він".

Ну а яхту купив на крадене - приймай ураганчик. Ібо сказано: ні на землі, ні під землею не сховаєтесь, суки.

п.с. Купуйте, тварі, батискафи. Вам же ж показали. І жийте в них):

Справжня історія

Aug. 22nd, 2015 08:35 am

Справжня історія - це історія катастроф, у великому масштабі, і просто історія кардинальних змін, у малому. Чим дрібніший масштаб відображення - тим детальніші історичні дані. Також, справжня історія ніяк може існувати відокремлено від психології, геології, біології і т.д. А все разом звичайна філософія. Бо все - лиш підрозділи філософії. Бо з неї все починалося і нею все й закінчиться.

Ті ж історики, археологи етц, для прикладу, копають (у прямому і переносному сенсі) і риють. А чому і навіщо копають - уже забули. З чого, з яких питань починалося це копання? Та з філософії.

З питання "чому?". Але, зменшивши масштаб зображення до дрібного, історик став бачити тільки вузьке, хоч і якісне зображення. Він прекрасно бачить,

для прикладу, що давні житла періодично горіли і спалювалися, але не може зліпити цілісної концепції, бо не володіє досягненнями інших, сусідніх наук.

Він не розуміє, що ніхто в здоровому глузді НІКОЛИ не буде спалювати своє житло за відсутності централізованої СТІЙКОЇ системи його відновлення у промислових масштабах. Не розуміє, що у природніх умовах житло будується поступово, а не все зразу. Бо перенести місто з місця на місце за відсутності зовнішнього керування просто неможливо, а якщо й можливо - то такий спосіб життя буде деградантським. І через пару таких перенесень від житля залишаться одні землянки криті. Як, до речі, у москалів ще в позаминулому столітті. Тяга до землянок - родом звідти.

Значить, якщо житло й горіло періодично, то горіло воно з зовсім інших причин ніж ті, які нам озвучують.

Точно так, як горіли, для іншого прикладу, більшість міст Європи в кінці 18-го століття. Австрія давала грошики на відбудову - жиди палили старі вузькі дерев'яні міста-клоповники і будували, натомість, кам'яні, широкі й чисті. І всі були задоволені. Прогрес йшов, бізнес розвивався, населення отримувало нове житло плюс можливість заробити.

Натомість ці вузькозорі історики розказують байки про свічки забуті, про п'яних ковалів, ще якісь, цілком відкидаючи факт наявності пару десятків, якщо не більше, практично ОДНОЧАСНО спалених містечок жидівських.

Політолог би, зразу ж, додавив сюди стійке лобі певне при австрійському дворі. Бо це очевидно. А справжній історик, знаючи про те, в якому насправді нещасному і назавидному стані було жидівське плем'я на цьому відрізку часу, виділив би справжні причини і справжніх керівників цього, без сумніву, чітко організованого процесу. І т.д.

Оце справжня історія, історія катастроф і процесів. Різного масштабу і різної питомої вартості.

А це вже, дітки, ТОЧНА наука. Бо може бути описана математично, може бути прогнозована в майбутнє, як наслідок.

Транспорт

Aug. 22nd, 2015 12:30 pm

Отже, транспорт у тій формі, в якій ми го звикли бачити - у колісній, тобто, скоро відкине колеса. Увесь, крім, звичайно ж, лісапедів, які пересуватимуться гарнющими стежками. Ібо з самого початку колесо було не зовсім мудрим винаходом. А, скоріше, ситуативним пристосуванням.

Наступним за колесом має йти, по ідеї, крокуюча техніка. Спочатку жилізна, за тим - біопересувні обмеженого інтелекту створіння типу "хатинка на курячих ніжках". Цей крок може бути пропущеним.

Наступним, по ідеї, має йти летюче всяке портативне. Спочатку класичне, потім антигравітаційне. Біо, думаю, буде неконкурентноздатне у цій площині.

Стежки на довшій відстані пропадуть і заростуть.
Лишиться водний транспорт.

Далі - назад в джонки і до природи. Одна фракція, та, що. Друга, відповідно, в космос, до нових висот.

Воппіш, все точно так, як було раніше. Кажу ж, плагіат.

До жидівського питання.

Sep. 2nd, 2015 10:00 pm

Більшість, якщо не всі, нації ненавидять одна одну. Ті тих, сі - сих, і всі разом - ненавидять жидів.

Пояснення цьому може бути тільки два:

1) у них справді є щось таке універсальне, за що варто ненавидіти, або 2) комусь сильно вигідно мати під рукою пугало, яке можна влюбий час в рух пустити. Циганів, арабів, жидів, мусульман і т.п. Емігрантів тепер, в Європі. Тема одна.

Я притримуюся другого, хоч і щодо першого є міркування. Зрозуміло, що жид, як людина не може мати аж щось такого, що б його робило кимось іншим. Іншим його робить релігія зверхності і ненависті до всіх інших народів. А також рудименти тої релігії в побуті, що характеризується відомим ефектом "двуличності". Жид брехливий, переважно. Це сумний, але факт.

Але брехливий він не тому, що таким народився. Я так думаю. А тому, що віками був змушений виживати у різноманітних чужорідних середовищах, сформувавши

поведінкові шаблони відповідні. А тепер у нього посттравматичний синдром. Плюс бажання відомстити, яке було б логічним, якби мстити не треба було самому собі. Тих, отже, хто цей синдром зміг побороти, я з чистою совістю називаю євреями. Інші ж звичайна, з перекомпостованими мізками маса. І їм ніхто не допоможе як і решті придурків.

На користь цих міркувань свідчить наступне: було, для прикладу, жидівське містечко Журавно.

Кінцеве вирішення жидівського питання Гітлером привело до того, що перший жид у ньому з'явився аж в 47-му. Один. Повернувся звідкілясь. І так було і у решті багатьох міст західної України. У мому, для прикладу, вижили тільки ті, що замуrowаними в каналізації ховалися. І всі чотири роки їм туди їжу через отвір у підлозі спускали. Отже, питання, ніби, вирішили - а проблема залишилася. Бо дебілів скільки було - стільки і залишилося, в результаті. До етнічної приналежності це не має відношення, як бачимо.

То хто ж такий був тим конкурентом, який нацькував і нацьковує більшість націй на нещасного жида? Звідки воно береться все? Цікаве питання, чи не так? Я стою на тому, що релігія була їм цим же конкурентом насаджена. З метою локалізації і наступного знищення. Тому що це єдине пояснення.

Само собою, самі вони теж приклалися добряче до причини. І сьогодні прикладаються. Отак нагло залізити до українців до хати і обдирати їх, як липку - це треба мати сталеві шари. Або бути дуже і дуже тупим. Тут уже історія покаже. А що покаже - це безсумнівно.

п.с. ну і: сьогодні любе питання подібного роду вирішуватиметься вже зовсім інакше. Але я поки не буду розказувати вам, як. Самі побачите. Просто не забувайте, що під приводом вирішення питання жидівського цей хтось переколошматив десятки мільйонів саме наших людей. І це первинний наслідок. А зовсім не те, на чому прийнято наголошувати. Ким наголошувати, до речі?

І ще нагадаю: у першій світовій ніякого жидівського питання не було. А людей наших перебили теж добряче. Чомусь саме нас, не здається вам дивним?

Оце ж бо й воно.

А куди жерці ділися?

Sep. 3rd, 2015 08:09 am

Питання, поставлені у минулому дописі, змусили і мене добряче задуматися, що буває рідко :)

Переважно я знаю все і відразу, тому що. І ось, що з того вийшло.

Сил, здатних послідовно діяти протягом віків, виконувати певні плани і задумки, є небагато.

Технічно це, як я раніше виявив, цілком можливо. Явище авторезонансу працює надійно. Тобто, наявність структур, стійких у часі і заточених на виконання певних задач першопочаткових не тільки можливе, але й не суперечить законам природи ніяким. Навпаки, виникнення таких структур є, скоріше, зумовлене цими законами.

Отже, найперше мені згадалися релігії різні. Деяким, як ми знаємо, є тисячі років.

Другими згадалися єгипетські жерці які якось дивно пропали з історичної арени після того, як плем'я рабів їх на бабки і артефакти кинуло, шляхом втирання у довіру і наступного, відповідно, кидання.

Нагадую, що жерці на той момент мали тисяч 12 років накопиченого досвіду і знань. І були єдиним, у межах нам відомої цивілізації, таким джерелом цих знань.

То куди вони ділися?

Порозмисливши далі, стало очевидно, що нікуди. Що, воно як працювало - так воно і працює.

Далі будуть факти...

Світова змова. Факти.

Sep. 3rd, 2015 08:26 am

Фактів на сьогоднішній день накопичилося вагон. Фактів, які стверджують:

- 1) класична історія - великою мірою підробка
- 2) історія мистецтв - теж підробка.
- 3) цивілізація високорозвинена давня була. Доводиться 100%. Інструменти, якими вона володіла, перевищують можливості наших сучасних.
- 4) цивілізація зникла. Була зруйнована катастрофічними силами. Цивілізація ця була глобальна, однакова

усюди. Це її вони пробують відбудовувати.

5) SU (сов'єт юніон) був дзеркальним відображенням US. Але у рамках одного проекту.

Технологія двох партій, як основна метода управління настроями мас у любому масштабі, звідси випливає, дуже давня і добре відправцьована.

Про то, що це одна й та ж сила свідчить те, серед іншого, що коштом US у SU була проведена індустріалізація, а під час війни - допомога технікою, зброєю, грошима. І т.п.

Ще красномовніше свідчить про US-SU, як один проект, звичайний піонерський галстук. Який є точно такої форми і зав'язується на точно такий манер, як і американський армійський, 150-річної давності. Тобто, це одна й та ж традиція, самостійно такі речі не виникають.

6) всі технології управління у цих глобальних, лишимо їх поки без епітету, базуються на технологіях, знаннях і школах. А школи, відповідно, базуються на архівах і бібліотеках завжди.

Звідси висновок: собі школи і бібліотеки - чужим пожари не є співпадінням. Сьогодні вони знищують руками своїх інструментів залишки найдавніших цивілізацій сходу. Болить воно їм, очевидно. Запам'ятаємо це.

7) вони ж бачать небезпеку у націоналістичних структурах. Бо небезпека є достатньо реальною - націю об'єднати легше спільною ідеєю, ніж зброд у казанку плавильному.

Погані націоналісти

Sep. 3rd, 2015 09:10 am

Як бачимо з попереднього, в націоналізмі нема нічого поганого (якщо він не фашизм). Поганим є лиш те, що це заважає будівничим глобальної тюрми народів. І заважає їм настільки сильно, що вони навіть напрацювали цілу методи боротьби з ними.

А саме: створення партій-муляжів. Підробок контрольованих, вроді ле-пенів у Франції, "свобод" - у нас, у москалів і усюди. Створення муляжів дуже добре зачищає поле ідей від молодих дурнів, яким нема куди податися і які, у силу вікових гормональних викидів, шукають собі ключки. Тобто, молоді не мають необхідності об'єднуватися у якісь клуби, чи гуртки на низовому рівні - а мають зразу готові структури, де можуть спустити лишню пару. Бо хто його знає, до чого вони там, у своїх клубах, дودумуються :)

Ось тому націоналісти і погані. Не тому, що погані, а тому, що загрожують дурням, що хочуть світом управляти. Так само, як загрожує їм любий, хто не бажає підкорятися їхнім тупим і примітивним забаганкам.

Ось, власне, і причини, яка змушує їх сюди лізти, як мух на гімно. Ми вільні, тому що. Завжди такими були і завжди такими будемо, дасть Бог. А вони раби, хоч і з можливостями. Бо характеристика раба є простою: раб зажди і в іншому бажає раба бачити. Свобідний бажає бачити свободного. Первинні ваші бажання і мотиви - це ви і є, тому що. Як би це не було сумно визнавати, деколи. Проте: визнання - звільняє.

Про любителів помирати з любого приводу

Sep. 6th, 2015 09:44 am

Уря, мля, помрем давай за Україну. Ура, мля, помрем давай за сталіна, за лєніна, за колгосп, радгосп, за печеньки з горішками і т.д. Ура, мля, давай просто так помрем. Ні, просто так не кошерно, давай за христа помрем, або за єгову. Ура, мля. І т.п.

Шановні ідіоти. Хто помирає у неоптимальний час - той не доходить до цілі. А навпаки, спрощує шлях доходу до цілі своєму ворогу. Помирати за щось важливе дійсно деколи може мати сенс, але цей сенс буває хіба разок-другий у житті. І цей сенс - тільки ваш і для вас, а не для дяді вови із райкому.

А ось тих, хто закликає людей за це, чи інше помирати - варто відслідковувати. Це злочинні ідіоти. Це вони кричали на кожному кроці, що без крові Україну не побудуєш. А прийшла черга кров здавати - поховалися у нори.

Реальна історія

Sep. 11th, 2015 06:54 pm

Реальна історія - зовсім не знання про те, який пес з яким і коли схрещувався і у яких пропорціях. Це нікому не цікаво. Вам же ж не цікаво знати, які прапрапрапрабатьки були у вашої сучки? Хоч це можна, при потребі, вияснити легко. Реальна історія - це історія: а) свідомості. Воно ж - б) історія розвитку і розповсюдження ключових знань і умінь. В т.ч. історія

технологій. І в) історія інформації. Ось і все, до сьогоднішнього моменту. Все, що стосується виду людського.

Реальна історія, тобто, це вогонь, уміння його видобувати, різні способи цього, ареали розповсюдження і міграції. Це ключові продукти харчування, системотворчі. Це корови, коні, реманент, сідло, колесо... Це двигуни і методи відбору і передачі енергії: редуктори, вали, млини, знов колеса.. Це мотики, плуги, серпи і коси. Це молотки і сокири, лопати і ломы. Те, що з їхньою допомогою можна було витворити - історія культур, тобто. В т.ч. сільськогосподарських. А це вже історія свідомості. В т.ч. історія зміни психіки людини. В т.ч. відображена у культурних пластах і джерелах. В т.ч. у поезіях, байках, міфіх, любих інших структурованих наборах даних.

Ось це все і багато іншого - реальна історія. Все це - єдина наука. А саме: системна інформатика.

Або ж теорія систем, практичне її відгалуження. А все разом - належить філософії. Бо єдина наука, яка є насправді - філософія. Решта - лиш інструменти. Історія інструментів - тільки інструмент, тобто. Окремим пластом іде історія планети Земля, як відкритої системи і історія Сонячної системи в цілому. Бо Землю без Сонця розглядати - нонсенс.

Бачите, як просто :)

Одне ви маєте розуміти чітко: динаміка основного процесу є величиною самодостатньою і відрізняється від будь-якого моментального зрізу системи, любого перерізу, часто принципово.

Бо саме динаміка процесів є основою історичної науки. А де є динаміка - є лише фізика, але нема ніяких зрізів. І, певним чином, математика. Але, звичайно, не та, яку тузіки придумали. Їхня математика якщо щось і описує - то тільки фіктивні світи. А фізика - це індикатори, маркери, опорні точки і т.д. Ось тільки це їх характеризує стан системи. Як от, для прикладу, стан розповсюдження блю-рей дисків характеризує все, що стосується реальної купівельної спроможності населення, перемноженої на прогресивність. Здатність і бажання вивчати нове, прагнення до нього. Включно з адаптивними різними характеристиками.

Про засади

Sep. 14th, 2015 10:07 am

Не будете знати, чого хочете конкретно - програєте. Хотіть більшого, бо життя коротке. Ставте нереальні цілі, але практичні задачі.

Будете озиратися на історію - програєте. Історія для майбутнього не вартує нічого, крім як для аналізу помилок. А для цього потрібні факти, а не домисли проститутток. А факти горять.

Будете грати свою гру, ставити свої задачі - весь наколишний світ працюватиме на вас. Навіть, якщо буде з вами боротися, це тільки підсилює, при правильному проектуванні.

Не слухайте нікого, але чуйте всіх.

Час, при такій постановці питання, працюватиме на вас. Дебіли завжди самознищуються, тому що. Не віддавайте їм свого і вони самознищаться без вас.

Найкраще для реалізації такого проекту підходить ідея "острова". Ізольованої в певних межах території, навіть віртуальної. Ізраїль знає, що я маю навазі. І ви знайте.

Бо інакше ви такі ж, як і ті, з ким боретеся. І доля вас чекатиме точно така сама.

Не боротися треба, а своє будувати. Бореться тільки зовнішнє коло, межа. Щоб дати можливість середині будувати. Та й то тільки тоді, коли немудрістю в конфлікт залазить. Мудрість не живе на рівні конфлікту, мудрість його використовує. Будуйте.

Реальна історія.

Sep. 18th, 2015 10:10 am

Реальна історія - це наука про процеси і катастрофи. Вже було сказано. Але базується ця наука на фактах і інтерпретаціях. Тобто, на фактах і кутах зору різноманітних на них.

А що таке факт? А факт - величина, залежна від спостерігача. Факт має дві варіації: суб'єктивну і об'єктивну. І об'єктивний факт ми, загалом, оцінити не можемо, важко це.

А що таке процес, в нашій задачі? А процес - це динаміка зміни системи в часі. Любої, в т.ч. і спостерігача.

Любий процес має свого первинного спостерігача. Ви, як процес - є таким для себе. Хтось - для себе. Всі разом - до ще іншого процесу належать, у якого теж є свій первинний спостерігач. Цей процес - до суми інших процесів. А все разом - до Мегапроцесу, перефразовуючи їхнього Бердяєва.

І ось цей мегапроцес, який йде на рівні того сухого залишку, з попередньою допису і є основним для всієї нашої системи. І його ми, звичайно ж, бачити не можемо. Але в нього теж є свій первинний спостерігач. І бути він може де завгодно. Але обов'язково - усередині системи. Бо система, як зрозуміло, закрита. Тобто, вертаючись до історії: історія - наука точна. Але точна вона тільки тоді, коли описується реальною математикою. Точною ж. І потребує вона, як наука - точних фактів, які вони люблять палити і точних інтерпретаційних систем. Тобто, опису не тільки того, що спостерігач бачив, але й яким він був, той спостерігач. Які його власні параметри. Бо, дивлячись на зірку в телескоп ви бачите не лінзи того телескопа, а саме зірку. Але враховувати заломлення і його параметри, скла - мусите. Ось це і є все реальна історія. Підрозділ філософії.

Про Росію і її історію

Sep. 23rd, 2015 01:31 am

Росія - зовнішня (німецька) назва Галичини. Тільки така є в історії Росія і більше ніяка. Крім, звичайно, Московії, яку примусово ті ж німці в Росію також перейменували пару сот років тому.

Так що тепер, по факту, маємо Росій дві, одна з яких частково підробна, але частково - таки справжня. Та й характер в них подібний, у цих двох Росій.

Росія - це не самоназва, оригінально. Це ЗОВНІШНЯ назва. Бо самоназв в народів взагалі рідко буває, якщо буває взагалі. Пов'язано це з простими уявленнями: нема назви - нема, ніби, видимості назовні. Нема з ким воювати, тобто. Без назви народ стає невидимим - Мамаєм, ніким, пустотою. А це вигідно. От ми, для прикладу, українці. А хто такі українці - ніхто не знає. Отож, і не знає, як з ними воювати і де їх шукати :) Українці - це ідея свободи. А свобода - воно не тільки наше, воно універсальне поняття. Як і воля - засіб, або сила, що дозволяє цю свободу здобувати, утримувати і впорядковувати.

Наша ж реальна історія - це історія процесів, а не народів. І історія людей, які ці процеси вершили. Шевченко, Котляревський, Сократ, Бандера - це все процеси, а не люди.

п.с. Нові часи потребують нового мислення і нових підходів як до розуміння світу, так і до розуміння свого місця в цьому світі. І шлях до цього розуміння лежить тільки через свідомість. І інструменти її, у вигляді наук. Якщо вони науки, а не підстилка релігійних ідеологів.

п.п.с. А бажаючи повернути людство назад в темноти середньовіччя будуть смоктати канхвету. Канхвета вкусна, а бажаючих багато - тож не відволікайтесь на дурниці і всякі ідеології і угарні націоналізми. Здоровий націоналізм - він тихий. Бо засіб, а не ціль.

Наука майбутнього.

Oct. 12th, 2015 01:57 pm

Наук в майбутньому буде мало. Одна вірна модель, закинута в комп, та наповнена даними, може запросто витіснити більшість спектру наукопоподібного барахла, що сьогодні зветься наукою.

Для прикладу візьмемо історію. Історія - прекрасна тема для ілюстрації, бо практично цілком базується на легко структурованих інформаційних джерелах. Джерела ці легко перевіряються на достовірність, підробки легко ж відсіваються. Як часткові, так і повні. При наявності якісної моделі, знов же ж. Якщо таку міг витворити, в теорії, я - це зможуть і тисячі, в свій час. Це для того кажу, щоб не було сумнівів.

Далі комп виділяє процесо-катастрофічну складову із джерел, узгоджує з сусідніми дисциплінами (статистика з цим легко впорається), типу генетики, етнології, тому подібних, і видає результат, серед іншого, у графічному вигляді. Люди люблять візуалізацію даних, це зручно і наочно.

Далі ці процеси ми зможемо розглядати з любой позиції і в любому доступному масштабі, як фото. Хочемо - збільшуємо, хочемо - зменшуємо. Хочемо - дивимося загальносвітову картину, або з такої позиції, або з іншої. Хочемо - споглядаємо війну армій, пересування гінців, міграції і т.п. і т.д. Наскільки вистачить даних - настільки глибоко й детально розглядатимемо події і процеси.

Ось такою буде, в загальних рисах, історія. Але сама вона - тільки часткова точка зору тієї ж моделі загально-наукової. Можемо змінити точку зору і переглянути, для прикладу, вплив математики на світ, від Архімеда - і до сьогодні. Вірна модель дозволить творити чудеса. Вона ж - штучний інтелект. Одна з його варіацій.

Чи розумієте ви, що поява його в публічному просторі - це не просто революція. Це повний і безповоротний пиздець усьому тому, що ви знали досі, що уявляли про світ і тому подібне?

Повернення до старого світу вже не буде після цього. Ось для того, щоб дати всім бажаючим можливість пожити ще трохи при такому гарному старенькому світку - вихід його відкладено.

Тому що це не просто бомба - це бомба, що знесе все вам відоме легше, ніж вітер пір'їнку.

Ось тому послідовно рухатися в майбутнє краще, ніж революційним шляхом. Дозволяє отримати задоволення від шляху. Розвиватися, вдосконалюватися і, врешті, дорости до

Jan. 13th, 2016 01:05 pm

... п.с. поки ви не допрете, що вся, вся без виключення історія, яку вам розказують в школахінститутах - хуйова-розхуйова хуйня - толку з вас не буде.

Справжню історію ще треба написати буде. І напише її, звичайно ж, розумна машина. Яка легко і елементарно впорається з відсівом всякого блядства, привнесеного в історичну науку політичними блядами. Ох і бояться вони з цього приводу прогресу, падлючки, ох і бояться. І не тільки з цього.

Бійтеся, сучі діти. Вже можна.

Розумна машина

Jan. 13th, 2016 10:29 pm

Такий термін правильніший. Аж поки розумна машина не придумає машину живу.

Все одно ми не можемо вияснити, що таке життя, самотійно. Чи можемо?

А як же ж ми оце вияснимо, якщо нас таке питання навіть не цікавить? Скажіть, багато в вас знайомих, хоча б віртуальних, яких це б цікавило? Я, для прикладу, в українському сегменті мережі ні разу не чув і не бачив, щоб ним хтось переймався, таким питанням.

А що таке світ, вас теж не цікавить? А чому?

А що таке людина? А чому?

А ви вас цікавите? А чому? А як ви вважаєте, можна на останнє питання відповісти без відповіді на перші три?

До реальності вертаємося

Jan. 14th, 2016 12:24 pm

Реальність в нас проста: в світі є сили як конструктивні, так і деструктивні. Сили ці можуть парадоксальним чином співпадати, але кінцевою міркою кожній з них є майбутнє. Ібо за плодами їхніми пізнаєте їх. За кінцевим результатом, а не за проміжними, це важливо.

Молоді, для прикладу, завжди виступають силою конструктивною, деструктивною в своїй потужності. Старі ж - силою, що обмежує цю деструкцію досвідом. Ібо деструкція не обмежена може стати самодеструкцією. Прикладів цьому ми можемо бачити хоча б на прикладі будемних 90-х.

Крім цих двох варіацій в світі є сили деструктивно-деструктивні. Ідеально деструктивні.

Розпізнати їх можна за брехнею, що цілеспрямовано лиється з їхніх паскудних морд.

Ломбарди і склад злочину

Jan. 14th, 2016 02:34 pm

З 39-го ломбардів у нас в місті не було. Плюс-мінус пару років можу помилятися, але факт той, що за Януковоча їх теж не було. Зовсім не було. Тепер є десяток. І ще стільки ж секондхендів.

Тобто, схема проста: жити захочуть - золото здадуть - барахло куплять. Ходити ж в чомусь треба людям, ми не в Африці, еге ж.

Підстав для такого стану у державі об'єктивних нема. Кредитів прийшло море, війна відрізала два дотаційних паразитичних регіони, з купою такого ж чужого населення - живи й радуйся, ніби, не? Але не, паразитам цього виявилось мало. Добити Україну - справа для пархатих чмошників, бачимо, принципова.

Перетворити населення на рабів, засмикати кредитами і побутом і т.п. Ось це і є склад злочину.

"Єта састав прєступлєнія!" (с) Контора "Рога і копита". Тільки у нашому випадку "сядуть усе.", а не один лиш зічпредседатель. Якщо ми, само собою, не останні довбойоби.

Система і ідеологія

Jan. 14th, 2016 02:43 pm

Люба світова система, як в цілому, так і в часткових варіантах тримається на ідеї. Ідеологія ж - похідна від ідеї. Похідних від неї буває дві, загалом, у крайніх вираженнях: ідеальна ідея і ідеально деформована ідея. Та весь між цими двома крайнощами спектр, звичайно ж. Бо світ - він аналоговий, а не дискретний. Люба дискретність в ньому - умовність. Деколи, буває, фундаментальна умовність, але хіба деколи лиш. Винятки підтверджують це правило.

Отже, нації, які збудували собі достойне життя - вони збудували це, використовуючи якусь ідею в якості фундаменту. Взяли ідею, витворили з неї ідеологію, у мірі, достатній для своїх реалій - і збудували.

Українці ж ідеї не витворили. А витворені - поспішили затоптати, заплювати і обіс..цейво.

Загалом, для ідеологій це добре - первинний фільтр такий. Виживе тільки те, що здатне.

процедура

Feb. 5th, 2016 02:48 pm

не бажаючи терпіти звинувачень, що я щось міг сказати з того, що треба було, але не сказав кажу:

так, чи інакше, таким боком, а чи іншим - але будь-хто, хто бажає щось в світі будувати, прийде до розуміння об'єктивної необхідності фундаменту. Якщо, звичайно, він бажає, щоб це щось простояло хоч скількись.

Фундаментом виступає завжди певна ідея. Ідея завжди зводиться до певної неподільної сутності, до її закону. Ідеї бувають фальшиві та істинні (або об'єктивні). Критерієм істинності виступає майбутнє. Тобто, продукт, який ідея породжує і життєздатність його. Життєздатність перевіряється знов тим самим критерієм і т.д. Це фрактал, як зрозуміло. Фальшивих ідей є мільйони, в т.ч. і в сфері права - а істина одна. Сила тяжіння істина, для прикладу. Резонанс істина, дифракція, інші фізичні закони та явища - все стосується Закону Істинного. За яким, власне, працює

цей наш Заповідник дикої природи. Або Гадюшник, якщо вам так більше подобається.

Тобто, будуючи щось - ви маєте вибір: або збудувати щось, що матиме майбутнє, в стратегічному сенсі, або згинуть разом зі своїм творінням безповоротньо. Бо право вибору - право первинне. Не було б вибору - нічого інше не мало б значення, тому що.

І з права вибору починаються всі потрібні для його реалізації процедури. В т.ч. і суспільні. В т.ч. і той суспільний контракт, про який ведемо мову, Конституція. І, або вона буде об'єктивну істину формулювати, або.

Або, якщо бажаєте, можете ще секстильйон років дурницями займатися. Теж маєте вибір.

Пазл і динозаври

Mar. 27th, 2016 09:30 am

Наука, а особливо та, яка побудована на місцями хиткому ґрунті, вроді сучасної історії - це пазл.

І, як любий пазл - у ньому або сходяться усі елементи, або воно не сходиться взагалі. Наявність хоч одного елементу, який в пазл не вкладається, змінює всю систему. За таким принципом, до речі, працює й світ, так що історія тут не виняток.

Сьогодні я впевнений, що історію неможливо підробити взагалі. Бо єдиний шлях її підробити це знищити абсолютно всі артефакти, а це не під силу навіть найсильнішим. Неможливо знищити сліди

потопу, неможливо знищити сліди минулої цивілізації, неможливо перерити всю землю і повикопувати всі рештки і т.д. Можна довший, чи коротший час приховувати і замилювати інформацію, але лиш тимчасово. Цим вони і займаються, мудаки, руйнуючи старі міста, знищуючи архіви, обмежуючи до них доступ і т.д. Але це їм уже не допоможе. Якщо Земля крутиться навколо Сонця і це виводиться простою логікою - то факт цей тяжко приховати. А якщо його приховувати - тоді автоматично з'являться таємні спілки, які цей факт будуть розповсюджувати альтернативними інформаційними каналами. І рано, чи пізно, але мудаки програють, а істина виграє, бо так воно взагалі все працює.

І, отже, вертаючись до історії, як науки, можна сказати наступне: історична наука майбутнього писатиметься комп'ютером. Писатиметься на такі глибини, які сьогодні недоступні нікому. У ньому, у цьому пазлі, гратиме усе: від вселенських катастроф, зафіксованих у ядрах, до психології людини, мовознавства, до генетики, до фізики і т.д. Всі ж науки зводяться до філософії, а філософія може мати три варіанти: досліджувати минуле (історія), прогнозувати майбутнє, на тій самій самій моделі і, зрозуміло, основний її варіант: філософія сущого.

Повертаючись звідси до динозаврів, як до прикладу, можна вивести наступне: якщо динозаври жили, то була низька сила тяжіння. Це можливо в двох варіантах. З них варіант з масивною водяною кометою є єдиним логічним. Бо, якщо б це було якесь тяжке суцільне тіло - ми б спостерігали радикальний

дисбаланс Землі і усієї системи Сонце-Земля-Місяць. Не літав би він у нас тоді на стабільній орбіті, та ще й одним боком повернутий. Це перший пазл, який сходиться з достатньою імовірністю.

Повертаючись до комети: якщо вона була, то якою вона могла бути? Уявіть собі глибу льоду достатню, щоб підняти рівень океанів на кілька десятків метрів. Що трапиться, коли така глиба потрапить в атмосферу? Звичайно ж, моментально вибухне і розсіється на дрібні фрагменти.

Вибух відповідної потужності і у відповідному напрямку цілком здатен змінити як період обертання планети, так і її орбіту, це теж, вроді, очевидно.

Звідки могла прилетіти комета, що складається з льоду і при вибусі відкидає планету на довшу орбіту? Тільки зсередини Сонячної системи, з боку Сонця. І з площини екліптики, або з невеликим від неї відхиленням. Опосередкованим доказом цьому може бути та ж нутація Землі, явище, пов'язане саме з відхиляючим впливом зовнішнім. З його параметрів можна вивести точніші параметри вибуху. І, можливо, я навіть цим колись займуся, але не сьогодні :)

Наближаючись з боку Сонця, комета частково розігрівається. Або, можливо, й не частково, може це вже був клубок льодяного пилу на підльоті. Тоді вибух відмінусовуємо, залишається лише маса. Це ще простіше рахувати. Звідси ж бачимо, що комета була з віддалених периферійних місць, з максимально витягнутою орбітою, бо не розлетілася на кусні від попередніх прольотів біля Сонця. І т.д.

Це все я наводжу, як зразок пазлового підходу, не більше, поки. Як приклад, як воно буде працювати у близькому майбутньому. Приклад того, як один факт, взятий за основу, може змінювати всю логічну картину. Але, оскільки у нас засадничий факт про роздавлення динозаврів власною масою не є фактом, а є лише припущенням, хоч і дуже імовірним, то й картину світу залишимо у спокої, поки :)

Шукайте і перевіряйте факти і вам відкриється істина. Це все, що тут можна сказати сьогодні.

Математичне моделювання реальності

Mar. 27th, 2016 01:17 pm

Так би мала називатися та наука, яку я тут своїми простяцькими методами пропагую.

На даний час математичне моделювання існує у вигляді розпорошеного набору алгоритмів і дисциплін, і має більшістю прикладне спрямування. Крім, власне, математики, де все з точністю до навпаки.

Все в світі піддається моделюванню і, як наслідок, прогнозуванню. З кількох, але фундаментальних фактів можна виводити цілі прогностичні системи і теорії і т.д.

Прогнозуванню не піддається тільки той так званий "чорний лебідь". Тобто, подія, чи фактор, який за визначенням лежить за межами прогностичної моделі.

Але не всі події, що лежать за межами моделей - є чорними лебедями. Це лиш умовна назва для обмежень логістичного апарату. І, звідси випливає, "чорні лебеді"

теж цілком піддаються прогнозуванню. Що я, маю надію, своїм 3-х томником з достатньою точністю довів. Думаю, що довів. Але справа ваша, як вважати.

Так от: хоч ці лебеді і піддаються прогнозуванню, є такий спектр подій, які В ПРИНЦИПІ йому не піддаються ніякими з методів точних наук. Називаються такі події, за моєю класифікацією, божественними. Або актом Бога, якщо хочете. А те, чи той, хто їх викликає - Богом, відповідно.

Посередником між джерелом цього акту і самим явищем може бути людина, світ, в його різноманітних проявах і, можливо, інше, психіка, несвідоме і т.д. Усвідомлюється воно самим посередником, чи ні, не має, думаю, значення. І саме цей елемент, що не піддається ніякому прогнозуванню і лежить в основі всіх світових подій, явищ і т.д. Тобто, лежить в основі світу, як інформаційної системи. І саме озброївшись матмоделюванням, можна вивести філософію в ранг точних наук. Де вона і має знаходитися за своїм оригінальним статусом.

Звідси ж впливає, що світ - це система керована. І керована вона саме неявним чином. А саме: через ті акти божественного втручання, які не є і не можуть бути помітними. Бо на стадії, коли вони є помітними - вони вже знаходяться у своїй сотій, тисячній, чи мільйонній ітерації від початково невидимого акту.

Звідси всякі різні довбні виводять (а я, звичайно, не перший, хто до цього всього дійшов:), що світом можна ефективно керувати. І звичайно, що можна. Але неможливо ним керувати ЦІЛКОМ. Бо цілком - значить

позбавити світ права вибору, отого неявного, але фундаментального елементу, на якому він стоїть і тримається. А позбавити світ права вибору - те саме, що знищити його. А оскільки це неможливо без його на те волі, то й змінити правила гри зсередини неможливо в принципі. А ще точніше: можливо тільки тоді, коли вибір людини, яко посередника між Богом і світом зіштовхується з вибором самого світу. Цей момент і є засадничим в усіх без винятку релігіях. Усвідомлюють вони його, або ні.

Гармонічні явища і минуле

May. 3rd, 2016 10:22 am

Досліджувати минуле можна різними шляхами. Можна за допомогою викопних фактів, можна за допомогою записаних, та іншим чином збережених, можна за допомогою міфів, передань (усної інформації, збереженої в головах), а також самої мови, її будови, одягу, культурних кодів, пісень, явищ різних, забобонів, для прикладу і т.д. і т.п. Все це має взаємоузгоджуватися ідеально, інакше не працюватиме. Через це історію, я стверджую, підробити неможливо.

Але різні сфери дослідження вимагають різного підходу. Міфи, наприклад, досліджувати можна тільки через призму тих шаблонів, які я тут обговорюю. Бо міф - це гармонічне явище. Працює він згідно з будовою мозку. А будова мозку, в свою чергу, працює на мовному коді, як основному гармонізаторові. І складається ця гармонія з двох резонансних половин, лівої і правої, знаєте.

Цілісна людина, таким чином - це людина гармонійна. В неї обидві частини мозку працюють синхронізовано, в певному резонансі, підсилюючи і структуруючи одна одну. Лінгвоінваліди і дауни - ті використовують одну якусь, для функціонування. Мозок в них пошкоджений або механічно, або вірусами, чи іншими, в т.ч. хімічними впливами.

В світі є достатньо придурків, які не бажають бачити людей вільними, з різних причин. Основна з яких - комплекс неповноцінності, на тлі деградаційних внутрішніх процесів. Бо саме воно, знаєте, неповноцінне, з різних причин, і заздрість до успішного, чи розумного в нього сидить настільки глибого в шаблоні, що керувати нею воно не може. Але керуватися нею - так, знаючи внутрішньо, що здихає. Ось і творять різні паскудства. Коли я називаю таких виродками - це не образа, це медичинський факт. Його необхідно враховувати, ним необхідно керуватися. Якщо не бажаєте лишніх втрат, звичайно.

Отже, історію розглядаючи через призму міфів - мусимо знати, що гармонічна складова основна в процесі їх збереження. І дані, що втрапляють в резонанс з основним, того міфу, шаблоном і з шаблоном носія, підсиленням зовнішніми умовами - зберігаються максимально довго. Ще довше зберігаються забобони різні, підсилені страхом. А страх і задоволення, радість основні точки його, шаблону, енергозабезпечення. Забобону шаблон пісилюється страхом, переважно, міфи - задоволенням від якісної історії. А якісна історія - це історія, що показує нові шляхи, нові світи, нові можливості. Навіть якщо це

шляхи з минулого. Якісна історія веде у майбутнє. Та й виживають міфи, в основному, тому, що містять в собі оцей живий елемент майбутнього. Шлях до нього, тобто, через призму минулого.

Сіно, коса, корова

Apr. 24th, 2016 08:56 am

Історію, як ми тепер знаємо, підробити неможливо. Можна засмітити хіба, позсувати дати і т.п.

Але цільна структура або вона є, або її нема. А цільне тримається на взаємозв'язках. І, найперше, на інструменті. Бо інструмент легко прив'язується до часу і до функцій власних.

Ось, для прикладу, коса. У нас, історики кажуть, відома з часів Київської Русі. У москаля - з 18го століття. Чуєте вже щось? :)

А що таке коса? А коса - це літовка (з литви, тобто). ЄДИНИЙ інструмент, який дозволяє прогодувати корову довгою зимою, як у нас. Деякі з вас, думаю, обмеженого досвіду (міські), через те погано уявляєте, скільки корова потребує сіна на зиму. А потребує вона його багато. І нажати серпом цю кількість, м'яко кажучи, неможливо. Враховуючи час, який необхідно витратити на обслуговування інших сільгоспкультур. А їх необхідно обслуговувати, щоб самому з голоду не склякнути.

Не вдаючись в лишні деталі, кажу просто: коса і корова взаємопов'язані надійно в нашому кліматі. Без коси

корови нема. НЕМОЖЛИВО її прогодувати без коси. Себе ще можна, її ні.

А тепер заглибтесь у підручники і знайдіть там, з яких часів у нас з'явилися корови і звідки.

Паралельно зрозумієте, чому в Карпатах поширене саме вівчарство. Паралельно ж зрозумієте, чому клімат змінювався дуже недавно, чому ще недавно замерзлих мамонтів знаходили масово і навіть в їжу їх вживали, свіжими були. Паралельно ж зрозумієте, чому в петербургських покоях оригінально печей не було, за проектом. І чому там, при цьому, пальми росли.

І т.д. Весь цей масив - один великий клубок даних, який працює тільки в одному випадку: випадку зміни полюсів і деякого зсуву їх, відповідно до зміщеного центру маси. І змінюється він періодично, за відомою схемою.

Так, що: дозволяється жувати далі. Нащо воно вам. Вірте коритним історикам, вони вам все розкажуть.

Кінь, збруя, сідло

Apr. 24th, 2016 09:23 am

Окремим пунктом історичним іде кінь. Бо це тварина вельми специфічна для більшості народів і

незвична. В середній азії замість коня осли, ви знаєте. У східняків наших - воли були (кастровані

самці корови). Ще далі - слони і верблюди. А звідкіля тут кінь взявся і коли?

На всій рівнопейській єврині є лише одне джерело, з недавніх - це бойківські (карпатські) коні.

Єдині, які в горах можуть вантажі перевозити. Дослідивши історію коня - цілковито все стає на свої місця, отже. А разом з конем це зброя, інструмент, знову ж, сідло і т.п.

Просто звертаю увагу. Як ілюстрація до тези про неможливість підробки. Спробуйте підробити дані так, щоб взаємно узгодити всі відомі науки. Особливо останні їхні досягнення.

Неможливо, отже. Але затюкати альтернативників, позбавити їх козирних аргументів - цілком.

Чому піраміди майя засипані ґрунтом? Та щоб приховати від ворогів. А чому всі і одночасно?

Вони що, знали про прихід ворога за роки наперед? І що, змогли піраміди засипати, стільки ресурсу мали людського, а відбитися не змогли? Далі продовжіть..

Міфознавці

Apr. 24th, 2016 04:06 pm

Цим урочисто перейменовую всіх прикоритних істориків в міфознавців. В знавців історій, тобто.

А саму їхню науку - в міфознавство. Так буде точніше і коректніше. Та й саме слово історія похідне від слова "сторі", розповідь. А те, в свою чергу, з грецької, і значить те саме.

Хочуть досліджувати вигадані історії - хай далі досліджують. Але до науки, що хоче знати достовірне минуле, це не має відношення.

Острів" і чурбани

Apr. 25th, 2016 02:57 pm

Загальновідомо, що чим примітивніший вид - тим він швидше розмножується. Ще швидше він розмножується в стані стресу, але з певними умовами додатковими.

Незагальновідомо, але факт, що китайці колись були білими, японці були білими, індуси були білими і т.д. Але чурбани, як вже сказано, розмножуються швидше. Іншого вони не знають, чим зайнятися. В космос їм також не треба, науки їх не цікавлять і т.д. Мочити один одного і грати протилежну половину - все, що воно, в принципі, може. Отож, коли цього дрантя розводиться надмір - мудріші просто йдуть, полишаючи дрантя на поталу дикій природі. Так було завжди, так буде і тепер. Ідея ця називається "острів". Бо йдуть кращі зажди в певну віддалену, відгороджену від сміття територію. На острів. Для початку - у ментальний.

Вгадайте, куди ми підем цього разу? Власне, вгадувати нічо не треба вже, все відомо детально, але ж хто його читає все, не? :)

Звичайно, є варіант контролювати це все звіроподібне бидло драконівськими заходами. Але дрантя, яке тепер при владі, не може, практика показує, само себе контролювати, мізків не стає.

Ізольовані віки

Feb. 5th, 2016 10:49 pm

Якби подорожі в часі існували - це все млядство, що навколо, варто було б загородити і показувати хіба через дистиллятор, як особливо заразне. А таких хворих екземплярів клептоманських, як сєня і вся їхня шобла, для прикладу, чи подібних їм інвалідів - ще й за ґратами тримати, міцними, щоб не перегризли.

Що

Feb. 6th, 2016 01:44 am

практично впливає, з цих всіх роздумів. А впливає з них можливість розуміти мотиви різноманітних species. І, при наявності відповідних засобів - керувати ними. Як чужими, так і своїми, в біологічному (і не тільки) сенсі. Свої розуміти тяжче, до речі. Бо чим більше їх розумієш - тим складнішими вони стають. І, відповідно, ще складніше їх в результаті розуміти і т.д. От я свої, для прикладу, розумів доти, доки не зрозумів. А зрозумівши - перестав розуміти. Щютка :)

Отже, коли я цево починав писати - передбачалося, що воно комусь допоможе щось, може, зрозуміти - а я собі далі основною діяльністю займатися бу - байдики бити. Але, раз воно тепер така п'янка - то доведеться таки до прикладного рівня опуститися, хоч я й не любитель. Імовірно доведеться. Не хотілося б, знаєте - шуму може бути багато, стільці літатимуть і таке інше. А нафіга воно вам? Чому б кожному не робити свою справу, просто?

Про це не пишуть у новинах..

Feb. 6th, 2016 12:35 pm

Є такі речі, про які не розказують на кожному кроці. І навіть цілеспрямовано шукаючи певну інформацію - такої неможливо знайти. Або, якщо можливо, то тільки за перепусткою в спецархівах, чи просто мовою потрібно володіти, якої ви не знаєте, абощо.

Лізеш наверх, за знаннями - отримувеш весь спектр захисних реакцій: конфлікт з жерцями, які ці знання бережуть для себе (у різних сферах є свої різні жерці), конфлікт зі світом, який теж не схильний просто так всіх до управління підпускати.. Конфлікти із самим собою, своєю лінню, чи обмеженнями психологічними, чи фізичними навіть розглядати не варто - вони великою мірою бажають вас просто зберегти від надлишкової турботи, ці перешкоди.

Адаптивність vs стійкість

Aug. 17th, 2016 10:43 am

На прикладі попередніх записів людина пИтлива може чітко бачити, що носії тої традиції, яку ми називаємо усною епічною створили унікальну резонансну систему високого ступеню адаптивності. Тобто вона могла підстроюватися під любі, практично, життєві обставини, політичні лади і навіть мови, але суть її лишалася незмінною, аж поки її не знищили разом з носіями скажені собаки. І скажіть мені ви, якою була ця суть. Я ж не стану відбирати в вас задоволення від пізнання.

Тварі дрожащі.

Sep. 5th, 2016 03:03 pm

Багатший не той, в кого більше чогось є, а той - кому менше бракує.

Оце й є об'єктивна картина світу. Про це вам, паскуди вічногоголодні, говорили різні мудреці, в різних формах, в казках, різних оповіданнях, та різних афоризмах.

Наприклад, той же ж Аполоній Тіанський, який на типовий закид якогось царка в бідності подібно йому відповідав: скажи, царю, чого тобі до повного щастя бракує? - Того й того, відповідає цар. - А ось в мене все є, що мені потрібно. Отож я й багатший за тебе.

Десь так він це говорив. І слова його наштовхнули мене на виведення тої формули, яка дуже проста, виявляється. Якщо її ХТОСЬ вам спочатку розкаже :)

Бо є ті, хто бачить, є ті, хто бачить, коли їм показують - і є ті, які не бачать взагалі, хоч ти їм колик на голові теши. Ось бидлоголота відноситься до останніх. Тому й бидло. Тому й голота.

Енейці і грамота.

Sep. 16th, 2016 10:11 pm

Цікавий літопис трафився. Матер'ялу містить різного досить. А серед того і таке:

А як полонена була Троя (що сталося в рік од сотворення світу 4556-й, а перед різдвом Христовим

551-й), тоді енети, у битві князя свого під Троєю втративши, пішли з Антенором, князем троянським, на захід, де одні в Іллірику осіли, інші ж з Антенором до Італії пішли, як Пліній каже, і, прийшовши над море Венединське 1, осіли там, і спорудили город великий на горбі, і нарекли його од свого імені Енецією. Та по тому, в рік од різдвя Христового 458-й, енети, боячись Атілли, прозваного Бичем Божим, котрий полонив тоді західні сторони, перенесли город свій на море, де і донині є славний город Венеція. Про сих енетів усі старі й нові хронографи огласують.

Енети до Сарматії прийшли. Про те, як енети до Сарматії прийшли, каже Страбон. Двічі енети з місць своїх переходили. Вперше, як уже казав я, з Антенором з-під Трої, вторицею через Чорне море. Причиною переходу їхнього були цимбри, чи кіммерійці, [які] через море од них тоді жили, в тісному місці, напроти Таврики (тобто Криму), над озером, прозиваним Меотійським болотом [2], знані як кіммерійці босфорські. Коли ж пішли звідти цимбри, почали там на їхніх місцях жити енети.

Але згодом, розплодившись, енети вийшли звідти і наповнили всю ту сторону, тобто Сарматію. Од неї ж і самі нареклися сарматами. А на їхніх місцях, над озером Меотійським, нині живуть черкаси і п'ятигорці 3, мужі сильні й хоробрі на війні, і нашою таки мовою говорять.

Наші ж літописці кажуть трохи інакше — що сармати сюди прийшли з Аланом Другим, воєводою своїм. Гадаю, од сього алани й аланами нареклися...

Також і Александр Великий, Македонський, читив їх. По тому ж і грамоту свободну на держання землі північної дав їм, яка й донині у літописців чесних трапляється, таке в собі маючи:

=====

Грамота Александра Македонського. «Ми, Александр, Йовіша, найвищого бога, син, на землі ж Філіппа, царя македонського наступник, господар і цар усієї піднебесної, од сходу до заходу, од півдня аж до півночі, переможець мідійських і перських, вавілонських і грецьких царств тощо, вам, великому і хороброму енетинського, тобто слов'янського, роду людям, благодать і мир і приязнь од нас і од наших намісників і по нас майбутніх володарів і господарів землі даруємо, бо ви нам завжди приклонні бисте, вірні і в слові тверді, у війнах доблесні і хоробрі і незрадливі. І за се даємо вам на вічні часи, з роду в рід, у державу всі сторони од північного океанського льодовитого моря, і хай ніхто, крім вашого роду, не дерзне в сих сторонах селитися. А якби знайшовся там хто-небудь іншого роду й іншої мови, то нехай буде вам раб, і нащадки його нехай будуть вам раби вовіки. Дано сю грамоту з Александрії . города, спорудження нашого, над рікою Нілом, за зволенням великих наших богів Йозіша і Марса, і Дія, і Арея, і Мінерви».

...Слов'яни по Руській землі розійшлися і по-різному нареклися. Од сього часу наш руський літописець Нестор, чернець печерський, про слов'янське в Русь пришествя починає, кажучи:

Коли волохи, тобто римляни, найшли на слов'ян і стали насилувати їх, тоді слов'яни, знявшись із подунайської сторони, пішли на північ, тобто в Сарматію, до своїх, де нині Руська земля є. Розходячись, прозивалися іменами різними, од того, де і на якому місці осідали.

---

1 Море Венединське — Адріатичне море.

2 Меотійське болото — Азовське море

3 Черкаси, п'ятигорці — жителі північного Кавказу.

Які звичаї прадавніх слов'ян

Sep. 16th, 2016 10:59 pm

Звідтіля ж:

Не вміли бо спершу ніякого іншого художества, крім оружно́ї війни; і не мали ані городів, ані сіл, а по пущах жили. Одежа ж їхня була шкурятяна. Не хотіли бо мати над собою володаря а чи князя. Тільки коли на війну йшли, то тоді вибирали посеред себе мужа хороброго і смисленного, аби ними володів, допоки на війні були. І мно́жество було у них нестройних звичаїв, що їх нині зоставляєм, аж поки згодом, роздивившись, не прийшли до такого устрою, який і нині є.

Пів тищі марк!

Sep. 17th, 2016 12:41 am

Про початок козаків.

У той то лихий рік [7024 (1516)] і почалися на Україні козаки, що про них — про те, звідки і як початок свій мають — децю скажемо.

Вже од самого початку свого народ наш руський війн не минав, і з первовіку доводилося йому знати се художество — зброю та брані. Про се вже докладніше оповідалося в главі про те, звідки взявся народ словенський.

По тому, як почали князі бути, настав ліпший лад і звичаї кращі завелися в землі нашій, та, одначе, народ наш войовничий не переставав вести війни якщо не з окольными народами — греками, а потім половцями, печенігами, — то самі межі собою, як і з сього літопису можна бачити, допоки од Батия, татарського царя, що землю нашу руську спустошив, а народ наш умалив і смирив, до того ж ще і од ляхів, і литви, і москви, та й од міжусобних воєн зіло озлоблені й умалені ми стали; а там і князі у нас перевелися; тоді тільки наш народ трохи заспокоївся.

У рік же вищесказаний, коли король мірявся силою з Москвою, а Миндикирей полонив землю нашу, як про те вище мовилося, послав Жигмонт-король посла до Миндикирея, кажучи:

— Нащо, мир маючи зо мною, полонив мою землю? Миндикирей же одповів: — Не з моєї волі се безчинці сотворили, не зміг я їх утримати.

Жигмонт-король, хочачи сміхом за сміх оддячити, послав Прецлава Лянцькорунського на Україну¹ збирати люд і так само татарам пакостити.

Той же, зібравши охотників кілька сот, пішов із ними аж під Білогірود і там забрав множество товару, і коней, і овець татарських і турецьких, та й повернувся назад. Татари ж бо і турки, зібравшись, гналися за ними і настигли їх аж під Очаковом, біля Овидового озера 2, і билися з ними; та наші поразили їх і з великим добитком та в доброму здоров'ї повернулися.

І по тім війнолюбивий наш народ, засмакувавши собі із добичі, наставив собі старійшину зпосеред себе, на ймення Козака; од нього ж бо і самі по тім козаками нареклися; і почали самі часто в Татарську землю ходити і звідти багаті добитки приносити. День же одо дня примножалося їх, так що з часом намножилося. І навіть досі не перестають вони пакості творити татарам і туркам. А старійшину собі обирають з-посеред себе, мужа хороброго і смисленного, за своїм давнім обичаєм; живуть же повсігди на Запорожжі. Рибу ловлять, її без солі на сонці сушать. А на зиму розходяться кождий у свій город. Тільки кілька сот зоставляють на курені стерегти стрільби і човнів. А на літо знову збираються. Отак то початок свій прийняли...

---

1 Україна — тут: Подніпров'я.

2 Овидове озеро — Дністровський лиман; очевидно, назва пов'язана з легендою, згідно з якою тут відбував заслання, помер і похований римський поет Публій Овідій Назон (43 до н. е. — 18 н. е.).

Дилема проектанта.

Dec. 10th, 2016 08:23 pm

На відміну від людини, людство вимагає постійного стимулювання, щоб розвивалося. Без стимулу група людей завжди і без виключення набуває або стійкого стану рівноваги з оточенням певного, або поступово деградує. Перше не суперечить другому. Швидкість деградації буває різна, в залежності від умов. Власне, умови визначають як швидкість, так і точку рівноваги. Туди, куди ви всі прийшли б, якщо б вас не стимулювати. Під усіма я маю навазі певну масову кількість, а не індивідів, повторюю. Власне, завдяки цим індивідам, які створюють опір деструктивним впливам середовища на соціум, цей соціум може рухатися у протилежному від напрямного векторі і взагалі у різні боки.

Дилему бачите вже? Я б і пояснив детально, але нах. треба. Даю зразу висновок: нефіг на Бога пенять, коли рожа крива. Самі винні.

Загальний висновок.

Dec. 11th, 2016 11:23 am

Коли всяке дрантя починає розмірковувати про цінності вищі халяви власного розуміння, усвідомлення - це все одно, якщо б пес розмірковував про цінність роботи господаря на городі. І чого він в тій землі порпається, дурний, - розмірковує пес. Дав би мені зразу їсти, та й усе. Або якщо б мураха мислила над сенсом палиці, ввіткнутої в мурашник.

Не може розуміти воно, одне з другим, ні причинно-наслідкових зв'язків, які призводять до таких, чи інших результатів в світі, ні власного рівня, ні ідей, вищих від цього певного рівня.

І, таким чином, об'єктивно займає таку, чи іншу ієрархічну позицію в світі ідей, своєю здатністю до їх розуміння. І ця здатність, розуміти, на одну його ставить позицію, здатність усвідомлювати - на ще іншу, імплементувати у реальність - на ще вищу, а до верифікації і модифікування реальності на основі отриманих результатів - на основну, з практичних.

За практичними, зрозуміло, йде підготовка поля гри, умовного. Далі стоять закони і правила, за якими вона ведеться і т.д. і т.п.

І ось коли пес вибігає на поле і, замість того, щоб порядно, як має бути, гавкати, починає на газон сикати і скакати, як мішком прибитий - його всі гуртом мали б дрючком физдити. Якщо всі - не такий самий пес.

Таким чином, пес є провокатором, або ж індикатором якості самої публіки і решти гравців. І, зрозуміло ж, ухилитися від прийняття рішення ні в якому випадку не вдасться. Бо за дві логічні операції (не скажу, які) всяке ухиляння втрачає сенс.

Купив квиток - отримуй результат, отже. Оплачено. Сенс гри, таким чином - зайняти власну позицію. Якою б вона не була, але щоб була власна. А бути вона, само собою, може любою.

Проте якщо одне займає чиєсь місце - то друге, місце якого воно зайняло - теж мусить чиєсь інше займати. І,

таким чином, провокувати ланцюгову реакцію хаосу і бардаку.

Таким чином, нормальні люди, щоб не творити безладдя, завжди втікали в ізоляцію. Бо це єдиний логічний варіант. Бо бездіяльність, мовчання - не зло (якщо це не ситуація вибору), а вимушена дія, що зменшує хаос до мінімуму. Зло не любить ігнору, це зальновідомий факт.

Але, будучи ігнорованим - злиться ще більше і паскудить навколо. Так що тут, як бачите, теж лежить певний вибір, рішення якого в кожному випадку своє.

Зло - це гімно. Його спрямлюють і пускають на добрива. Якщо не отруйне. Отруйне - на переробку.

Таким чином відбувається кругообіг гімна в природі і народження, як не парадоксально, нового.

Зло утворює вибір. В цьому його функція. Ізолювати його в межах цієї функції - робота любого порядного господаря. Ось так воно все просто. Звичайно, всі це знають давно, але нагадати - не лишнє.

Висновок: шукати себе - найперше порядне завдання для будь-якої людини.

Ви вже себе знайшли в цьому світі? А чому? А нащо? :)

Висновок з загального висновку.

Dec. 11th, 2016 12:21 pm

кому замало - то я можу і продовжити :)

Ну, значить, знайшли ви себе, зайняли своє місце, кайфуєте, щасливі такі, все у вас є, нічо вам не треба і т.д. - а далі що?

А далі в вас є дві опції, згадані в позаминулому пс: або ви деградуєте собі чотко, або ви займаєте якийсь стійкий стан і, таким чином, деградуєте вже цілою системою, усі разом. Дві опції, всього лиш.

У нормальних людей від цього стану, стану деградації, є вбудовані запобіжники. Пошук нового їм подавай, скука і т.д. Скука, само собою, веде до самовбивства, якщо нею невірнo розпорядитися. Бо це лише стимул не сидіти на місці, а не вказівник, куди рухатися. Таким чином, у нас лишається лише один корисний стимул - пошук нового. Жага знань, іншими словами. Або ж жага розвитку. Бажання жити, якщо максимально точно виразитися. Тобто, жага до знань тотожна бажанню жити. Помітьте собі цедесь, пригодиться. :)

Тобто, далі ми маємо в системі розшарування на тих, яким уже добре і все у них є і тих, які:

а) хочуть жити, або б) хочуть, щоб у них теж усе було і їм було добре. Другі - це ті самі самогубці, лише бідні :)

Підходимо до висновку: куди вас веде, в ідеальному сенсі, жага знань? На це питання відповіді я вам не скажу. І не тому, що не знаю - а тому, що це ваше власне діло, куди йти. А моє ж - описати опції, поставити знаки, виписати мандати і т.п. А далі хоч обстіну з розгону діло персональне. Стіна міцна, витримає.

Висновок з висновку з загального висновку.

Dec. 11th, 2016 12:35 pm

кому ще замало - то я ще добавлю :)

Ну і, зрозуміло ж, що людей з вбудованою тягою до знань є мало. Тих, тобто, які справді хочуть жити. Більшість бо просто хоче самовбитися максимально приємним способом.

Тут у нас народжуються різноманітні дилеми морального характеру. Типу, а чи не дозволити їм це зробити максимально ефективно. Або, а чи не допомогти їм, в такій натхненній справі власне ж їхнє бажання. І т.д.

І бачимо ж, що питання це у світі вирішують усі по різному. Але, як у випадку з війною, наприклад (поки починають воювати - ще знають за що. А за що через пару років воюють? Та х. його знає, традиція!), так і у оцьому різні люди часто втрачають орієнтири. Зосередившись на самогубцях, забувають за основний сенс усього. А він далеко не в них, а в протилежній категорії. У тих, кого Христос називав "живими", і яких і я називаю, і навіть обгрунтовую.

Бо мертві самі закопають своїх мертвих, їм не потрібно допомагати у цій справі. А ось тих живих, кого вони бажали б із собою в могилу тягнути - тим так, допомогти не завадило б. З корисних, якщо хочете, міркувань. Дійти кудись тутечки можна лише разом, тому що. Тобто, громадою, спільнотою індивідів - не масою. Ми не мурашник будуємо, а село.

Ми. А що будете ви - справа ваша. Хоч об стіну і з розгону. Але добре розганяйтесь, щоб надійно цього разу. Набридло на ваші, дурнів, криваві спроби дивитися.

Висновок з висновку з висновку загального висновку.

Dec. 11th, 2016 01:01 pm

Аж тутечки ми логічним шляхом підходимо до достатньої якості питань. А саме: а жага знань, вона що, гарантовано до життя веде?

І зразу зрозуміло, що ні, не гарантовано. Навіть більше того - скоріше не веде, ніж веде. Бо тут, як і у випадку з війною, захопившись пошуком знань, дуже, дуже легко забути сам сенс отого пошуку. Практичний, якщо хочете, сенс. А сенс знань - не у накопиченнях, а у ВІРНОМУ їх використанні. Накопичення - лише необхідний засіб. А надмірне накопичення, як усім відомо - стає баластом, завжди. Тому "легше верблюд..." і т.д.

Саме виділене слово, "вірне" використання, воно і є тим роздоріжжям, на якому робиться вибір. Точкою вибору. І все, з чим ви на ту точку виходите, приходите, весь ваш вантаж знань, досвіду і усвідомлення їх, всі ваші ідеї (більшість з яких зовсім і не ваші, зрозуміло) - все лиш для того існує, щоб або дати вам той вибір, або забрати його у вас, підмінивши чужими чиймось цілями.

І саме знання і, особливо, здатність їх обробляти, відособлено від будь-яких зовнішніх ідей - і є тою характеристикою, яка відрізняє одних людей від інших. А саме: тих, хто просто прагне знань, і тих, хто хоче ЗНАТИ. Тобто, хоче жити відповідно до набутих знань і виведених з них принципів життєвих. Тобто, до практикуючих філософів.

І аж тепер ми логічним шляхом вивівши, можемо обґрунтувати, чому Сковорода на 500-т гривневій купюрі знаходиться. І, отже, за одного Сковороду можна купу всього багато ще купити. Поки його різні паразити не знецінили.

Таким чином, практикуючі філософи - єдино стійка одиниця обміну в світі. Універсальна валюта, якщо хочете.

Не, ну чим не висновок? :)

Висновок(4)

Dec. 11th, 2016 02:51 pm

Короч, цей висновок() пора б і закінчити, але ніяк неможливо, поки в інтернеті ще хтось неправий лишився.

Знайдуться мудрагелі (100%, залізно знайдуться), які висунуть отих "практикуючих філософів" на постамент і почнуть їх за цабе вважати. А штука в тому, як ви знаєте, що серед цих філософів гімна - возом возити не перевозити. Є в них така особливість.

Тобто, назвавшись філософом - є ризик ототожнити себе саме з ними, цими, які. Тому добавлено було слово "практикуючий", задля точності. Але й воно вносить хибу. Бо практикувати і ритуали вуду можна - це точно та сама практична філософія, як і люба різна.

Але ми розуміємо, що практикуючий папуас, чи вампір, чи хуєсос, чи сеня черговий - це, все ж таки, гімно або хуйло, кероване власними недоліками, назважаючи на всякі такі різні регалії, які на себе навішує.

Ось тут і лежить вже найперша небезпека. В здатності розпізнавати.

Тому я, як ви знаєте, ніколи філософом не називався, без зауваг, хоч мудрість люблю й поважаю. Щоб не ототожнювали.

Та, чуть не забув.

Dec. 11th, 2016 09:59 pm

Вся ця хуєта, яку нам системщики подають під назвою "протилаг і балансирів", ну, там, "різник гілок влади" і подібного барахла - в реальності нежиттєздатна. В Штатах працює лише тому, що там ці "гілки влади" - лише ширма. Ширма, розмієте, ідіоти?

Ну, для прикладу вам про двопалатну хуєту ось якраз. Цю хуйню завжди колоніям нав'язують. Контролювати легше, тому що.

Тільки жорстка піраміда, або повна розосереджена автономія, отже. Тільки треш, тільки хадкрор. Так пабєдім.

Дві дати.

Jan. 15th, 2017 05:41 pm

Історія людства - це історія, насамперед, катастроф. Великого масштабу подій, до яких людство, в основному, не встигало адаптуватися. Власне, як раніше зазначалося, швидкість адаптації, розділена на швидкість події катастрофічної -- це і є катастрофа, якщо більше одиниці значення має. Менше одиниці - просто криза. Тому, дійсно, що вас не вбиває - робить вас сильнішими. Але лише у плані досвіду, переважно, а не здоров'я :)

Отже, історію треба писати заново, викинувши смердючий покруч проститутток пристосуванських на смітник. Доведеться, рано чи пізно. І у цій новій, реальній історії, базованій на залізній логіці і залізних фактах у нас в першу чергу впливуть дві основні дати, дати найближих до нас катастроф.

Це 269 рік, плюс-мінус кілька і 1610 рік, плюс мінус один. Дві ці дати - це дати катастрофічної зміни клімату глобального характеру.

Обидві відображені у дендрохронологічних дослідженнях і зрізах дерев. Друга, до того ж, відображає ще й катастрофічне зниження рівня кисню в атмосфері.

Все це, на сьогодні, реально доступні дані, які ще, наразі, паскуди не поховали. Поховати вони їх уже не зможуть, як би не старалися, то ж рекомендую тим недобиткам адекватним, які не скурвилися досі - братися, нарешті, до роботи.

Бо візьму - і сам напишу, зі своєї, дилетантської точки зору. Будете тоді матюкатися, але вже пізно буде.)

Дві дати і смітник.

Jan. 15th, 2017 06:43 pm

Я про то, що всяке дослідження історії катастроф, чи людства, чи народу якогось і т.д, в яких нема цих двох дат: 269 і 1610 - можна зразу ж і без всякого упередження викидати на смітник. А до письменників губами, званих істориками - ставитися відповідно.

Jan. 17th, 2017 03:36 pm

Мабуть, не варто лишній раз наголошувати, але місця досить - то чому б ні:

УСЮ їхню історію (особливо роки) я вважаю по дефолту фальсифікованою. Усю, без винятків, до 1610-го року включно. Поки не доведено зворотнє.

Ту ж, яка після 1610-го писалася - фальсифікованою частково, в різній мірі. В частині прив'язки до календаря - особливо. Календарів, як відомо, було кільканадцять різних у нас.

Відрізнялися один від одного від кількох років - до майже тисячі. За одним взагалі зараз вже дев'яте тисячоліття наступило. Датувати точно весь цей бардак - задача саме дендрохронології.

Решта засобів, як ви знаєте, в т.ч. радіовуглецевий, себе не виправдовують.

Не, ну це ж треба: припустити, що кількість космічної радіації стабільна в часі і на цьому вибудувати цілу систему. Ну не ідіоти?

Просто запам'ятайте.

Jan. 21st, 2017 04:34 pm

Ніякої історії до 1610-го року не існує. Поки що. Все, що було раніше - видумане, скопійоване з різних залишків розбитих, подертих, відкопаних, відритих. Як хто умів - так і копілював.

Реальні роки зсунуті подекуди на тисячу, подекуди на сотню, плюс-мінус. Подекуди просто хаотично розкидані туди-сюди, де неможливо було перевірити.

Острозький літопис, наприклад, починається в 1509-му, в реалі - в 1610-му. Тобто, може слугувати деяким орієнтиром. І т.д. Любий нормальний історик на основі даної інформації може роки розсортувати елементарно. Якби вони, звичайно, були, ці нормальні історики. Ну але де їх взяти? Кожне гімно, курча, хоче зразу батьківщиною слонів бути і не менше. Срань закомплексована.

Були у вас мамонти, були. Радуйтеся. Але вас тоді ще тут не було. Від потопів й ураганів європами-азіями бігали, ховалися.

Астрономія

Jan. 21st, 2017 04:45 pm

Все легко перевіряється елементарною логікою:

Широко известно, что данные и описания в Альмагесте Птолемея не соответствуют ни его времени, ни иной дате. Это было замечено уже первыми критическими астрономами, занимавшиеся этой книгой, арабами (официально) больше чем 1000 лет назад. Эта критика никогда не прекращалась: например, Александр фон Гумбольдт упоминает ее в своем "Космосе". Она продолжается до сегодняшнего дня. Как современный пример я приведу только работу американского астронома Роберта Ньютона, который установил, что Альмагест категорически не внушает доверия. Параметры движения Венеры, например, абсолютно ошибочны, если сравнить обратные расчеты с наблюдаемыми сегодня данными. Не «строит» почти ничего в Альмагесте, если это касается месторасположения звезд или контрольных точек. Исключение составляют параметры движения для земли, луны и нескольких планет. Тропический и сидерический год были рассчитаны правильно.

"Альмагест" рекомендую проглянути, хоча б. Щоб розуміти рівень (високий) знань і умінь давніх в цій царині. Тоді ж і зрозумієте, чому зірки не на своєму місці сьогодні знаходяться, і чому полярна зірка скаче з місця на місце за пару сотень років, хоч мала б, ніби, на місці знаходитися.

Самый явный результат прецессии Земли, понятный даже дилетанту, это смещение полярной звезды в течение столетий. Еще у Колумба примерно 500 лет назад были трудности с северным направлением в открытой Атлантике, так как там компас - без точного знания магнитного склонения, слабый помощник. Но полярная звезда ему тоже мало помогала без математических расчетов, так как она находилась тогда на удалении больше чем на 3° от настоящего полюса мира, вокруг которого она вращается. Сегодня альфа Ursae minoris (=полярная звезда) с отклонением меньше чем в 1° действительно хорошо указывает на полюс мира, но даже эта маленькая неточность заметна любому подпаску.

>>>>

Колумб, само собою, зсувається до нас на мінімум сотню років. Як і вся Америка, з її відкриттями-освоєннями. Зрозумілими стають і мотиви - карти старі, докатастрофні, були на руках, в т.ч. карти Пірі Рейса, де Антарктида ще без льоду зображена, чому б не скористатися.

Вся ця стара цивілізація була ще зовсім недавно, до 1610-го, тому що. А потім накрилося все мідним тазіком, за все хороше. Тобто, усі ці греки і т.п. А до неї, очевидно, до 269-го, була ще якась. А до неї - ще якась і т.д.

Нульовий меридіан Боплана

Feb. 12th, 2017 03:21 pm

Тут некатаріе таваріщі дозволяють собі заявляти, що невідомо, який меридіан Боплан брав за нульовий. А мізки включати не пробували, щоб стало відомо?

Львів сьогодні лежить на 24-му градусі, Київ - на 30,5-му У Боплана: Львів - на 48-му, Київ - на 54,5

Різниця однакова між ними - 6 градусів. Тобто, карта є доволі точною, для основних міст. Це значить, що нульовий меридіан Боплан проводив зі зміщенням у 24 градуси на захід. А на 24му градусі західної довготи у нас знаходиться край Африки, Ісландія й Азорські острови.

Тобто, усе логічно: землю рахували від краю до краю, а вліво від Африки і плавати не було куди - океан там.

Звичайно, спеціалісти з цим питанням, вірогідно, розібралися давно. Знайдете щось краще - розкажете.

Survive and reproduce

Feb. 12th, 2017 10:52 pm

Західна філософія стоїть на позиції, що сенс всього живого зводиться саме до цих двох моментів: виживай і розмножуйся.

Наша філософія (ну, моя, тобто, інших я не знаю :) каже, що виживати і розмножуватися мало - треба ще й реалізовуватися. Саме це я зрозумів ще в років 10.

Давно, тобто. Що, саме по собі ні виживання, ні розмноження не має ніякого сенсу, навіть довготермінового, якщо нема ще якоїсь додаткової цілі. У наступна у ієрархії цілей (а це саме ієрархія, як можна бачити) є самореалізація.

Реалізовувати себе можна різноманітним чином. Хтось себе реалізовує просто розмножуючись (і, якщо іншого нічого нема - це теж цілком добра річ, мо хоч діти себе в чомусь знайдуть), хтось - допомагаючи ближньому, хтось - книжки по стопіццот сторінок пишучи, які ніхто ніколи читати не буде, це справа особиста. Аби лиш ближньому не заваждали, там думаю. Але є такі, які реалізуються саме таким, викривленим чином, роблячи все навпаки і на шкоду. Конструкція у них така, бракована. Деколи, як не парадоксально, і такі бувають в чомусь потрібні. Але все це не є основне в житті.

Все воно є базове, необхідне, усі три пункти. Але не основне. Бо, якщо перші два пункти належать чисто до біологічних потреб, третій радує тіло й душу - то можуть бути ще й такі сенси, які не належать до спектрів ні фізіологічного, ні чуттєвого задоволення, які взагалі нічого не викликають. Які просто треба зробити, бо їх треба зробити. Сенси функціональні, тобто, не людського спектру. І такі є. Бо світ - теж інтелектуальна істота, зі своїми сенсами. І як ви пасете своїх гусенят і дбаєте за свої сенси - так світ дбає за свої. І з ним, як відомо, є багато таких, що воюють. Не розуміючи, деколи, за що і навіщо. І в цьому теж є, певне, свій якийсь сенс.

Про об'єм оперативки

Feb. 18th, 2017 11:49 am

Давно прийшов до висновку, що всі, або більшість проблем людства витікають лише з одної причини: малого об'єму оперативної пам'яті. Тобто, більшість народу просто фізично не здатні розмістити в пам'яті об'єм даних, необхідних для адекватного аналізу їх. Це включає і дані історичні, навіть про недавні події, якими самі були учасниками.

А що у нас відбувається, коли оперативки не стає? Вірно - спочатку дані скидаються в своп на диск, а далі тупо виснем. А, оскільки конструкція хьюманів доволі стійка, то виснучи більшість продовжує цілком успішно функціонувати, але вже, в основному, потужностями спинного мозку і нижнього сідничного нерву. І зовні це, переважно, виглядає цілком нормально. А насправді - зависли. Зомбі, іншими словами, механізми з повною, або частковою утратою здатності адекватно оцінювати реальність.

У стан цей їх, тепер, уводять штучно, перевантажуючи непотрібною інформацією, сенсорно перевантажуючи вхідні канали сміттям.

Сон, до речі, як уже нарешті починають розуміти - це скидання лишнього у своп, що за день накопичилося. Залишається лиш те, що з базовим шаблоном резонує. Те, що він (ви) вважає, що воно йому справді потрібне буде, в оперативному сенсі. На те він і базовий, щоб базові потреби обслуговувати, чи не так?)

Закон і історія.

Mar. 1st, 2017 02:32 pm

Історію, як тепер уже докінцево зрозуміло, також треба писати заново, і теж за принципом фаєрволу, тільки за протилежним: спочатку відкидаємо усе, потім дозволяємо те, що підтверджується опорними фактами і явищами, тоді нанизуємо на них деталі. Історія, як і Закон - це також дерево, очевидно.

Закон, тут нагадаю, має дві варіації (і два типи фаєрволів, відповідно). Перший, головний, який я пишу з великої завжди, Закон - це закон об'єктивний, Слово. Формула, за якою світ працює. Закон Божий, можна так казати.

А закон звичайний, людський - це той закон, до якого ми звикли і який знаємо. Кривий, покоцаний, мудацький, місцями і т.д. Він може як працювати у відповідності до Закону, так і суперечити йому, як теперішній, деколи. Суперечити Закону не може ніхто і ніщо, крім окремих категорій людей, які звуться законниками. Але й вони Закону без потреби не суперечать, бо це є звичайне самогубство.

Є ще закон третій, той, який "всередині вас". Це окрема тема. А в ідеалі всі три закони мали б працювати в гармонічному резонансі, ведучи до цілі, утримуючи на шляху. У нормальних людей воно так і працює. Не ідеально, звичайно, але стабільно, це основне в процесі. Бо право на помилку - таке ж засадниче, як і сам Закон. Бо невіддільне від навчання. А навчання - основна складова розвитку.

Отже, маємо два типи фаєрволів, в результаті: один все дозволяє, крім забороненого, інший - все забороняє, крім дозволеного. А який і коли застосовувати - вибирається згідно третього, внутрішнього закону, який, в свою чергу, має теж дві варіації: у нормальних людей є частиною Закону, у деградантів є його бракованою, або відсутньою версією. Такі самовбиваються. І цим вартує допомогти найперше. Стіною. Тобто, законом.

Інтелектуальні раби, історія і закон.

Mar. 1st, 2017 03:00 pm

Раби бувають різні: інтелектуальні, ментальні, етц. Більшість рабів історією взагалі не цікавиться, бо воно їм нафіг треба. І їх можна зрозуміти. Я б також не цікавився, якби мені нафіг треба було)

Дивує меншість, яка здатна трохи мислити. От ти йому кажеш, наприклад: піраміди збудовані не далі, як тисячу-дві років тому, бо так логіка каже і факти - і його зразу клинить. Бо шаблон. А шаблон що каже? А він каже, що книжка пише. А книжку читали останній раз в дитинстві на цю тему, в школі десь. А дитинство - це період формування шаблонів. А раз сформований шаблон - це надовго, або назавсім. Зміна шаблону - процес болючий. Тобто, торкаючись шаблону - я викликаю, найперше, подразнення, а потім і біль. Мозок болі не відчуває, ви знаєте, але реагує саме так, як на любе подразнення: захищаючись, або втікаючи. Тобто, нам не варто дивуватися любим, аж до пінистих реакцій на цей подразник.

Більшість людей - раби. Раби свого власного шаблону. Змінити вони його не можуть, навіть при всьому бажанні. Змінити це можна зовні, прикладаючи зусилля, але це нікому також не потрібно - простіше їх просто зігнорувати, а вже дітей увчити так, як потрібно. Так усі і роблять. Ось тільки учать їх, переважно, також всякої фігні, трансклюючи і розмножуючи свої власні обмежені, чи дефективні шаблони. Зупинити саме це, розповсюдження пандемії дефективності - задача закону. Лише для цього він потрібен, більше ні для чого. Бо знищувати смерть нема сенсу - вона є складовою життя. Не буде смерті - не буде і життя, тому. Не опадє восени листя, не відвалиться відмерла від сосни хвоїнка - не витримає й зломиться сама сосна під масою загальною. Таким чином, смерть все одно візьме своє, але вже усе зразу.

Отже, щоб не знищити людство цілком, треба знати МІРУ закону, встановити йому межу фільтрування. І завдання це, мабуть, не сьогоднішнього вже дня, визначити її точно. А, може, й не людини, навіть.

Ось штучний інтелект, вірогідно, справиться з таким, відповідно настроєний. Але невідповідно настроєний.... ух, не заздрю нікому побачити наслідки :)

Одного такого уже сьогодні маємо, якщо я усе правильно зрозумів.

Втім, це все - питання дискусійне.

Економіка та парадокси

"За гроші можна купити годинник, але не час"
Китайське прислів'я

Отже, 1881 повноцінна сторінка повноцінного тексту дозволяє мені зробити витяг на економічну тему, який усім потрібний сьогодні, але нікому не цікавий.

Це вже саме по собі цікаво, погодьтесь, такий парадокс* спостерігати. Ось цим і займемся.

Нічо особливо не коригував, трохи лишнього повикидав, трохи лишнього понатыгував - оце й усе. Це тепер вже така традиція. Бо осисе - друга книжка з серії із десяти (мінімум). Зробиться воно, а чи ні - сьогодні не відомо. Але може зробитися, це точно. Тому: усе, що має хоч якесь відношення до економіки, грошей, бабла, або подібного - на цих двох десятках повноформатних сторінок. Або, у даному варіанті, в сотні А6-х. Що є необхідним мінімумом, нмд.

Тому, якщо хто хоче дізнатися усе про гроші, звідкіля вони беруться, куди зникають, для чого існують, і чого вартують - можна це зробити тут. І лише тут. Бо альтернативи нема, правду кажучи. Знайдете - скажете.

Велкам до екон(к)омічної реальності.

---

* Wikipedia. Категорія:Економічні_парадокси

Справедливість. Економіка. Гроші.

Oct. 7th, 2015 10:55 am

Тема справедливості велика і її мало хто читатиме. Починати все описувати, так, як тра - нема особливого сенсу. Тим більше, що це ніяк не вкладеться в одну кілосторінку заплановану. Але накидати основні речі, майлстоуни, тсзать - чому ж ні?

Завжди дивувало, чому прості речі всяк тягне пояснити чимсь таким, що й чорт голову зломить. Для чого ці мудрування надмірні? Прості речі повинні пояснюватися простими словами, у міру можливого. Доки це можливо. Можна (і бажано) термінами спеціальними. Терміни скорочують описову частину в десятки раз, часто.

Також дивувало, чому я? Чому я повинен цим займатися? Є тисячі людей, які за це гроші отримують, статуси, посади. Є інститути цілі. А відповідей на прості, елементарні питання, типу "що таке справедливість?" - вони мені дати не можуть. Це ж абсурд. Нонсенс якийсь.

Ось тому воно й пишеться, ще одна причина. Ібо: хочеш щось зробити добре - зроби це сам.

Ось і роблю.

Економіка. Що воно таке, значить. Тут я висвітлю тільки один аспект її - а саме гроші. Умовну одиницю обміну у вигляді завізованого паперу, абощо. Що таке гроші в економіці, звідки вони беруться, куди зникають і т.д.

***

Ось уявіть, що ви заснували нову державу. Надрукували купу паперу, яку хочете назвати грошима. Прив'язали цей папір до реальної власності. Ну, тобто, на один будинок в реалі виділили тисячу кредитів, для прикладу. Таким чином, якщо ви ніде не помилилися, ваш будинок буде коштувати саме тисячу, в середньому, і не більше, й не менше. Систем прив'язок є купа різноманітних, не про це мова. Тут про модель, для розуміння суті.

Прив'язавши всю друковану масу до реальної вартості того, чим держава володіє - ваш папір стає грошима, засобом обміну. І на цьому етапі справедливість закінчується. Далі починаються маніпуляції: додруковування паперу, бо ж у державі щось з'являється постійно - сонце надає нам купу енергії безкоштовної, рослиники-тваринки-людинки ростуть, щось творять, при

цьому збільшуючи об'єм товарної маси, її потрібно якось заводити у систему економічних відносин. Оприходувати, іншими словами.

З іншого боку є утруски і усушки різноманітні. Велика частина товару гниє, зношується, ломиться, розвалюється. Що автоматично мало б тягнути за собою зменшення грошової маси. Яку, звичайно, ніхто не знищує з цих причин. Інфляція зжирає, натомість. Невідповідність між прибутковою і видатковою статтями, тобто.

Це загальна картина сучасних економік, дуже узагальнена. Але вона точна.

Далі, як і в будь-якому процесі, де йде обмін енергією (масами, насправді) - в економіці з'являються паразити. Непотрібні посередники, єдиним бажанням яких є жити за рахунок інших, нічого натомість у систему не заводячи. Нічого корисно, чи такого, що збільшує її масу, чи якості. Паразити живуть з папірців-регуляторів непотрібних, інструкцій, перешкод і т.п. З того, що змушує економіку топтатися на місці, або навіть самознищуватися.

Таким чином, бачимо, що економіка і управління нею є первинною сферою інтересів як тих, хто в ній знаходиться, користується, так і тих, для яких така, чи інша система є конкурентною.

Насаджуючи нам паразитів, непотрібні регуляторні перешкоди - наші вороги знищують нас власними руками. Хотіли б.

Точно так само працює й навпаки: знищуючи природні регулятори, і такі, які нашу економіку захищати мають: санітарно-епідеміологічну службу, для прикладу, чи екоінспекцію, або заводячи на їхнє місце паразитів - вороги позбавляють нас можливості себе захистити, в короткотерміновому плані. А в довготерміновому - залишають нас без життєво-важливих ресурсів. Медицина, освіта і наука - сфери, які першими потрапляють під ворожий удар, бачимо. І, звичайно ж, екологічна наука. Яка мала б захищати наше довкілля, бо воно первинне, в сенсі умов, для людини.

Це все дуже просто, чи не так?

Справедливість. Економіка. ВВП.

Oct. 7th, 2015 11:26 am

ВВП - валовий внутрішній продукт - величина, що не відображає нічого корисного. Це величина, що описує для зовнішнього ворога вихід награвованого. Виключно. Таким чином, є елементом злочинної системи. Паразитичної.

Пояснюю: уявіть, що у вас є певна острівна держава, з маленького острова, на ньому десять рабів. На острові - родовище нафти, одна труба, більше нічого корисного. З труби качають кожен день нафти на тисячу кредитів. ВВП у вас буде, в такому разі, 100 кредитів щоденно, на людину. З них рабам перепадає 0,8. Якраз стільки, щоб не здохли. Решта забирає плантатор.

Тобто, ВВП нашого острова, для зовнішнього світу - захмарний. Але реально там хіба десять рабів і труба знаходиться. Ну, точно, як теперішня Росія, чи Україна. Чи сотні інших держав, до яких паразит присосався.

ВВП не відображає нічого, крім кількості висмоктаного продукту. Краденого кількості.

Він може корелювати з достатком населення, у деякій мірі. Але це АБСОЛЮТНО РІЗНІ величини. І обраховуватися мусять інакше. Як? Тільки критерієм якості у сенсі майбутнього, більше ніяк.

Само собою, мову ми ведем про ідеальний ВВП. Тобто, про ВВП держави-одноосібного власника і продавця. Реальна ж економіка набагато складніша.

Справедливість. Економіка. Додаткова вартість.

Oct. 7th, 2015 11:43 am

Додаткову вартість у нашій економічній системі (світовій) можуть створювати тільки три елементи:

1) зовнішні джерела енергії. Сонце, в основному. Різноманітні слабкі впливи можна відкинути, на цьому етапі.

2) людина, як квінтесенція життя, в біологічному сенсі. Без людини вівця, чи корова також давала б молоко, а курка - яйця, але кількість прибутку його була б рівною видатковій частині. Людина ж творить додаткові цикли в системі, створюючи додаткову вартість, використовуючи джерела енергії, внутрішні, чи зовнішні.

3) внутрішнє джерело енергії життя, Дух.

Ці три елементи творять те, що дає можливість системі розвиватися. Тобто, Сонце зменшується - ми ж збільшуємося, як система. А в цілому, звичайно ж, існує баланс. Але баланс цей може мати як негативний тренд, тренд розпаду, так і позитивний, тренд творення.

Система "Сонце - біосфера" має, як зрозуміло, тренд негативний. Бо все з часом розпадається і зникне, рано, чи пізно.

І тільки людина, керована Духом, може творити з цього розпаду нове, якісніше. І вийти, таким чином, за системні обмеження, встановлені природою.

В цьому її основна функція, вважаю, людини. І в цьому ж і головне завдання будь-якої економіки - з деструктивної самознищувальної структури стати структурою - творцем нового.

Тобто, бачимо, тут починається вже теорія хаосу, так популярна сьогодні. Яка до сьогоднішнього дня була хіба описовою, фундаментальною, наукою. А тепер стане й прикладною.

Справедливість. Економіка. Ціна, вартість, цінність.

Oct. 7th, 2015 12:06 pm

Про ціну і вартість вам, вірогідно, розказували.

Ціна - це договір між покупцем і продавцем, що виникає, як наслідок їхнього обопільного бажання продати-купити певний товар. Ціна має сенс тільки тоді, коли є елемент договору.

Рукоштовання, підпису, або що, без різниці. Тобто, ціна має сенс тільки після продажу. Після рукоштовання. До того це - оцінка хіба. Оцінка бажаної ціни. Ціна має сенс і у вимірі кредитному також, це окрема тема.

Вартість, в класичному розумінні - сума усіх цін, які затрачено для того, щоб виробити певний товар. Це просто: щоб виростити курку, потрібно її годувати зерном, яке ви вже купили за певну ціну. Підтвердження цьому є чек, або інший любий договір, хоч усний. Також ви збудували для курки карний. В карнику кури живуть, тому що, на бантах. Щоб їх лисиця не з'їла. Щоб не зменшила їхню ціну до мінімуму, тобто. Але поки ви курку не продали - ціни вона не має - має тільки вартість. І оцінку, вашу. Приблизну. І поки не продасте - точної ви не дізнаєтеся.

А ось за цінність всі ці грані економісти нам нічого й не кажуть, майже. А це елемент визначальний. Бо саме цінність любого товару є величина універсальна. Бо цінність - це необхідність його, товару, з точки зору майбутнього. Цінною може бути картина, чи науковий твір, чи інформація. Те, що формує майбутнє, або що є необхідним для його, майбутнього, повноцінного існування і розвитку.

Цінність формує як людина, так і весь навколишній світ, своєю якістю. І складається з двох складових: об'єктивної і суб'єктивної. Сама ж людина цінності не може мати, її духовна складова. Як не має її й Дух. Тому, унікальної цінності речі створювалися людьми за подяку, хіба. Віддайте Хвалу, - сказано. Дух більшого не потребує.

Суб'єктивними є всі цінності, що обслуговують різноманітні ідеології. Бо, з точки зору однієї, чи іншої, певні предмети, чи інформація можуть мати різноманітну цінність. З точки зору ж об'єктивної реальності - це лиш сміття інформаційне, деколи. І до майбутнього має дуже віддалене, або й ніяке відношення, це варто усвідомлювати.

Цінним для майбутнього є стан навколишнього середовища, який фундаментально впливає на створення додаткової вартості людиною, і, впливаючи на людину, впливає на майбутнє також.

Цінним для майбутнього є стан психічного і фізичного здоров'я людини. Як базису для формування майбутнього. Як вільної, так і раба, деколи. У рабів бувають прекрасні діти, хоч і рідко. Межа ж між цінністю і можливими оціночними втратами - єдине, що піддається управлінню.

Людина ж, поки не продася, ціни не має. Якщо сама собі таку не встановлює, своїми діями. Але цінність її - безкінечна, деколи. Ціну ж може мати продукт, який вона виробляє. І встановлювати її має право тільки вона сама. Якщо має таке бажання. Але, якби не було покупця - не було б і ціни. Таким чином ми підходимо до -ізмів різних, які є лиш різними системами взаємовідносин між продавцем, покупцем, власністю і т.д.

Справедливість. -ізм. Комунізм.

Oct. 7th, 2015 12:47 pm

Комунізм, соціалізм, капіталізм - три основні можливі форми взаємовідносин у вільному світі. Взаємовідносин між вільними. Взаємовідносини між рабами і змішані форми нас не цікавлять тут.

Вільні, звичайно - якщо в ідеалі ці три форми розглядати. В реалі ж перші дві не працюють взагалі і не можуть працювати, працює тільки капіталізм, та й то з зауваженнями. Бо впираються у вроджені недоліки і фізичні різні обмеження. Агресію, інші тваринні інстинкти, які поки домінують на значних територія. Інтелектуальні обмеження, що впливають в т.ч. і з фізіологічних і з виховних моментів, також керовані станом навколишнього середовища, зовні і т.п. Зрозуміло стає, що комунізм, для прикладу, при таких вихідних, може бути побудований тільки у малих групах і тільки на добровільних засадах. Групах тих, хто до того комунізму доріс, чи бажає.

Християнство, приведене до реальності - типовий представник будівничих комунізму. На їхньому ж прикладі, часто, бачимо, що для того, щоб бути комуністом - не обов'язково володіти значними інтелектуальними задатками, а навіть навпаки, найчастіше. Досить просто не бути

агресивним і любити групові медитації. Бути членом отари, тобто.

Таким чином, комунізм - не обов'язково ідеал, а просто форма пристосування до реальності різноманітних груп. До реальності у вигляді власних задатків психічних і фізіологічних, в основному.

Тобто, комунізм не має сенсу взагалі, ні в якому вигляді навіть для вільних. Хіба для рабів, в якості тюрми. А тюрма - це зло. У більшості випадків, крім одного - крім випадку, коли в тюрмі сидить саме зло. А зло, ми вже знаємо - це те, що критично шкодить нам на шляху до об'єктивного майбутнього. Саме до об'єктивного, тоді це об'єктивне зло. Інакше, в суб'єктивних різних системах оцінок, злом можна назвати будь що. Прикладів чого, ви, звичайно, можете знайти самотійно багато.

Справедливість. -ізми. Соціалізм.

Oct. 7th, 2015 01:04 pm

Соціалізм - це система справедливого перерозподілу власності. У різній мірі. Від повного знищення її, коли вона перетворюється у комунізм ідеальний, до повної, 100% власності, коли перетворюється у капіталізм.

Біда різних соціалізмів у оцінках і системах перерозподілу. І у суддях. Питання "а судді хто?" ставить на коліна любий соціалізм, без винятку. І впирається у ті самі ж недоліки, що й попередня система. У недоліки об'єктивного характеру - у внутрішні якості судей, та маси, і у зовнішні параметри і стан системи.

Радикальна зміна стану системи, перемножена на нездатність судей адекватно реагувати = колапс, у деяких випадках.

Звідси ж бачимо, що єдиним адекватним суддею може бути тільки комп'ютер, здатний швидко і чітко реагувати на різноманітні виклики. Який звіряється з суддями (-суддею) тільки у критичних випадках.

Саме у такій системі ми й живем, якщо відволіктися на метафізику. Я так вважаю.

Справедливість. -ізми. Капіталізм.

Oct. 7th, 2015 01:12 pm

При капіталізмі все має свого первинного власника (з деякими зауваженнями). І кожен може назначати своїй власності ціну, якщо бажає продати, чи поміняти на іншу.

Така система теж має купу недоліків: дуже швидко насичується, перерозподіляється у бік тих, у кого є - бо їм ще й додається. У решти забирається і, як результат, все випадає періодично в осад. Далі знов з початку. Зрозуміло ж, що той, хто продає інформацію, яку можна виробити один раз, а далі тиражувати, скільки завгодно, завжди викупить з кінцями того, хто торгує буряком з власного городу.

Це суперечить задачам основним економіки - рухатися в майбутнє. Підкошує її. Таким чином, бачимо, що всі три основні системи описані - прісна фігня і не вартують уваги нормальної людини.

І розуміємо, що мусить бути якась така система взаємовідносин, яка пояснює все і дає відповіді на всі питання і протиріччя закладені об'єктивною ж реальністю.

Таку систему я назвав "Універсальною теорією управління", або Законом. А це все був лише вступ до неї.

Ази економічної теорії

Jan. 22nd, 2018 04:04 pm

*"Задача заключається у тому, щоб поставити
обмежувачі потреб"
(с) к-ф "Старий новий рік"*

Українці економічно малосвідомі. Точно те саме можна сказати про будь-який інший народ, крім, вірогідно, жидів, але нас цікавить наш. Народ не знає, що таке гроші, звідкіля вони беруться, яка їхня цінність і нащо вони потрібні. Є такі, що думають, що знають. Вони помиляються - вони теж не знають. Дещо знаю я, хоч також не все - тому я вам розкажу, коротко. Якщо не набридне.

Основне, що бажано запам'ятати, це те, що гроші - це інструмент, або ж засіб, який виконує три основні функції системні (а економіка - це також система, з такими ж, як і улюбій іншій системі, законами):

1) це **засіб обміну** одного товару на інший. Важливо, що товаром може бути будь-що, на що є покупець. Ціну товару встановлює покупець, а не продавець (про це далі);

2) це **засіб накопичення**. Гроші, як всі знають, можна "складати". В коробку, в банк, в банку, в скриню і т.д. Там вони можуть як зростати (якщо це акції "Тесли", наприклад), так і проростати (у ґрунт, якщо це боби какао). В другому випадку функція їхня втрачається. Тому їх завжди замінюють на щось надійніше і довговічніше, вроді золота, срібла і т.п. І найцікавіша, найменш висвітлювана функція грошей - це

3) **управлінська, або регулююча**. Це основна їхня функція в глобальній злочинській системі економічній. За допомогою цієї функції можна ментально, за пару днів, як пограбувати цілі народи, або просто заводити їм розвиватися, аж до масового вбивства ("реформаторів великих" тут можна згадати, як і те, що вони за ці всі роки "досягли". Я маю навазі дії цього міжнародного організованого злочинного угруповання, що підпадають під визначення "геноциду").

Сьогодні ці гондони намірено викачують із української економіки фінанси у величезних масштабах. А, точніше кажучи, перекачують зовнішні "кредити" назад собі в кишеню злочинську. Тобто, простіше кажучи, займаються "відмиванням" краденого. Вкраденого ТАМ, у інших народів.

Це основне для розуміння. Не зрозуміли цього - далі можна не читати.

Функція перша: засіб обміну

Jan. 22nd, 2018 04:39 pm

Це найпростіша функція грошей і найочевидніша: береш папірець (ракушку каури, боба какао, фляшку спирту, мішок картоплі, в'язанку дров, електронний підпис і т.п.) - і обмінюєш його на любий інший товар, який тобі за цей засіб бажають продати. У відповідній пропорції.

Тобто, щоб засіб обміну працював, необхідні дві сторони зацікавлені у обміні саме цим засобом.

Тому, до речі, ці блядюги злодійські найперше, що зробили, вкравши владу - це заборонили бартер. Тобто, обмін одного товару на інший напряду, без контролю їхньої злодійської системи. А також заборонили любі, їм непідконтрольні фінансові відносини, до яких змогли дотягнутися. І точно те саме роблять і сьогодні, лиш в інших масштабах і іншими засобами, але про це теж потім.

Отже, з точки зору простого робітника, чи селянина ця функція є основна. Робітнику потрібен товар, але обміняти його він може лише на свої гроші. А звідкіля вони у нього взятися можуть? - Звичайно, лише або з власного

господарства (бульбу, зерно, корову продати можна і т.п.), або десь зовні заробити (продати свій час і труд, тобто), або йому хтось може ці гроші дати просто так. Держава, наприклад. Або добрий родич. Або знайти можна на дорозі (теж форма подарунку, якщо не ідентифіковані).

І що робить селянин, чи робітник? Він працює, як раб, увесь свій вільний час, щоб зрештою піти і поміняти той свій час на що? І отут починається найцікавіше. Він міняє його на телефон типу "лопата". Чим більший - тим кращий, зазвичай. Або на норкову шубу, непотрібну в наших широтах, або на ще якусь фігню подібну, переоцінену у 150 разів відносно своєї дійсної вартості.

І чому він так робить? Та з двох основних причин: або понти грають, або тому, що тупий. Більше причин нема.

А що таке понти? А понти - це конкурентна перевага у мавп'ячому суспільстві. Шуба, "лопата", тачка, хріначка - це все понти, які дають одній мавпі відчуття, ніби вона за сусідніх мавп чуть трохи вища. А чим вище мавпа сидить - тим на більшу кількість мавп внизу вона може нагадити, щоб отримати, таким чином, задоволення.

Понти - це задоволення для мавп. А також конкурентна перевага в бою за кращу самку, чи самця (це взагалі окрема і велика тема). І за це задоволення мавпа обмінює весь свій вільний час, і ще зверху кредитів набирає, якщо дають. І це прекрасно, погодьтесь. Ну як іще цю звірину ідентифікувати так швидко можна було б? Погано, це коли ця мавпа починає красти вже не в себе, а в суспільства. А в суспільстві люди живуть - у них красти не можна. Звідси весь конфлікт, між іншим.

Отже, відкинувши приматів і їхні інстинкти, що у нас лишається? Лишається у нас обмін товару на товар, за допомогою грошей, як посередника. І посередник цей - це технологія, відома у злочинських сферах, як "прокладка". Через прокладку (фірму, особу, банкноту і т.п) можна виводити любую довільну кількість інформації (чи будь-чого, що нею проходить), назовні.

"Назовні", в нашому випадку - це в казну ОЗУ "цУкраїна", яке давно вже вкрало б усі 100 відсотків, якби могло. Але не може, поки. Проте, "вони працюють" над цим. А далі це все випомповується в західні "банки". Іншими словами, злочинський банкірський синдикат, або ж банкстери.

Викинути цю прокладку можна двома основними способами: або замінити на свою, яку ніхто зовні не контролює (люб, хоч чесне слово, хоч спирт, хоч розписку електронну), або перейти на той самий бартер (який, як відомо, заборонений). Іще можна відмовитися від економічних відносин взагалі і жити з власного городу, але це вже крайнощі, я думаю)

Що виберете ви?

п.с. а поки ви думаєте, я перейду до п.2.

Функція друга: засіб накопичення.

Jan. 22nd, 2018 05:16 pm

Гроші можна "складати", або ж накопичувати. Дехто так захоплюється цим цікавим заняттям, що не може зупинитися навіть тоді, коли вкраде усе, що в ближніх є (пеця, чмо тупе, привіт).

Це деструктивна функція грошей. Так не повинно бути у нормальній економіці. Бо, згідно Закону, "надмірне накопичення - це обкрадання ближнього". А, крім того, складаючи гроші у банку - виводите їх з економіки. Значить, знецінюєте їх. Значить, зрештою, усі лишаються без засобів обміну, але з товаром. Як ось сьогодні в нас, до речі. Злодії вивели бабло назовні - в державі залишився пшик.

Тому засіб обміну і засіб накопичення потрібно буде розділити. Колись про це детальніше, але не сьогодні.

Накопичення можна робити або в ліквідних товарах (ліквідний, "рідкий" - такий, що швидко обмінюється на інший потрібний), або в стратегічних (перспективних) запасах. Тобто, у чомусь такому, що сьогодні не потрібне, але завтра буде потрібне сильно. І чим сильніше воно буде потрібне - тим вищою буде його ціна. Наші батьки-діди запаси всі робили у сірниках, у милі, в тканинах і т.д. Тоді це було стратегічно вірно. Що буде завтра? Не скажу, поки.

Це все, що варто розуміти в цьому пункті, поки . Далі п.3. - він найцікавіший.

Функція третя: управління та регулювання.

Jan. 22nd, 2018 05:34 pm

Люба система, як ми знаємо, тримається на двох китах: ресурсах та комунікаціях. Ресурси необхідні їй для життя та розвитку, а комунікації - це те, що, власне, творить саму систему, тримає її вкупі. Система може існувати без ресурсів, але без комунікацій системи не буває. Це варто також добре зрозуміти, перед тим, як далі читати.

Економічна система - також система. Гроші в ній - це комунікаційні канали, якими проходить обмін даними (нуликами і циферками) а ресурси - це той ґрунт, на якому вона живе, яким вона живиться.

Нормальна система дає ще і плоди. Які падають назад у ґрунт, дають нові врожаї і т.д.

Паразитична система назад віддає мінімум, або взагалі нічого (токсичні відходи свого існування, в основному). Плоди цієї системи споживає не український народ і ніякий інший народ. Плоди злочинської системи споживають завжди злочинці, й ніхто інший. А також ті, які їх обслуговують, які їм на столі танцюють і т.п. Тобто, обслуга ресторанна. В контексті ж Закону - співучасники злочинства.

Незнання Закону не звільняє від відповідальності. Тому, чим краще ви заучите та усвідомите написане - тим краще, теоретично, для вас. Рекомендую читати уважно далі.

Отже, ця третя функція грошей, управлінська - це виключно злочинська і незаконна функція.

Виникла вона, як наслідок пограбування не вельми розумних народів. Засобами такого пограбування стали центробанки цих народів та фед.резерв США, в співучасті зі Світовим Банком, та рядом інших структур та організацій кримінального характеру.

Метода такого пограбування дуже проста і попередньо тут описувалася. Але коротко повторюся: банкнота - це банк note, в перекладі - банківська розписка. Що значить, що, коли ви щось поклали в банк - він давши вам про це розписку, підтверджує збереження ваших товарів чи цінностей в часі. Якщо таких клієнтів, як ви, у банку десять - десять має бути і розписок. Але друкувати розписки легко. Дуже легко. Тому їх надруковано замість десяти сьогодні кілька вже тисяч, десь.

Менше відсотка світової економіки забезпечено реальними товарами та цінностями. Все решта - фуфло, баблос, підробні документи. Але, оскільки населення економічно неосвідчене, частіше - воно із задоволенням користується цими папірцями МММ, доки не запанікує. Доки в нього Є ВІРА в те, що ці папірці чогось вартують. На вірі, власне, це все і тримається. Вася обмінює у печі на зелений доляр крадений товар.

Пеця кладе зелений доляр назад до васі в банк, вася дає печі розписку на право власності краденої землі, та яхту, в придачі - і так воно і крутиться, доки не прийде воно.

А воно прийде. Як до мавроді прийшло - так і до вас прийде.

І це ніякі не лякалки. Це звичайна системо-техніка. Або, точніше, теорія систем.

Щодо функцій: а що функції? функції, як функції :)

По-моєму, й так все зрозуміло вже, чи не?

Ази економічної теорії: до висновків

Jan. 22nd, 2018 05:59 pm

Тому, якщо уважно прочитати все попереднє, то зрозуміло буде, що, для того, щоб вас не обкрадали, необхідно:

1) володіти власним ресурсом, який на щось можна у перспективі обміняти (земля, предмети, цінності, інтелект, енергія і т.д.). Інакше вам доведеться їх красти, або відбирати в когось. А це затратні речі. Крадіжка ж ще й карається Законом.

2) володіти своїм засобом обміну. Розписки цілком ОК працюють, як бачите. Лиш це чужі розписки. На них ви не заробите.

3) обмежити свої мавп'ячі інстинкти і взагалі інстинкти до здорового мінімуму. Тобто, не обдирати ближнього заради шуб і дешевих камінців - бо це лише дешеві камінці. Так, вони бувають і дорожчі, але лише в практичному контексті (міцності, чи якостей), але не в контексті брендів, наклейок і понтів гнилих. Гниль зовні загнилює вас з часом і всередині - це Закон.

Гниле - це бидло. Бидло - це сміття. Сміття утилізується Законом в часі. Це функція надійна її не обійти. Але можна довго бігати, це правда. Але впрієте.

4) створювати альтернативні комунікацій канали. Без власних комунікацій власної системи не буває.

Крім того, злодіям в будь-який момент кирдик вже може наступити (як їм, так їхнім супутникам і серверам). Раптом що, чим будете балямками - у рельсу? І т.д.

Я купив ліхтарик й батарейок - мені досить. Сокиру хіба переточити тра.

(ну добре, це така лякалка була. Нагнітаю :)

5) тут точно щось іще було, але вже досить.

Ази економічної теорії 2.1

Jan. 27th, 2018 10:53 am

Ціна об'єкта.

Я спеціально не дивився в їхні книжки розумні уже десяток-другий років, щоб вони мені не заваждали. Тому тут все (практично) оригінальне. Тому ж, якщо навіть воно і співпадає з різними їхніми концепціями і формулами - для них це плюс, але нам все Єдно. Нам не потрібна інтерференція злодійська.

Отже, що таке ціна і звідки вона береться?
Береться вона з вартості об'єкта, помноженого на одну цікаво складову, бажання: (бажання продати * бажання купити). Причому, ця складова має два відображення: із точки зору покупця, і з точки зору продавця. Формулою це буде простіше, тому, у першому наближенні виглядає вона десь так:

$$Ц = В * Б$$

[Ціна, Вартість, Бажання]

де, $Б = Б_k * Б_p$

[Бажання купити, Бажання продати]

Це ще неповна формула. Тому ми її далі виведемо самостійно.

Щоб було зрозуміло, що і звідки береться, візьмем чотири різноманітні предмети і спробуємо

встановити їхню ціну (відносну):

- 1) вагон картоплі
- 2) вагон зерна
- 3) поштова марка
- 4) банкнота одного з національних банків (пачка банкнот, краще).

Це різні речі, хоч і подібні. Далі ми поїмем, чому. Отже, у вас є мішок картоплі. Як ви його оціните, у яку ціну? (умова: ви не йдете на базар і не запитуєте там нікого, що й по чому, ще зарано. Інша умова: це ваші все предмети, власні.

Отримані чесним трудом своїм особистим)

Ви вклали у цей мішок певну кількість роботи (енергії) свої, енергії іззовні (від сонця, ґрунту (накопиченої в часі), свого часу не пожаліли, інструменти й добрива купили / внесли і т.д. Це все вартість. А ціна яка?

А ціна залежить від вашого бажання її продати і від бажання покупця її купити.

Тут є два крайні випадки: випадок перший описаний в давній українській казці про жида й козака, як вони в пустелю потрапили були. Жид мав з собою мішок золота, а козак - хліб, воду, сало, сіль й цибулю.

Ходив жид з цим мішком, ходив, далі проголоднівся, й каже: продай мені пів-хліба. А козак на те:

- Давай пів мішка золота. Жид: - Та ти здурів, козаче! Як пів мішка? А козак йому: - А ти походи по базарі, знайди дешевше.

У цьому прикладі ми бачимо не козацьку захланність й наглість, як злодії люблять це висвітлювати, а справедливість й адекватність. Провчання жадібного жида козаком. Тому, до речі, сьогодні вони бажали б нашу землю вкрасти, щоб нічого в нас не просити далі.

Тупі, що зробиш.

Отже, вертаючись до ціни картоплі: у вас її вагон, стільки вам не треба. Тому логічним є бажання продати надлишок, Бп. Але якщо поряд

голодного жида з мішком нема, кому ви його продасте?

Так і згниє, в контейнері. $B_k = 0$, в цьому випадку. Підставимо цей нуль у формулу, й що бачимо?

Нуль на щось помножили - цін нульова. Переганяєм нашу бульбу в спирт, складаємо на потім, або викидаєм (якщо ми зовсім дурні).

Берем іншу крайність: у вас купа покупців з голодного краю, а вагон лише один. Бажання продати у вас менше (бо ж, якщо там голод, то й тут варто запасу більше мати), бажання купити з боку покупця велике, ну, хай 10 одиниць. А бажання продати у вас з одиниці впало, скажімо, до 0,5.

Отже, ціна в вас моментально виростає до $10 * 0,5 = 5$ -кратної від вартості. Дуже просто, чи не так?

А якщо ви вирішили, що весь цей вагон потрібен вам самому і гроші у вас є, й все інше? Тоді

$B_p = 0$. Нема бажання продати - ціна на ринку нуль. Нема товару на ньому іншими словами, або ж його дають безплатно (халява).

Уже тут бачимо, що нульова ціна, у цьому випадку - це два крайні варіанти: або відсутність на ринку, або халява повна. А як це так можливо, щоб продукт, в який ви вклали купу енергії й часу (ненульова вартість) - та й безкоштовно роздавався? Закон збереження енергії не буде працювати, в такому випадку. Тому, як наслідок,

продукт цей пропадає з ринку: нема бажання продавати нема продукта в ринку обігу.

Тут може здатися, що я дарма розписую все так примітивно й просто, що воно все всім відоме і т.д. Ні, це не так. Далі буде показано, чому. А зовсім цікаво стане, коли дійдем до пункту 4 гроші, як товар.

Втім, я не наполягаю, кому тут скучно - може йти додому.

Ази економічної теорії 2.2

Jan. 27th, 2018 11:53 am

Випадок другий: у вас вагон зерна. Яка ціна?

Тут, загалом, все те ж, що й в пункті першому, з картоплею. Крім одного: картопля довше півроку не стоїть в вагоні. Гниє, альбо проростає. Втрачає, іншими словами, в якості, із одиниці до нуля. Тому, як бачимо, нам в нашу формулу вже необхідно вводити коефіцієнт якості, [Я], тобто.

А формула вся набуде вигляду наступного:

$$Ц = В * Б * Я$$

[Ціна, Вартість, Бажання, Якість]

Якщо якість стовідсоткова - то одиниця. А якщо все згнило - то цілий нуль. Ми вклали в продукт купу вартості, бажання купити і продати маємо величезне, а воно гниле. Множимо все на нуль отримуємо нуль на виході. Не піде воно на ринок, хіба на добрива.

А якщо приховати від покупця величину цього коефіцієнта, думає тут завжди злодій? :)

Це теж складник у формулі, зворотня інформація. Але до цього ми аж потім дійдемо. А поки що зерно: зерна у нас вагон. Вагон стоїть у сухому місці, закритий від мишей і т.п. захищений. Стояти може довго.

Це КАПІТАЛЬНІ вкладення. Або ж стратегічні. Їх ми не продаємо також, хіба надлишки, тому ціна на ринку лізе вгору весь час. Поки не з'явився конкурент, з своєю пропозицією. Але нам воно все паралельно, бо на зерні ми не заробляємо, ми ним живемо сьогодні й завтра. Крім того, його завше можна також в спирт перебити, й отримати простяцьке задоволення. Зерно тут вводилося для того, щоб показати, що товар може мати дві основні функціональні відмінності: товар, як сьогоденний ринковий об'єкт і як стратегічний, або капітальний, від слова капітал. Саме стратегічні товари і створюють справжній капітал, а не ті папірці, на які їх обмінюють.

Це суперважливо розуміти, цю відмінність. Наші мавпи, як відомо, цього не бачать, тому затарюються всяким дешевим фуфлом (стиль Пшонко-рагулів у ілюстрацію сюди), блискучим барахлом і рештою ліквідної поміж злодіїв, але не капітальної хвігні.

Найкращим капіталом є Земля й її ресурси, а також Сонце, як необхідне джерело енергії та гравітаційний центр системи. Тому всі папіки злодійські вкладаються сюди, у землю. І у нас хотіли б.

Але, оскільки у Землі уже є власники, у папиків проблема із законністю такої дії. Ну і звідси, як уже відомо, уся конфліктна ситуація, практично. Отже, крім усього, зерно, якщо його у землю вкинути - дає ще й урожай. Тобто, примножуються.

Тому це не просто капітал, а капітал, який зростає в вартості у часі. Як і любий порядний капітал.

Але не завжди у ціні, бо це вже від бажань залежне.

Загалом, цю властивість і відмінність капіталу від фуфла варто запам'ятати. Пригодиться.

Проте, не все, що виростає в часі - капітал. Сміття теж множитьсЯ, буває, й виростає у ціні.

Відрізнити одне від одного - і є мистецтво вибору.

Ази економічної теорії 2.3

Jan. 27th, 2018 12:26 pm

Поштова марка. Яка її ціна?

Якщо це масова річ, держпошти якоїсь, щойно куплена - ціна її відома. На ній вказано.

А якщо колекційна?

А що це значить, колекційна? А це значить, що її на ринку мало. Плюс вона володіє певними якостями, що викликають бажання нею володіти. Кількість покупців, бажаючих купити таку, збільшує ціну. Але навіть якщо б цей покупець був лише один - вона все одно була б настільки цінною, наскільки він її цінує. Наскільки цього покупця Бк велике. Злодій, для прикладу, маючи бажання чимсь володіти - не дає ціни, але йде й грабує. Із двох причин: або в нього нема відповідних коштів, або він не бачить відповідних наслідків (не б'ють його достатньо, або не боляче. Або просто тупий, і застра для нього не існує, лиш сьогодні. Миш, яка на зиму запаси робить - і та знає, що зима є. Злодій - ні, якщо тупий). Втім, цей випадок ми не розглядаєм.

Отже, у випадку абстрактних цінностей ціна встановлюється ідеальним чином, з Вартості (художник на неї витратив щось часу, фарбів, енергії і т.п) і обопільного Бажання. Покупця купити, художника (майстерні, друкарні) - продати. І саме це і є той анонсований випадок, коли саме покупець встановлює ціну. Ні, не художник, а саме покупець. Тому саме він й повинен її пропонувати, в даному випадку, цінитель (якщо він цінитель).

Якщо ж це річ, яка на ринок не виходить (відсутнє бажання продавати), але інформація про товар відома зовні (інформаційна складова) - вона все рівно має свого потенційного покупця. Свою потенційну ціну, свій потенціал бажання. І, оскільки ніякий потенціал у світі не може пропадати у нікуди - він, зазвичай, сублімується у різнорідні дії, в залежності від таланів, задатків, можливостей і т.п. Як і любий інший потенціал.

Я, наприклад, маючи потенціал досліджувати світ, системи і людей, а також будувати й знищувати - збудував Книжку. Але міг би збудувати будь-що, в інших умовах, за інших складових. Проте, як виявилось, книжка, яку ніколи і ніхто не прочитає - саме воно, потрібніше за все.

Що в цьому пункті ще додати? Мабуть, нічого. Крім того, що марка - це біткойн. Або будь-що інше, абстрактне, з вартістю, неспівмірною з ціною. Відносини закоханих цим описуються, та багато іншого, при умові, що воно абстрактне.

Як можна бачити вже, я описую ЗАКОН, в усій його красі. Економіка - лиш варіація цього Закону.

Ази економічної теорії 2.4

Jan. 27th, 2018 12:52 pm

Гроші. Яка їхня ціна?

Очевидно, що, якщо говоримо про гроші і їхню ціну, то розглядаємо тут гроші, як товар (банкноти, цифровий підпис, етц).

Тобто, розглядаємо тут варіант другий попередньої статті - гроші, як засіб накопичення. Бо, якщо це засіб обміну - тоді це лиш посередник між товаром і товаром, й ціна його рівна вартості товару, на який обмінюється. А випадок третій, управлінський, в даному контексті, лиш часткова варіація цього пункту, який стосується їхньої ціни.

Коли гроші (тобто, банкноти, паперові, або цифрові, і т.п. зобов'язання) дорожчають, чи дешевіють - вони виказують усі необхідні ознаки товару. Тому вони товаром і є, а не засобом обміну.

Якщо біткойн, наприклад, подорожчав з нуля, чи тисячі, до двадцяти тисяч - він виявив у собі ознаки товару. І став ним. Товаром його зробили біржі обмінні, більше ніхто. Тобто, зовнішні структури, які, парадоксально, є необхідним елементом повноцінного його функціонування. Але вони його ж вбивають. Але підсилюють..

Додатково на тему біткойнівських перипетій, кому цікаво, можна глянути сюди, або краще сюди, сюди й сюди.

Описані проблеми - не проблеми самої мережі. Це проблеми зовнішніх структур, паразитів, які на ній, як і на всьому живому, бажали б

паразитувати. А також хитровимаханих дрібних злодійчуків, що відрізняються лише масштабом від більших.

Парадоксом тут також виступає і той факт, що злодії зацікавлені, навіть проти своєї волі, мережі розвивати, бо вони їм необхідні. Це точно той самий випадок, що і багато цивілізаційних гілок, які виникли як наслідок необхідності війни, чи захисту попередньо награбованих ресурсів.

Побічним наслідком всіх цих танків, зброї атомної, ракет-супутників стали технології, якими ми сьогодні користуємося у побуті, у медицині, транспорті, ет сетера. Більшість з цього - побічні продукти елементарного злодійства. Що дійсно дивно, чи не так?

Точно так само звичайні центробанківські банкноти вбивають приватні банкіри своїм відсотком.

Тому для економіки є завжди краще, загалом, коли існує лише один центральний банк (або кілька спеціалізованих) - але мінімум приватних. Але при умові, що працює вірно. Та, оскільки в держструктурах мало що і мало коли працює вірно, бо вони захоплені злодіями, приватні банки благо для індивіда. Але лише тому. В нормальних (не злодійських, Законних) державах банки не були б потрібні взагалі, це дуже проста економічна теорема.

Отже, яка ціна паперу з підписом держави на ній?

А якщо ця держава злодійська?

Звідки вона береться, ця ціна?

А береться вона з трьох компонентів: з віри людей у ці банкноти; з ресурсу, яким ця держава володіє, і з стану її контролю над цим ресурсом (тобто, щось середнім між 100% монополією, коли держава встановлює любу, бажану їй ціну цих грошей і вони фіксуються на рівні, їй необхідному (щось близьке до цього було за совітького союзу, в минулому сторіччі) - або вона не контролює практично нічо, тоді злодії можуть звичайними біржовими спекуляціями кидати її валюту куди загодно вверх, чи вниз, обираючи кінцевих бенефіціарів економічної системи. Тобто, народ.

Бо саме народ є власником усіх ресурсів. І саме він мав би контролювати стан взаємовідносин економічних між собою. Але не може, бо "якби ви вчилися так, як треба..". Тому і платить за власну тупість, захланність, та неосвідченість. Тому це й справедливо було б, якби не було наступного якби: народ і населення - не одне і те ж.

Це різні принципово величини. Перший є суб'єктом права, другий - його об'єктом. Перший є вільним, другий - рабом. І, доки ці обидва зв'язані разом, обставинами...).

Оббріханий капіталізм.

Jan. 28th, 2018 09:39 pm

Вибирати, як ми знаємо, можна з трьох різних форм законних економічних взаємовідносин (між вільними), що мають назви комунізм, соціалізм, капіталізм. Перші дві - обманка деструктивна, в умовах, коли внутрішнього звіра та його інстинкти не подолано. Тому я капіталіст.

Одна відмінність (але це принципова відмінність) - капіталом я вважаю лише майбутнє. І те, що є засобами, чи механізмами його досягнення. Більше капіталу в світі не існує.

Від'ємним капіталом є злочинство. Бо злочин у майбутнє не потрапля ніколи, такий Закон.

Бо поки не віддаш, паскудо, все, у достатній мірі - з тюрми не вийдеш. А віддавати нема чим. Все ж крадене. Ось основний злочинський парадокс, так його назовем.

Вільні гроші

Jan. 15th, 2018 08:33 pm

Майбутнє - за вільними грошима.

Ібо засіб обміну не повинен бути засобом накопичення.

А що,

Nov. 20th, 2017 11:17 pm

про біткойни я хіба нічо не говорив?

Та якби питали - я б сказав, мені не важко :)

п.с. не, по-моєму, таки щось говорив :-)

Ну, то тоді повторюю питання:

Nov. 20th, 2017 11:31 pm

"гроші - це ресурс, чи комунікації? А інформація?"

Це ж просте питання, чи не так? Тільки тепер відповідь вже очевидніша :)

Фундаментальний ґандж паразитичної економіки

Aug. 27th, 2017 12:18 pm

А точніше: люба економічна система, у якій присутній такого типу ґандж називається, або вироджується, у паразитичну.

Це (читайте уважно, такого в їхніх розумних книжках не пишуть, переважно):

економіка, у якій засіб обміну перетворюється у засіб накопичення - є економіка деградації. Самознищення, іншими словами.

Тобто, якщо гроші (цінні метали, етц.) замість того, щоб працювати - починають десь накопичуватися понад майбутнім обґрунтовану міру

(понад міру, обґрунтовану здоровим глуздом, сенсом виживання, розумно обґрунтованої стабільності, і т.п.) - це економіка самознищення. Тобто, просто знищення, якщо цей засіб використовується паразитами по відношенню до інших систем чи народів.

Для того, щоб засіб обміну не перетворився у засіб накопичення, існує такий винахід, як банк. Який, утримуючи ваші гроші - насправді не тримає їх на місці, а працює з ними. Вкидаючи назад в економіку.

Тому банк є системокерівний елемент будь-якої економічної структури. Бо саме від нього залежить, чи буде економіка паразитичною, чи живою.

Тому, коли держава віддає банки у приватні руки - вона перестає бути державою, в повному сенсі. Навіть, якщо зберігає за собою регуляторні функції по відношенню до таких банків.

Ну що вам ще розказати, дурні зашаблонізовані? Невже цього не досить всього?

З того, що не продається

Aug. 11th, 2017 10:25 am

Тупі мавпи чомусь думають, що все можна купити за гроші. І можна було б навіть розказати, чому вони так думають, але лінки.

Мавпи, підіть по базару, пошукайте порядність,

купіть. Або совість. Або адекватність. Про любов ще можна сперечатися, але от ще розуму також можете пошукати трохи, прикупити. І не встидайтеся, беріть більше. Якщо знайдете, звичайно.

Що, мавпи, не вистачило мільярдів? Ото ж то.

Тому, мавпи, всі ці речі можна легко продати, крім, мабуть, розуму чи свідомості, але неможливо купити. Тому ці речі, мавпи, не мають відношення до товарно-ринкових відносин, у які б ви з радістю усіх загнали.

Тому, мавпи, вам навіть пива нема з ким, по суті, випити. Бо ви все купуєте і все продаєте, а люДське відношення - воно не продається.

І саме тому такі речі, які можна продати, але неможливо купити - не є товаром. Тому їх можна лише "втратити", "загубити", але не "продати".

Совість давно втратили? А порядність? Багато за них отримали? Впевнені в цьому?

Мавпи, ять, тупі.

Слава з т.з. енерг.

Jul. 23rd, 2017 10:22 pm

Очевидно, що слава, її бажання - така ж функція від потреб, як і бажання грошей. Бажання грошей - воно взагалі елементарна річ, як пояснювалося це шаблон, тісно зав'язаний на енергоефектив-

ність і, як наслідок, на центр задоволення. Тобто, це один з тих шаблонів, які найлегше сформувати і найтяжче викорінити. Бо викорінювання шаблонів - процес болісний, як нам відомо. Мозок взагалі не любить змінюватися, знайомі формули йому набагато кайфовіші за любе нове. Тут саме формули, а не речі маються навазі.

Нове - це загроза. А загроза - це страх. А страх - це річ, що протилежна задоволенню. Бувають деформовані мізки, там ці центри зв'язуються під впливом певних факторів, їх я вам не скажу, але ці придурки отримують, наприклад, задоволення від перегляду страшного чогось. Ну, збоченці, короч. Втім, це питання смаку, поки нікому не заважають.

Отже, гроші - це кайф, доза. А слава? А слава, бажання слави - це енергетична недостатність, слабкість. Про причини не будемо, але сам факт урозуміти варто. Це те, що стосується чоловіків. У жінок - це ще й одна з базових поведінкових моделей, там воно трохи інакше працює. Але жінки нас цікавлять менше, бо до паразитів належать рідко.

Слава - це сила, або її замітник. Слава діє на енергетично слабкого, як наркотик, наповнюючи його життя сенсом (видимістю такого, частіше).

Тобто, це механізм хаку Закону. Хто був нікем, той стати всім може, з мінімальними, знов же ж, зусиллями.

Здоровим, натомість, слава не потрібна. А сильним - ще й противна. Тому слабші - агресивніші у пошуку шляхів подолання своїх недоліків, а сильніші добріші. Це урівнює шанси у досягненні цілей, певним чином.

До речі, от ви думаєте, я нафіга оце все пишу? А тому що можу. Але мені пофіг, чи це читає хтось, чи розуміє, чи використовує і т.д. Можу, тому й пишу. Ще приносить певне задоволення, бо швидко, та ще й звільняє мізки від фігні різноманітної, та ще й думки кристалізуються, буває, під час написання, та ще й пригодиться може, при потребі - одні плюси. А ще я нову клавіатуру купив, вона не западає. Дрібничка, але теж приємно, варто відмітити.

Ну і ф-ю дезінформації ворога теж не варто відкидати. Відсутність інформації працює гірше, ніж надмір її ж. Ібо відсутність породжує невідомість, а невідомість породжує страх, а страх, навіть потенційний, породжує неадекватні реакції деколи. А я бажаю, щоб ці падли без лишнього шуму повиздихували. Ібо затрахали, ага. Усіх уже, не тільки мене.

Навіть самих себе, здається.

Барани і ворота

Mar. 1st, 2017 03:31 pm

Купив книжку на розпродажу, математичну, на тему спектральної теорії (операторів, щось типу цього). Груба, сторінок на тисячу. Уся у формулах, з мінімумом слів. Довго дивився на обкладинку :)

Не, люди, я вас розумію, коли ви не розумієте, про що я тут кажу, точно кажу. Не треба ображатися, якщо що - я не зі зла. Усі ми в чомусь барани, бо так світ збудований. Саме тому одним з найкращих винаходів людства є професійна спеціалізація. Але вона вимагає якогось мінімального базового набору, щоб працювала система. Бо якщо хтось шие капці, а хтось копає бульбу - то має бути і той, хто шило й дратву виробляє, і той, хто нею торгує, якщо система завелика для прямих бартерних відносин стає. А, отже, і той, хто еквівалентом обміну займається. Жетонами каурі і т.д. всякими.

Оце і є ключова сфера, одна з, як і навчальна, як і комунікаційна. А пустивши сюди паразита усім клямка, це також зрозуміло.

Тобто, якщо вже не можете відновити управління над цими сферами - мусити будувати альтернативні контури, з нуля. "Свій до свого по своє", давно ж усе відомо.

Візьміть, складіть собі список основних витрат своїх, на які бабло витрачається, попросіть ще кількох поряд такі ж скласти списки. Розбийте на дві складові: ваша пропозиція і ваші потреби. І шукайте, шукайте мінімальну кількість учасників, яка дозволить контур запустити.

І тоді у вас будуть і свої гроші, за бажання, і безкоштовні продукти і безкоштовний одяг і навіть, думаю, безкоштовна кава з безкоштовного кавового автомату.

Але ви, як уже казано неодноразово, ідіоти. І вартуєте, очевидно, того, щоб жити, як ідіоти. І ніхто вас насильно позбавляти цього права не буде. Бо не має такого права.

Економічна теорія. Ази.

Jan. 20th, 2017 12:58 pm

Так, як нову і покращену історію я вже вам написав, і вона влізла вся у тридцять сторінок, то лишається ще хіба мені до повного щастя вам всю економіку в одному абзаці пояснити. Нє, ну бо я не винен, що вони такі тупі і (або) брехливі. Точно вам кажу: це не я!

Отже, влаштовуйтеся перед телівізором, зара ви усе дізнаєтеся. Власне, процес влаштовування може зайняти довше, ніж процес дізнавання, але в цьому я також не винен - я розтягую, як вмію, самі бачите. Ну добре, добре)

Економіка, значить. Вся економіка зводиться до обміну чогось на щось. А, як казали класики, "щоби шота купіть - нада спочатку шота продать". І оце, можна сказати, практично вся економіка. Але є нюанси. І вони у тому, що, щоби у вас щось появилось, треба, щоб воно звідкілясь узялося. А взятися воно може лише трьома можливими шляхами: або воно у вас було визначально, ваше, або ви його в когось вкрали, чи відібрали, або його вам подарували. Ваше визначально у вас може бути лише дві речі: або ресурс, або талант. І цей ресурс або талант ви обмінюєте на чийсь інший ресурс або талант. Талант, зрозуміло, відноситься до того, що вам подарували. А все подароване - ваше безумовно, це вже Закон. Ось і вся економіка. Буває, правда, подароване на певних умовах, тоді це матеріально-правові відносини, буває видане в оренду, чи в лізинг і т.д. Все це лиш підвиди обміну і до дарунків такі речі, зрозуміло, не належать. Вони стають вашими лиш за умови виконання контракту.

На цю економіку накладається така хитра штука, яка зветься Законом і яку я мабуть таки ніколи не напишу, в силу відсутності мотивацій, і отримується будь-яка з існуючих досі і таких, що будуть існувати в майбутньому систем взаємовідносин. Власне, після цього написаного

всю світову філософію і ще ряд супутніх наук можна викидати у смітник, як застарілі анахронізми.

І, прикиньте, я зовсім не жартую, хоч воно і може так виглядати.

Звідкіля гроші брати

Jan. 21st, 2017 12:12 am

Так, як мене періодично типовим "якщо ти такий розумний - то чого такий бідний?" питанням накриває - то вже склалося свого роду хобі: колекціонування відповідей на нього. Відповіді можуть бути різноманітні, але сьогодні не про це. А про те, звідкіля вони взагалі, в теорії, беруться.

Ми, звичайно ж, опускаємо злочинські варіанти, різні махінації, віджими і т.д. -- бо толку з них мало. Ефект короткотерміновий, тому що. Сьогодні задоволення - завтра покарання. Так світ влаштований. Всіх злодіїв жде тюрма, або повна виплата, іншого тут не передбачено.

Отже, у нас лишаються варіанти обміну чогось свого на гроші, або інший товар, або варіант з подарунком. Дарунок може бути у вигляді природи, спільних її ресурсів, Сонця (і всього, що воно утворює) і т.п. Дарунок - це прекрасно, переважно. Але найчастіше - все ж разова акція.

Бо, коли стає на потік - ризикує перетворитися в торгівлю собою. А це вже форма проституції. Отже, лишається у нас старий надійний варіант - обмін власної праці або таланів на еквівалент обміну. Обмінювати працю - заняття низько-якісне. Аварійний варіант, коли нічого іншого не трапляється. А обмінювати талан - може бути два, або навіть три варіанти, як ви знаєте: можна закопати, можна за не вигідним курсом обмінити, а можна в ріст пустити. Третій найпрогресивніший. Бо порядний талант, пущений в ріст - це не тільки собі прибуток, але й навколишнім.

Отож, все це я для того накалякав, щоб пояснити, що минулий текст про економіку - це не просто текст, це практично повна формула. Яку можна розкодовувати у будь-яких варіаціях і у будь-яких масштабах.

Але вам, воно, звичайно, не треба, а мені - тим більше. Просто записав, бо а чому б і ні. Воно грошей не коштує. Плюс мені розвага, вам - ..... поняття не маю, нащо. А раптом, як казав великий.

Політичним лузерам на замітку.

Dec. 22nd, 2016 11:59 am

З попереднього (яке ще, втім, пишеться, і писатися буде довго ще) чітко впливає наступне: єдиний сенс будь-якої політичної діяльності, в якій є майбутнє - це Закон. Забезпечення роботи його, дослідження, уточнення і т.д.

Тобто, якщо ви будете ставити метою власної діяльності владу (як засіб, чи як ціль) - ви програєте.

Якщо будете ставити метою гроші, чи ресурси (як засіб, чи як ціль) - обов'язково програєте.

Якщо будете замість того, щоб організовувати порядне поле гри для Вибору - робити його замість суб'єктів вибору - програєте і будете покарані. І т.д.

Що таке програш? Це відсутність перспектив, з точки зору майбутнього. Повний програш (з покаранням) - відсутність самого майбутнього. Майбутнє стягується послідовно, не все зразу, відповідно до завданої ближньому шкоди.

Це Закон. Його можна дослідити й перевірити. Якщо не боїтеся задницю обсмалити, звичайно.

В практичному сенсі втрата майбутнього виглядати може по-різному. Але завжди це тля, чи тлін, який пожирає все, що в вас було цінного і перетворює його на добрива для того ж майбутнього.

Ви всі вже згнили, лузери. Розпад неминучий.

Гроші

Nov. 7th, 2016 04:21 pm

Гроші бувають різні. Реальні - це ті, що цінності. Паперові - це ті, що фуфло, яке тримається на лоховських уявленнях по цінності.

Тобто, різні гроші = різні цінності. Реальні цінності = вічні цінності. Або, в крайньому разі, довготермінові. Фуфло - це фуфло. Папір під матрасом.

Ілюстрацією цілком може виступати наша гривня. Яка взагалі не гроші. Яку може за пару тижнів якесь одне чи інше мурло в кілька разів кинути у вартості просто за власним бажанням.

Ясно, що це не гроші. Бо гроші мають прив'язку до цінностей реальних. А реальні цінності ніхто не здатен опустити. В крайньому разі швидко.

Звідси зрозуміло ж, що гроші майбутнього (тобто, як засіб обміну, накопичення, з певною метою і т.д.) будуть засновані на інших принципах, ніж сьогоднішні. На яких - вже тут було. Але ще і буде, з корекцією на новітні досягнення науки й техніки.

Хто може зрозуміти - той пойме. Задумайтесь про цінності - поймете і решту.

Інструменталістських підходів пс

Nov. 7th, 2016 11:14 am

Всяка техногенна цивілізація опирається на інструмент. Без інструменту техногенних цивілізацій не буває. Запам'ятали? Далі: Всяка цивілізація взагалі опирається на комунікації. Без комунікацій цивілізації теж не буває, будь-якої вже. ОК, доступно?

Влада, гроші, медія, системи розповсюдження даних, комунікації, якими ці системи користуються - це засоби. Лише засоби. ОК, усвідомлюєте?

Любі засоби, потрапивши в руки мудаків, дегенератів, самовбивць стають, відповідно, мудачними, дегенеративними, самогубчими. І т.д. Але провини їхньої в цьому нема, самих засобів. Бо інструмент - лише інструмент. Ви ж не покладаєте провину на сокиру за зрубане дерево, чи мудака якого? Сокира - інструмент за визначенням нейтральний.

Як і любий інший інструмент, крім засобів вузького призначення. До таких відносяться, наприклад, наддовгі пили, якими тисячолітні дерева в Америці знищували. Цей інструмент належить до дегенеративного спектру від самого початку. Бо створювався оригінально саме з такою метою, деструктивною.

Я веду, як ви уже встигли здогадатися, до післязавтрашніх виборів у злочинській метрополії. Які дивним чином з переможного мудацького поступу перетворилися уже на усесвітню мудацьку ганьбу. А паралельно висвітлили всі мудацькі нички, ходи, явки і паролі. А разом і засадничі ґанджі тої людиноненависницької системи, яку мудаки звуть демократією. Тобто, у сучасному сенсі, "владою бидла", "демосу". Оригінальне значення у неї, як ви знаєте, було трохи інакше, яко "влада достойних з народу".

Світова злочинська система підпливає до свого закономірного кінця, покритася язвами і болячками і смердючо конає. Але інструменти в цьому не винні, вертаючись до початку. Просто любий небезпечний інструмент мав оригінально бути від мудака захищеним.

Екзаменом, інструкцією, допусками, перевітками і т.д. І провина в тому, що мавпи отримали доступ до гранати - не на мавпах лежить, очевидно. І той, на кому лежить - той має і виправляти. Теж очевидно. Бо нездатною мавпа виявилася сама себе контролювати, навіть під очевидною загрозою відкинути капці. Бо на те воно і тупий примат, які до нього претензії?

В чому сенс написаного? У простому: бажаєте щось будувати - озбройтеся інструментом.

Не бажаєте підпорядковуватися мудакам - не дозволяйте їм інструментом володіти. Та й навіть підходити до нього. Ставте запобіжники, замки і муляжі. Вчіться у великих. Надійну систему збудували предки, досі працює, хоч і з перебоями. А вам слабо, славних прадідів великих правнуки ... [вставити за вибором]?

Маленький свічний заводик. Бізнес-ідейка на майбутнє.

Nov. 4th, 2016 08:42 pm

Ну, взявся я тут за паяльник, ще один старий приймач ремонтувати. І зремонтував би. Але в ньому давня мікросхема 80-го року випуску. Німецька. В тирнеті - дев'ять з гаком євро. Сам апарат, мабуть, дешевший.

Це преамбула ось до чого: апаратів таких всяких, з 80-х - повно, але їх здоров'я не покращується з часом. А любителі таких, вроді мене - вони завжди будуть. І якщо сьогодні ще в одному місці таку мікросхему знайти можна - то завтра її не буде взагалі де відкопати. І мікросхем таких, рідкісних - все більше, апаратів-донорів і місць закупки - все менше, а бажаючих володіти робочими - приблизно стабільна кількість.

Що приводить нас, років через десяток-другий до очевидного наслідку: друку мікросхем на замовлення. Тобто, ставимо маленький (напів)автоматичний заводик, назбируємо топологій різних мікросхем в базу, на одну пластину чекаємо, поки замовлень набереться - чпок - і є вам потрібна мікросхема. Чи десяток-другий, за бажання.

Бізнес, звичайно, як і усе в майбутньому - не надто прибутковий. Зате для душі. Для якості. Для розвитку. Для творчості. Бо гроші, як всі нормальні люди розуміють - вони саме для цього і існують, щоб акумулювати необхідний ресурс у ліквідній формі, з метою наступної ЗАПЛАНОВАНОЇ реалізації. Не більше того.

Всяке накопичення, що понад план, що понад обґрунтування необхідне - очевидне зло. Бо створює непотрібні затори у вільному кругообізі коштів в економіці. А де затори - там і дискримінація, і нерівності різні, і тупість і, як наслідок - зло в чистому вигляді. Злодійство.

А злодіям у майбутньому не місце.
Отак воно все просто.

Тварі дрожащі.

Sep. 5th, 2016 03:03 pm

Багатший не той, в кого більше чогось є, а той - кому менше бракує.

Оце й є об'єктивна картина світу. Про це вам, паскуди вічногоголодні, говорили різні мудреці, в різних формах, в казках, різних оповіданнях, та різних афоризмах.

Наприклад, той же ж Аполоній Тіанський, який на типовий закид якогось царка в бідності подібно йому відповідав: скажи, царю, чого тобі до повного щастя бракує? - Того й того, відповідає цар. - А ось в мене все є, що мені потрібно. Отож я й багатший за тебе.

Десь так він це говорив. І слова його наштотхнули мене на виведення тої формули, яка дуже проста, виявляється. Якщо її ХТОСЬ вам спочатку розкаже :)

Бо є ті, хто бачить, є ті, хто бачить, коли їм показують - і є ті, які не бачать взагалі, хоч ти їм колик на голові теши. Ось бидлоголота відноситься до останніх. Тому й бидло. Тому й голота.

Бо вічно мало їм, вічно їм чогось бракує. А цим вже точно чогось бракує - клепки, щонайперше.

Практично

Sep. 5th, 2016 04:44 pm

як би ця попередня формула мала працювати? Побачимо, що все трохи складніше, як виглядало зразу.

Припустимо, сьогодні в мене є все необхідне - але ще чогось не вистачає, хочеться, крім того. Я, звідси випливає, бідний. Саме у цій сфері, але не в інших.

Тобто, бідність може бути різнопланова і різнорідна, і цей попередній висновок варто запам'ятати.

Далі: коли якесь мурло в мене щось краде, типу нижчезгадуваних, то автоматично воно в нього з'являється, а в мене пропадає. Тобто, він стає багатшим (а був бідним, бо йому цього не вистачало), а я біднішим, ніби. Втім, я можу цього й не помітити, деколи, і все залежить від системи оцінок. Це другий попередній висновок.

Але припустимо, що я помітив і усвідомив, що бідніший став. Що далі?

А далі в рух іде основна формула. В якій явно не вистачає ще й закону (або ж справедливості, іншими словами). Тобто, якщо в мене є ВСЕ

СВОЄ і мені достатньо - я багатий. Якщо ж мені мого не вистачає, чи просто воно кудись зникло, а завтра може пригодитися, а його нема - я бідний, саме в цьому аспекті, перспективному. Тобто, крадучи в мене - в мене крадуть майбутнє. Моє. І був би я тупим - я б цього не помітив. І, коли б воно мені потрібне було - його на місці не виявилось, як не виявиться завтра на місці для когось наших лісів, які худоба вкрала сьогодні - я б мусів заплатити ще й за свою тупість.

Але саме цей аспект, крадіжка майбутнього, саме він регулюється тим законом, про який я тут давно веду мову - законом Істинним, або ж об'єктивним. І це цілком можливо перевірити науковими засобами, включно із статистикою. Украв чуже - не віддав - нах. в могилу. Бо так воно працює. Повільно, але точно і ефективно.

І хрін ви що з цим зробите, мудаки їбучі. Хоч трісніть. А своє я заберу з кожного, давно вам казав - а ви, чмошники, не вірили. Тепер, надіюся, доходить? Дуже бажаю, щоб ви дошли з максимально повним розумінням і усвідомленням процесу. Бо так уже я отримую свою компенсацію.

Як відрізнити раба від людини. Простий тест

Aug. 15th, 2016 09:21 pm

Тест не має ніяких правових наслідків, але задля сміху можете перевірити, як воно працює.

Скажіть комусь, що в держави насправді НЕМА (з таким суттєвим наголосом, щоб він розумів) своїх власних грошей взагалі. В держави є лише гроші наші, які перебувають у неї в управлінні.

І подивіться на реакцію. Ну і, робіть висновки самі далі, як на то реагувати.

Я, чесно кажучи, був трохи шокований, коли побачив, що раби ВЗАГАЛІ не розуміють, про що мова. Це добре протвередує, скажу вам. Рекомендовано похмільною асоціацією.

Універсальна теорія управління.

Oct. 6th, 2015 04:40 pm

Такої нема, на даний момент. Можна було б взятися за написання і років за 2-3 осилити. Теорію, в основі якої лежить принцип справедливості. Але не буду. Воно мені не тра, а їм - і тим більше не тра.

п.с. мільярдів за 50 зелених хіба. Та й то - фіг його зна, чи захотів би навіть за цю суму. Мороки багато.

п.п.с. десть у стільки я оцінюю свій вільний час, тобто, годинку-другу в день. У цій галузі.

Кожен оцінює по собі, знаєте.

Oct. 6th, 2015 05:02 pm

Кілька знайомих, які оцево читають, вже зробили висновок, що Orest цево все пише, щоб подорожче продатися. Так воно їм виглядає :)

Ну що тут сказати.. Orest, блядуваті ви мої, не продається. Якби Orest продавався, то вас би всіх не стало, щоб його купити. Це щодо ціни.

Щодо принципів: Orest оцево пише тут, бо так йому легше думається. Ось і все. Бо він своїх думок не встидається. І мало того, що не встидається, а бажав би, щоб трохи більша частина румигаючої худоби вміла думати, так, як він, а не та мізерна, що тепер.

А 50 мільярдів - це 50 мільярдів. Для худоби - цифра захмарна. Для нормальних людей - питання кількох років. Ось тому ви там, а я тут. Бо це ви себе самі у стільки, чи онтільки оцінили, це не я вас оцінив. Бо в світі все отак працює, хоч ви цього й не бажали б: бачиш у вільному раба - сам є рабом, продаєш товариша за копійчину - сам стільки вартуєш. Не варто ображатися, отже - все справедливо.

Тут, в цих моментах і теорії особливої не потрібно, як бачите. Автоматика працює.

Infinite loop

Sep. 4th, 2015 08:16 pm

Гроші заради грошей, влада заради влади, пошук сенсу, як сенс і т.п. наркоманські приколи типові зразки зацикленості. Збою в програмі, браку.

Принцип гроші заради грошей, приведений до реальних умов, дає винищення ресурсів планети (тільки планетою це, слава Богу, поки і обмежується :)

Принцип влада заради влади, приведений до реальних умов, дає винищення всіх конкурентів.

Тобто, в кінцевому сенсі всіх взагалі. Бо дебіл зациклений в будь-якому бачить конкурента. Ще небезпечніший брак.

Це два найхарактерніші, мабуть, зразки дефективності психіки. Нездатності до самоусвідомлення. А нездатність до самоусвідомлення, як ми знаємо, виникає від монополярності психіки. Нездатності подивитися на себе збоку, усвідомити самого себе, як окрему істоту. Ця свідомість дорівнює свідомості низькорозвинених тварин. Тобто, її, практично, взагалі нема.

Зате є розвинута база рефлексів, шаблонів і здатність до копіювання ефективних патернів поведінкових. Люба ж нестандартна поведінка заганяє цих тварючок у ступор. Деколи довгий.

Як у прикладі з гранатою, яку вони самі в себе кинули.

Будьте прогнозованими. Не збільшуйте худобі базу. Просто не віддавайте своє, посилайте їх нахуй і пиздять при любій наявній можливості любими наявними засобами.

А в першу чергу всіх, хто цій худобі віддано служить. Нам не потрібна ще одна піраміда кібуцнута тут. Кібуцнутість - не український шлях. Наш шлях - множина індивідуальностей, а не одне кібуцнуте тіло, з багатьма членами.

п.с. саакашвілі ще, здається, не зрозумів, чому його через хер кидають.

А кидають, Міша, тому, що українцям не потрібна сильна держава-паразит. Бо ми й вижили не завдяки, а всупереч цим паразитам, які до вас приходили. І будувати тут ще одну потугу паразитичну ми тобі не дамо. І не тужся.

Займіться всі краще реальною децентралізацією.

Тобто, поверненням народу-господарю землі, ресурсів, які у тій землі знаходяться і на поверхні і т.д. Дайте йому право і можливість те добро захистити своє. Дозвольте йому закуповувати танки, ракети земля-повітря, для власних потреб і решта дрібного. Що, страшно вже? Отож.

А це і є український шлях.

п.п.с. оце то вони охуїють, як дізнаються, що їх чекає :)

Як макаки самі себе надурили. Про страхування.

Apr. 16th, 2015 12:54 am

Загальновідомо, що любий хитрун в кінцевому результаті завжди сам себе надурює. Бо так світ збудований.

Нормальних людей цьому ще в дитинстві вчать, казками. Макак ніхто не вчить, або до них не доходить, тож вчитися їм доводиться на власному досвіді. Деколи на тому світі вже.

Отже, коли макаки ввели страхування соціальних ризиків для автомобілістів, вони передбачливо почали з незначних сум, щоб інші макаки звикли. Еажучи їм: - заплати якусь сотню в рік - і їзди спокійно.

Пройшло пару років і сума виросла до пів тищі гривень для мого авто і тенденція стала зрозуміла. В буржуїв по тисячі баксів, так що то ще не кінець.

Але я свій вибір зробив: болт вам від січкарни, а не мої гроші, - сказав я і пересів на велосипед і громадський транспорт.

Тепер рахуємо.

Макаки отримали:

- замість кількох сотень, які могли б - болт.

Цього року болт, наступного болт і т.д. = мінус багато тищ.

Я отримав: - плюс багато тищ;

- здоровий спосіб життя. Як мінімум в сфері транспортній. Плюс стопіццот тищ, тобто;

- економію на бензині-мастилі, витратних (ще пару тисяч в рік, мінімум);

- економію на ремонтах, замінах коліс, амортизаційних і т.д. і т.п. (тисяч 3-5 в рік)

- відсутність головняка (де стати, як стати, гараж, срака-мотика).

- і ще багато-багато переваг.

Я втратив: - задоволення від процесу. Їздити люблю. Їхав би і їхав.. Ровер, правда, частково компенсує.

- понтів пів мішка.

Висновок: макаки замість отримати хоч щось, отримали хер. А все тому, що жадібні без міри. І інакше з ними неможливо, бо тупі.

А я отримав задоволення від процесу натягування макак на глобус. Ось і вся логіка.

п.с. Примусова страхова система ніколи не працює так, як ідеалісти вважають. Страхова система НЕ МОЖЕ в принципі бути примусовою. Точно так, як і податки, відрахування на членські внески і решту різноманітної хуйні, яку жадібні макаки періодично придумують, щоб вкрати ваші гроші.

Примусовість = рабство, тому що. Посилайте їх нахер щонайчастіше. Це корисно.

Формула.

Jan. 26th, 2015 12:53 am

Ресурси і комунікації. Що то?

То є, хто до цього часу не допетрав, з теорії систем. Теорія систем в мене своя, точніша. Я манава їхні заліпухи, тому що. В них, тому що, за деревами лісу не видно.

Отже, люба система - це комунікації та ресурс. Ресурс без комунікацій - не система. Комунікації без ресурсу - теж не система. Щоправда, я в реальності таких не зустрічав, крім мертвих, бо, щоб збудувати комунікації, ресурс якийсь та потрібен завжди, але.

Контролюючи ці два - контролюєте любу систему. У першому випадку (комунікації) - управляєте. В другому (ресурс) - ставите умови. Виснажуючи ресурс, люба система загинається і перестає існувати. Точно так, як і втрачаючи системотворчі зв'язки.

Союз розпався, для прикладу, не тому, що ресурс закінчився. А тому, що комунікації накрилися системотворчі.

На засипку: гроші - це ресурс, чи комунікації? А інформація?

п.с. До цього: паразит - з іноземної, дослівно, вершник. Той, хто експлуатує.

З системної: той, хто підміняє системні цілі власними, спричиняючи втрати ресурсів, або зміни в будові, що призводять до розпаду, в довго, або короткотерміновому вимірі. Сенс існування паразита теж стандартний: або експлуатація ресурсу, або експлуатація вже наявних комунікативних побудов.

Є паразити, які живуть виключно в інформаційному вимірі, сфері комунікацій, без безпосереднього зв'язку з ресурсом.

Паразит завжди призводить до смерті. Або своєї, або системи, на якій паразитує, а тоді своєї. Крім випадків, коли сам стає ресурсом, або комунікацією в межах системи вищого порядку :) Програми-паразити, вони ж інфовіруси - точно те саме. Не всі є смертельними, не всі є шкідливими. Але то тема на окрему книжку, так що пardon'юте.

Енергоефективність

Jul. 22nd, 2014 09:15 pm

Природа зла проста. Це, в засандничому сенсі, енергоефективність, але в короткотерміновому плані. Тактична енергоефективність. Якщо переростає у залежність - наркоманія.

Ось, для прикладу, шопінг. Що це? Витягнув картку, витратив хвилину, отримуй результат

продукт, на створення якого працювали сотні, або й тисячі. Це енергоефективно. Особливо, якщо гроші хтось інший заробив :) Злодій, грабіжник, мародер, притримуються тієї ж моделі. Вклав чуть зусиль - отримав максимум результату. В короткотерміновому сенсі. Щоправда, тут ризики вже вищі. Паразити політичні - та ж модель. Але в цих ще вищі ризики - деколи їх вішають. Природа зла - паразитизм, отже. Отож, зло тупе і рефлекторне. Зло - залежність, від якої потрібно лікувати примусово деколи.

Мат

2012-10-14 23:27:00

Математика є лиш одним зі способів опису світу ілюзій. До світу реального відношення має опосередковане. Спосіб добрий лиш тим, що працює для Евріч Джо.

Реальність не має дискретності взагалі. Отож, світ дискретний = світ ілюзій = умовна форма, зручна для передачі інформації між носіями. Приблизно те ж, що й гроші для економіки. З такими ж збоченнями в результаті.

Про гроші і "золотий" стандарт

21 травень 2012 at 2:13 PM

А прикольно було б, якби гроші вимірювалися в гривнеджоулях. Один гривнеджоуль = кількість енергії, яку потрібно затратити, щоб підняти 1т на висоту 1м, в центрі Києва.

Прикинь, сидиш ти на велогенераторі - і крутиш, крутиш, гривні штампуюєш на лічильнику.

Або якогось осла запряг - осел сіно їсть і бабло генерує, встигай харчі підкидати.

А головне, всі проблеми з електриков в державі моментально зникнуть, якщо й були - енергію, вироблену населенням, нікуди буде дівати, точно вам кажу. А вугілля, газ і т.п. ресурси коштуватимуть мінімум, бо нікому потрібні не будуть, особливо, якщо ще й на електротягу перейти.

UPD: А всі енергогенеруючі паразити, які сьогодні експлуатують наші ресурси і потужності, які їм безкоштовно перепали - підуть в гості до динозаврів.

UPD2: А народ, нарешті, виявиться правим, називаючи гривню - гривнем, чоловічого роду.

***

20 травень 2012 17:40 (UTC)

у природі все енергоефективно і раціонально. Енергії в світі неймовірна кількість, та ж блискавка, наприклад - чистий тобі трансформатор. Живемо ми в світі, де енергія вільна і тільки хріновий менеджмент і приватні інтереси купки дегенератів не дає розвиватися стратегічним для людства напрямкам. На заході, на відміну від наших баранів це розуміють, вкидаючи мільярди на перспективні напрямки, а наші навіть суперконденсатор профукали, що тут говорити..

Щодо неможливості створення вічного двигуна - то його не потрібно створювати, ми в ньому живемо. І ті джерела, які вже маємо, з відновних - це й є робота вічного двигуна, яку ми навчилися використовувати. А їх ще багато є.. Всюди, де виконується якась робота, всюди можна знімати надлишок енергії. Осмос, вітер, річки, сонце, ясна справа. Різниця температур в різних середовищах і т.п. Я взагалі підозрюю, що нове джерело енергії, принципово нове, можливо - в когось вже є, чекаючи лиш часу свого. А вся ця двіжуха з економікою і проблемами - для стравлювання баласту. Погано, що в такому розкладі ми теж баласт, може статися, навіть з нашими ґрунтами. В Штатах і Канаді ґрунтів більше.

Про бабло

Feb. 6th, 2014 12:01 am

Щоб два рази не вставати, коротко про сутність цієї хитромудрої фігні, яку нам подають, як дуже складну. Розглянемо в скороченому вигляді процес:

- спочатку маємо виробників продукції, чи послуг;
- продукт (бульба) обмінюється на інший продукт (підкову), або на послугу (транспортування);
- народу, продуктів і послуг є багато, всі бажають чимсь обмінюватися. Виникає універсальна міра обміну - одна, або декілька. Це або зерно, або худоба, або золото, якщо в ньому є загальна зацікавленість. Будь-що;
- важливо, щоб продукт важко, або неможливо було підробити, інакше універсальна міра втрачає сенс. Зерно - пліснявіє, худоба - старіє. Золото, чи дорогоцінне каміння підробити складніше.

Акцент ринку обміну зміщується в бік стійкішої міри.

Ось до цього етапу все нормально і просто з економікою. Далі настає момент, коли одна, або кілька хитро вимаханих груп, чи осіб, знаходить методи підробки цього засобу обміну. Підробки, яку важко, або й неможливо відрізнити від реальної, інакше в ній нема сенсу.

Маючи достатньо підробленого бабла, - закупає охоронців, впроваджує закони й механізми, які гарантують, що обкрадений народ не збунтується, і , таким чином, офіційно перетворює народ на рабів.

Ось таке, спрощуючи до елементарного, сьогодні становище в гадюшнику. Фальшивомонетники, злочинці, й паразити різного роду посідають керівні позиції, утримуючи армію охоронців і науковців, яка гарантує спокійне й довге існування. А пощастить - то й життя вічне, або хоча б подовжене.

Так от: - Не пощастить.

Це сенс мого сьогоднішнього повідомлення.

Чому так - десь іншим разом.

Про бабло - 2

Feb. 11th, 2014 02:37 pm

ПОБІЧНИМ ефектом діяльності фальшивомонетників стала цивілізація, як не дивно.

Механізмом, який привів цивілізацію до сучасного якого-не-якого, але прогресу, стала війна. Війна, в класичному, відкритому, розумінні, як механізм, використовуватися більше не може, бо загрожує самим фальшивомонетникам, їхній життєвій території та благополуччю.

Отож, війни сьогодні ведуться в неявній формі, з епізодичними тільки переходами в відкриту.

Коротко: управління соціальними структурами є найпершим, найголовнішим завданням сучасної війни. Управління даними є другим, допоміжним.

Все решта - маневри.

Війну вони програли вже. Йде мова про умови здачі.

Mars

Sep. 6th, 2014 11:46 pm

Моє бачення причин і наслідків.

Є два протифазних тренди: на знищення людства, як розумної сили (або, мінімум, недопущення його розвитку вище певної межі) і його ж прогресу у стабільному, прогнозованому напрямку, який з часом завжди приводить до скачкоподібної зміни його (людства) можливостей.

За однією з версій, перший - можливий варіант другого, часткове його рішення. Тобто, нема сенсу дозволяти людству підніматися на новий еволюційний щабель з т.з. фізіології, якщо наявні потужності мозку й тіла використовуються неефективно.

Зупинюся на одному з варіантів, який, хоч і виглядає фантастично, на перший погляд,

найточніше описує всі сучасні події в контексті вищесказаного.

На Землі людству не вижити. В сенсі цивілізованому людству. Вірогідність виживання радикально підвищує розселення на сусідні планети а, в перспективі, на сусідні галактики.

Часу на це у нас - років 15-30 (прийемо за умовність). За 15 років переїхати стабільно на Марс (а більше нема куди) можна тільки при одній умові - за наявності високоорганізованих механічних пристроїв, здатних автономно функціонувати там в реальному часі. Штучного інтелекту, тобто.

Штучний інтелект - бомба. При невірному використанні - страшніша від будь-чого, відомого досі.

Дати таку бомбу в руки слабоорганізованих приматів - ризик. Звідси й перший тренд на обмеження можливостей, до врегулювання соціальних і моральних норм до межі, коли девіантна поведінка не стане неприпустимою на рівні інстинктивному, або усвідомленому. Одне з двох.

Звідси: складність вирішення задачі. З одного боку - час. З другого - необхідність зміни моральних, соціальних норм, структур і т.п.

Третя складова: паразитичний уклад суспільний, відсутність рівних можливостей для реалізації

творчих задатків різноманітних, а це, автоматично, відсутність майбутнього.

Четверта - така ж економічна система, спрямована на ліквідацію власної ресурсної бази. Тобто, того ж майбутнього.

Чому в Україні? А більше нема кому. Бо без нас не пойдуть. Прийміть це за аксіому.

Скажу вам один умний вець,

Dec. 1st, 2014 09:31 pm

тільки ви не ображайтесь.

Не тільки демократія, але й ринкова економіка і планова економіка і взагалі все, що рівнем вище натурального господарства і локальних взаємостосунків радіусом 5-8 км - все проекти. Або, вірніше, підпроекти одного проекту, званого Цивілізація. По прОстому - гадюшник. Щоправда, гадюшник - то трохи ширше, то ще й із наповнювачем.

Отож, ринкова економіка, для прикладу - проект. А любий проект має цілі і задачі свої. І в рамках тих цілей і задач і працює, виконуючи свою проектну задачу.

Звідси: просто тягнути все підряд і копіювати чуже НЕМА сенсу. Це й коню зрозуміло, певне. Але не нашим рагулям. Нашим рагулям в деякого коня ще вчитися і вчитися на світі жити.

І основне: любий проект тримається на ресурсах і на комунікаціях. Фінансову систему - бабло, тобто і засоби його переганяння туди-сюди до ресурсів віднесете, чи до комунікацій?

Звідси, щоб довго не думалисти, бо мізки поплавляться, кажу просто, як є: поки вам бабло хтось деінде друкує - вік вам на цього дядю ішачити. Бо хто контролює поле гри - контролює саму гру. Якщо бажає. Тобто, або в вас буде своя фінансова система (еквівалент обміну, в першу чергу), або.

Про автосинхронізацію

Dec. 2nd, 2014 01:38 am

звичайне собі, просте фізичне явище. Точно такої ж природи, як і все решта. Точно таким же ж законом же і описуване, як і все попередне.

Знання-сила, вони чим добрі: більше, ніж можна залити - не залиєш в відому посудину. Отож, можна роздавати кілотонами, безкоштовно і в усіх керунках. Васька послухає, поїсть і спати піде. А нарано знов туди ж, звідки ж.

Про ресурсну економіку.

Feb. 15th, 2015 05:11 pm

Вірно розуміти минулий текст - це усвідомити, що, для прикладу, Норвегія, чи ОАЕ є моделями, обмеженими ресурсом. Як тільки ресурс закінчиться - закінчатся й ці економіки з усіма благами, які там є. Система (люба) працює доти, доки працює батарея, яка її живить. Наша, для прикладу, мала, працює від Сонця. Москальська - від нафти й газу.

Це не держави, в повному розумінні. Це симулякри з зовнішнім керуванням, зомбі. А з симулякрами не воюють. Або, якщо воюють, то такими ж симулякрами.

Також, з рабом, чи псом не може бути війни. Бо війна - ЦЕ НАДАННЯ ЙОМУ СТАТУСУ. А який в раба може бути статус? Раба пиздять, як і пса. Хоч називатися це може як завгодно. Головне, що за цим насправді стоїть.

п.с. Вчіться швидше. Це не тільки корисно, але й життєво важливо, деколи.

Економіка

Aug. 18th, 2015 01:59 pm

Металургійна промисловість Японії, каже підручник з економіки, працює на австралійській руді і вугіллі! Розумієте, не?

Тобто, видобути в Австралії руду, видобути вугілля, повантажити на транспорт водний, доправити, розвантажити, перевезти до місця переробки - ДЕШЕВШЕ, ніж зробити це на місці?

Що це за економіка така, га? Ану задумайтесь.

До речі, про варягів

Aug. 22nd, 2015 09:12 am

Коли ви задаєтеся питанням, "чому?" - маєте розуміти, що причина повної відсутності українців в українській владі і, натомість, присутність там високооплачуваних нашими грошима заробітчан у одному словосполученні: зовнішнє управління.

Зовнішнє управління насадило нам чужу і нежиттєздатну на нашому ґрунті модель відносин, економічних і суспільних. Насадило нам "ефективних" менеджерів, як минулих, так і теперішніх. І метою цього насадження ніколи не було відстоювання нашого інтересу.

Просто сьогодні стан справ в світі такий, що ці засрані менеджери довели своїми потугами себе самі до того, що тестикули їхні виявилися затиснутими у залізних лещатах. А ключик від лещат опинився чудесним чином в українців. Бо мале завжди стає великим, якщо володіє відповідним (відносним) потенціалом, а велике завжди стає малим, бо закон збереження усього. Але інерція, в т.ч. інерція мислення, знаєте, страшна річ. З достатньо точно передбачуваними наслідками.

п.с. нема ніякої росії, штатів, європи і т.п, пойміть вже. Є наші інтереси і є те, що не відповідає нашим інтересам. І хто з нами - той з нами. Хто ні - того нафіг з друзів. Нема вічних друзів - є вічні інтереси. А друзі - ті, у кого вони співпадають і ті, кому можна довіряти. А кому ми можемо сьогодні довіряти крім самих себе?

Якщо дуже сильно хочете комусь довіряти, давайте будемо довіряти Буркіна-Фасо. А чому ні?

п.п.с. Дуже показова країна, між іншим, практично як ми, з їхньої, менеджерської точки зору.

Великі кономісти

Apr. 17th, 2016 09:28 pm

Підказав би їм хтось, цим "великим", що теперішня ціна на український газ практично не несе в собі найсуттєвіших компонентів: вартості розвідки, видобування і транспортування. Бо всі ці три компоненти були вкладені в сферу совіцьким союзом ще, більшою частиною. І, отже, ринкова ціна, про яку ця "велика економістка" торочить, має бути практично копійчаною для потреб населення. Бо саме населення мало б мати основні преференції від такої ситуації, а не олігархічні (крадені, до речі, у того ж населення) свічні заводи.

Живу поряд з дашавським родовищем. Бачу газові свердловини сотнями, поля цих труб, бачу нафтові свердловини з іншого боку, бачу магістральні газопроводи і нафтопроводи. Бачу високовольтні ЛЕП, що тягнуться у тому ж, західному напрямку. Роблю висновки.

ікбез економічної

May. 25th, 2016 06:50 pm

Так, як я великий економіст ще, крім усього - я вам дещо розтолкую стратегічно важливе. А ви послухайте, мо дійде. Я вам в двох словах

розкажу, чому торгувати пиріжками стратегічно вірніше, ніж торгувати золотими запонками, з алмазними вставками.

І не тому, що перше - це об'єктивні потреби, а вони надійні, а друге - це суб'єктивні, а вони нав'язані, похідна від шаблону. А шаблон - штука ненадійна, особливо в контексті індивідуальному, може підвести влюбий момент.

І не тому, що пиріжки дешевші. Ціна тут взагалі не грає ролі, практично. Йдеться навіть не про попит, а про ОБОРОТ. А де є оборот, там є певна маса інерційна. А де є маса в русі - там є стабільність стратегічна. Оце й усе пояснення.

Хто не зрозумів, то ще два слова. Саме керуючись стратегічними інтересами, нормальні нації збільшують внутрішнє споживання, бо це оборот і маса. А, отже, стабільність. І саме тому паразити й вороги, дориваючись до управління у чужій державі (як у нас) - зменшують це споживання. Збільшуючи натомість і здешевлюючи експорт.

Це надійна, 100% ознака. Задумайтесь і зрозумієте, чому. Парадокс, ніби. Бо простому паразиту йому теж вигідно збільшувати масу економіки мало б бути. Більша маса - більше жиру, більше можна пожитися. Якщо б це простий паразит був.

Але цей, очевидно, не простий. Цього не харчі цікавлять.

Концептуальні обмеження баблоніки обжирання

Date: 2016-06-19 08:15 pm (UTC)

Пануюча концепція росту економіки через збільшення попиту, програмованого старіння, надлишку сміття і т.п. - безперспективна. Ібо обмежується майбутнім. Тобто, грубо кажучи, ресурсу стає все менше, а людьов - все більше. Звідси: або ресайклінг (в т.ч. споживання, що базується на здоровому глузді і вищеописаному підході) предметів, або ресайклінг піпла.

Проти ресайклінгу піпла виступають визначні природоохоронні організації, в т.ч. і я. Звідси: ресайклінг бариг, яко абсолютно лишньої ланки у нормальній економіці.

Тобто, все, як і було тутечки казано неодноразово. А найближчі часи точно покажуть, мислю, яка концепція буде пануючою на наступну 1000 років. Моя, або ніяка, тобто :)

Реальні ціни

Jul. 23rd, 2017 05:49 pm

Реальні ціна на різноманітні предмети, метали і т.п. - інакші. Фальшивий папірець, на який злодії обмінюють реальні товари і послуги (за яким крадуть енергію, тобто) у реальності має у від 10

до сотні разів меншу вартість. За рахунок цієї різниці, фактично, і відбувається обкрадання злочинською метрополією колоніальних народів. Швейцарські годинники, наприклад, переоцінені рівно у стільки ж разів. У від 10 до 100. Золото - у стільки ж знецінене. Реальне, те, що. Звідси випливає простий висновок: як тільки запустити у обіг надійний еквівалент обміну, стійкий у часі, включивши в нього енергетичні джерела вся їхня дуга економіка накриється тазіком за мінімально короткий період часу.

Кінець цього початку вже, мабуть.

Aug. 30th, 2017 10:27 pm

Треба ж мені якось розважатися, в умовах відсутності присутності.

п.с. 160 млрд. на страхівочки разово - ОК?

Ну, тоді добавимо вам трохи Луїзіяни, - сказав Харві.

п.п.с. а заплатити цього разу доведеться вповну, паразити. Ібо гарно.

Так, диви, ще й економіка запрацює.

Про пропагондонів

Oct. 4th, 2017 07:55 pm

Якщо ви думаєте, що український пропагандон кращий за москальського, чи любого іншого лише тому, що він "наш" - мені вас істинно шкода. В переносному сенсі. Бо ви довбойоб.

Взагалі, всі пропагандони - це гімно. Різниця ж між нашими і їхніми полягає лише в тому, що наші поряд і їх набагато легше переїбсти клевцьом по тупому їбалу. Ось і уся різниця - у зручності.

Ібо якісний товар реклами не потребує. А усі ці, за умовною назвою, "продаці хуйні", типу піарщиків, рекламщиків і т.п. - то є хуєта хуєт і образа роду людського. А причина їхнього існування, звісно - це економіка уїбонів.

Базована на інфляції, проценті, монополіях, та інших простих, але ефективних методах відйому грошей у населення. Ібо злодій - це злодій. А блядь, яка злодія обслуговує - це просто блядь, незалежно від того, як називається її професія.

А тепер конспірологія.

Jul. 22nd, 2014 07:19 pm

Під конспірологією зазвичай розуміють "втаємничені" вчення про те, як все працює "насправді". Базуються, в основному на відомому ефекті "природа не терпить пустоти".

Тобто, якщо десь чогось і не існує - його треба придумати, для заспокоєння (або навпаки, розпалювання уяви) різних фріків.

Але, є речі об'єктивні в світі. Наприклад: великі суми бабла в індивідумів певних, у структур, об'єднань різних. Відповідно, є бабло - є бажання його якось застосувати, щоб ще більше заробити, або світом поуправляти і т.п. Це об'єктивний стан справ. Той, хто контролює станок друкарський - контролює того, в кого є багато бабла. Той, в кого багато бабла - того, в кого менше. І т.д. Є ті, котрі контролюють тих, в яких є станок. Зазвичай це різного роду релігійні фундаменталісти. Це теж зрозуміло, правда? Бо станок сам не виріс з повітря, його хтось для чогось збудував, запустив, і інтегрував в систему відносин. А для цього потрібна ідейна складова. А ідей є лиш дві, базово: тюрма і ковчег.

Отож, це не конспірологія. Це об'єктивна реальність. Конспірологія починається далі, на ґрунті або відсутності фактажу, або звичайної тупості. Що в симбіозі дає дивні паростки уїбонства, які ми спостерігаємо в масштабах планети сьогодні.

Ну і т.д. До чого це? Просто: ніколи не плутайте конспірологію з реальністю. Конспірологія не доводиться. Реальність - навпаки. На те вона й об'єктивна.

БАБЛО

AUG. 29TH, 2014 09:33 PM

Ніхто ж не сумнівається, що виділене бабло знов піде потоком назад до тих,

хто його виділив, правда?

І все б воно і нічо, якби не одне не: віддають, зазвичай, тому, у кого брали.

А до українців це бабло як не доходило в ніякому вигляді, так і не дійде, вірогідно. Паразитична піраміда занадто ненажерлива.

Форми

AUG. 24TH, 2014 08:25 AM

Нам потрібні такі форми політичної боротьби, які ми можемо організовувати з мінімальними затратами.

Ефективні, тобто.

Якщо відкинути найефективнішу стратегию - сидіння на березі річки, наступною за нею йде управління мотивами. Далі бабло, зброя і т.д. за нисхідною.

Ось саме через це війна виграється в мізках.

Про операційні системи.

Dec. 6th, 2014 09:41 pm

Загалом, концепція віINDOWЗІВ всяких передбачає їх постійну заміну на нове, бо баблО з лОхІВ треба викачувати. ТобтО, в сфері айті панують ті самі метОди, щО й у інших - продавай лажу, поки купують, проводь ребрендинг - продавай далі. Вся система, як звідси видно, тримається виключно на лохах і на їхньому бажанні міняти власний труд і ресурси на кольорові скляні, або пластмасові коралі.

За це їх винуватити не можна, щО з нещасних взяти. Та в цілому для цивілізації дана схема взамовідносин є позитивною. Ібо заставляє лОхІВ все життя крутитися, напрацьовуючи реальний продукт в обмін на папір і його різноманітні аналоги. Питання в одному: а для системи загалом?

Відповідь експериментальним шляхом виведемо? Вертаючись до основного питання: пару років без віндузятини пройшли нормально, навіть краще. Старенький слаквар (спочатку 10.2, потім 11, 13.37, тепер 14) з флуксбоксом перекривають всі потреби, з надлишком. Так щО, щО таке віINDOWС 7 і 8 я не маю ніякого поняття тепер. Про ще новіші й мови нема.

Кайф, короч.

Це до того все, що операційні системи (більшість з них) знаходяться сьогодні в глухому куті еволюційному. Більшості з них завтра не буде, ібо це монстроподібне барахло є лишнім на святі життя. Готуйтеся.

Звідки береться світовий борг?

Aug. 13th, 2016 02:02 pm

Ніхто не дає відповідь на таке просте, вроді, питання. Якщо штати, наприклад, зичуть страшні мільярди постійно, то в кого вони їх зичуть?

Звідкіля береться те бабло, яке так невпинно множитья на тому калькуляторі?

Мудаци будуть розказувати вам щось про хитрі фінансові механізми, про емісії, про деривативи і т.д. ховатися за розумними словами. Але то всьо є звичайна муйня для запудрення мізків. Бо насправді все простіше. І, хоч я це вже трохи описував, напишу детальніше, бо маю трохи натхнення.

Короч, тут штука така: крім різного роду забезпечення бабла усім наявним матеріальним і нематеріальним товаром, у світі є лише одне велике джерело додаткового прибутку - Сонце. Сонце створює той додатковий продукт, під який можна навиписувати собі додаткових боргів.

Сонце створювало його тисячами і мільйонами років, деякі види, потім воно потрапляло в землю, потім його паразити вибурували і продавали. Як товар, або як борг або, і це ключовий момен до розуміння, ЯК МАЙБУТНЄ. Яке їм не належить.

Все те добро, що не відновлюється, і що паразити сьогодні крадуть - належить майбутньому.

Все, без винятку. Крім частки на обслуговування того майбутнього. Належить воно носіям вибору. Раби майбутнього не мають, як не мають і власності. Власне, це й робить їх агресивними і злодіями. Бо жити кожен хоче. Але не кожен має таке право, бо майбутнє захищене тим законом, який я тут детально і послідовно описую. Шкода йому теж карається тим самим законом.

Отже, весь той борг, який паразити сьогодні створюють і який переводять у дурний зелений папір, який потім, в свою чергу, просто згорає - це борг за рахунок майбутнього. За ваш, наш, ваших дітей і т.д.

І поки нас це влаштовувало - ми його толерували. Оскільки штати були системою, де розвивалася наука, де захищалися свободи людини, де слабкий отримував достатню підтримку і захист, щоб боротися з сильним і т.д.

Не варто, звичайно, плутати слабких, але з майбутнього, і слабких паразитів і злочинців. Ці підтримки мати не повинні. Це окрема і велика тема - тема особистого кредиту. Того, з яким кожен народжується. І того, який у нас крадуть нежиттєздатні паразити.

Тепер кредит паразитам закрито. Хочете далі кредитувати мудаків за рахунок власної тупості уперьод і з піснею. Але за свої, яких у вас нема. А нам такі набридло.

Тобто, той борг у 600 трильйонів - це те, що вони винні нам. І який ми заберемо тим єдиним, що у них ще є - їхніми життями, власністю і краденим у нас кредитом.

Типова помилка розумного

Oct. 31st, 2016 01:55 pm

Якщо дурні роблять помилки в силу власної обмеженості, то чим виправдаємо помилки розумних? Отож. Хіба відсутністю досвіду. Або ж вони не такі розумні, якими себе хочуть вважати :)

Кожен розумний часто думає (якщо його іншому не навчили, чи сам не зрозумів), що якщо він такий розумний, то бабло йому з неба саме повинно сипатися. Ну, він же ж розумний, ні?

Якщо дурням сипеться, то й йому мало б? Це ж логічно?

А ось і ні. Щоб розумному стати багатим, мало володіти інтелектуальними можливостями необхідно ці можливості вміти монетизувати. А щоб монетизувати їх - необхідний РИНОК, на якому ці можливості цінуються, плюс методи відповідні. Тобто, ринок, на якому його, інтелект, можна виміняти на щось інше, на що вигідно. Хоч на монети, хоч на ніштяки різні, хоч на облігації державного займу.

І ось саме наш ринок, так ся стало, у даному сенсі досить бідний, можливостей інтелекту монетизуватися - мінімум. Тобто, розумному можна податися в менеджери (допомагати злодіям красти більше і краще), можна піти в програмісти і споріднені сфери (допомагати злодіям гарно подавати і продавати свої злодійські продукти) і т.п. Але загалом ринок обмежений розміром і, головне, внутрішньою структурою і системним призначенням - бо мавпи не можуть створити чогось відмінного від ринку бананів. Бо все, що вони знають - це банани. Весь їхній світ банани, ось бананами і торгують. Банани наших мавп - це зелені папірці і блискучі речі.

Звідси, будь-хто, хто не має мавп'ячої тяги до паперу, або до блискучого кітчу - може хіба його, ринок, обслуговувати, але не більше. Ну, або створювати свій, паралельний, ізольований частково чи повністю від основного.

І ось ця перші і основна опція мене і не влаштовує. І я збираюся відправити всіх цих мавп в ... туди, куди їм усім місце. Бачу в цьому свій інтерес такий, відмінний від мавп'ячого. Ну а людям, відповідно, забезпечити можливості розвитку. Щоб вони при вигляді дилеми "багатство, чи розум" не кидалися зразу в прірву, а мали час на хоча б подумати над тим. Ну і мали можливості, ясне діло.

А як?

Aug. 16th, 2017 06:38 pm

Можна було б, звичайно, накатати тут вам ідеальну (або близьку до цього) схемку, як воно має бути, взагалі, і опше, але нафіга? Щоб придурки ще й мене використали? Неє, придурки, гола баба.... (с)

Бо, зрозуміло, поки систему керування гадюшником не замінити, включно з кадрами - толку з цього гадюшника не буде. Так, чи інакше, але вони, ці їбанати, самознищаться.

Звідси, ясне діло, є лише два варіанти: або ізолювати їбанатів від корита, або ізолювати саме корито від їбанатів, згідно принципу еквівалентності. Я знов про "острів", такі так.

Втім, "острів" - це утопія, показує практика. Ібо думати не вміє ніхто, практика показує. НІ-ХТО. Мабуть, це така ознака виду.

Золота формула економіки

Feb. 4th, 2018 04:49 pm

Цілком можливо, що не я перший до цього додумався, але, тим не менш, воно не менш того вартісне :)

Усі економічні відносини, як виявилось, зводяться до

ОБМІНУ МЕНШ БАЖАНОГО НА БІЛЬШ БАЖАНЕ.

Усе. Отак просто. Не "цінного", не "потрібного", а саме бажаного.

Знайдете виключення з цього закону - сигналізуйте. Я, наразі, не знайшов.

п.с. Для повноти розуміння варто формулу

$P=B-M$ згадати тут.

[Проблема, Бажання, Можливість]

Прикладів не даю - самі любі підставте.

п.п.с. для повної повноти розуміння також треба пам'ятати, що потреба і бажання - не одне і те ж. Бажання можна трактувати як надмір потреби, в деяких випадках. Але деколи вони є необхідною її складовою.

Обмежувачі потреб

Feb. 4th, 2018 09:47 pm

Як видно з попереднього, злодії формулу давно і чітко усвідомили:

спочатку створюєш бажання - потім його задовільняєш.

На виході - профіт. Просто, не?

Бажання добре створює реклама. Бо реклама, як ми знаємо, "двигун прогресу".

Насправді двигуном прогресу є дещо інше, а реклама - це двигун злодійського прогресу, але хто ж звертатиме увагу на такі дрібниці? :)

Отже, задача, як і було сказано, у нормальному (адекватному) суспільстві зводиться до того, щоб обмежити потреби. А, точніше, надлишкові бажання. Бо якщо цього не зробити, злодії в симбіозі з лохами тупо перекопають всю землю, зжеруть усі запаси і, як наслідок, здохнуть, але разом з усіма людьми і цивілізацією. А це неможливо, за умовами задачі. Тому потрібно надлишкові потреби обмежувати. У лохів, в другу чергу.

А у першу, як зрозуміло, в злодіїв. Бо саме вони сьогодні прожирають максимум всього (в основному переводять ресурси майбутнього у сміття).

Обмежити бажання можна двома основними способами: або зовнішнім, або внутрішнім (як завжди). Внутрішнім неможливо в їхньому випадку - лишається знов зовнішній. Тому клітка для злодія - єдиний логічний варіант. Ну а лох без злодія не працює, внаслідок функціональної обмеженості - тому потребує мінімальної регуляції.

Ось що значить проста, ніби, формула в контексті Закону і наслідків.

Формула, формулою

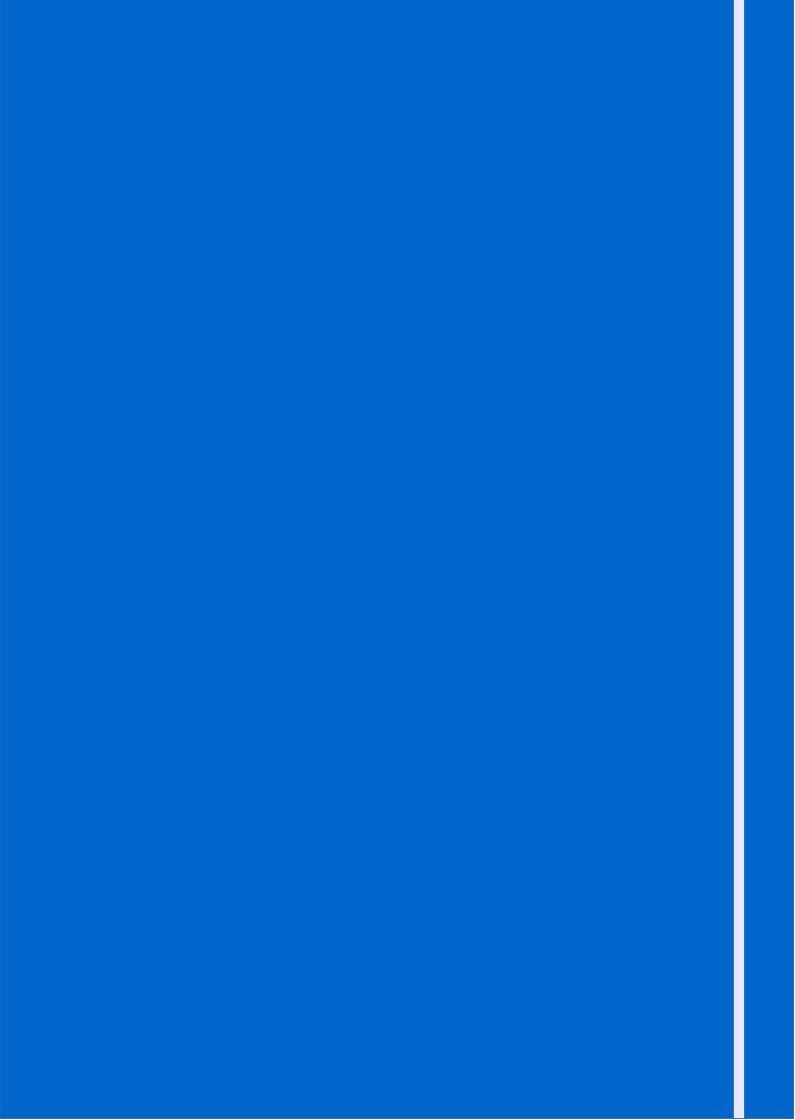
Feb. 6th, 2018 11:11 am

"Золоту" формулу економіки можна виписати символами. Тобто, класичною формулою.

Я деякий час думав, робити це, чи ні - і навіть досі не впевнений, що варто. Тому, мабуть, не буду.

Втім, хто читав усе уважно - формулу уже знає і вміє застосовувати. А давати мавпам в руки гранату - ні, не варто, моя думка.

А перед свинями перли розсипати - то взагалі справа невдячна. Свиня - вона що любить? Болото і потоптатися. Основний інстинкт в неї такий, навіть не розмноження! :)

& Paradoxes

**Штучний інтелект
та парадокси**

"AI & Paradoxes"

Так, як прочитати тих 996 сторінок, з яких оцево видерте, фізично неможливо звичайній людині без того, щоб не рухнутися стріхою - скомпільовав'ім дваїцять їдну А4 сторінку (або 84 А6, в даному варіанті), з яких усе зрозуміло має бу. Бо якщо 21 не бу, то й 421 не допоможе, так вважаю.

І взагалі, філософська книжка на більше, ніж два десятки сторінок може бути тільки у двох випадках - якщо то розмальовка, або як у моєму - якщо то дерево безкінечних обстїнудовбань.

Короч, от вам книжка. Хто захоче - той пойме. Хто не пойме, даю стандартну підказку: множите все на закон Ома, пропускаєте через конденсатор - і альо. Що в конденсаторі ідея? - здогадуватися залишу на самостійне допетрування.

Матюки не викреслював, в основному, текст не правив - ліньки. Зате тепер ніхто не зможе сказати, що я міг сисюво книжку дрюкнути, але не захотів. Також не зможе сказати, що я щось ховав. Ось, будь ласка, все на лярі.

Також думаю, що основний парадокс нашого гадюшника, а саме ідея Помпи vs ідея Стіни, ви здатні вирішити самотійно. Інакше і читати вам цього не потрібно, так вважаю. Я не здатен, через це я цього всього не читав :)

Додаток: [список парадоксів](#)*.

Також, якщо ви забажаєте збудувати робота, який був би як живим - в книженції ви знайдете всі необхідні для такого кроку формули. У текстовому вигляді, звичайно. В основній книженції є більше, але мені їх ліньки шукати було - я їх і без цього знаю.

Кому треба - той знайде, тобто.

---

* Wikipedia: List_of_paradoxes.

Зміст

Про чому, куди і нащо	1
Про цілеспрямовані системи (On purposeful systems)	2
Про ламання шаблонів і адекватні реакції	4
М'яка корекція шаблону	8
"Периметр"	11
Про все	12
AI	15
Генератор сенсу vs генератор хаосу, та двері	16
Гугль-плюс тест	18
Skynet :)	20
Що таке Я і звідки воно береться	21
Ковчег 2	22
Світ, як аналогова інформаційна система	23
Про триєдиність буття	25
Про вибір без вибору	27
Маса	29
Укрнацідея	30
Штучний інтелект та дежавю	31
Про накопичення	32
Парадигма	34
Про батіг і пряник, в математичному сенсі	35
4+1	36
Сильний AI	37
Кнжкпст	39

Світе ясний	
(про хитросплетіння долі)	40
Ресурсів і комунікацій псто	41
Про штучний інтелект та дежавю	42
Скука, як двигун прогресу	43
Про триєдиність буття	45
Про владу наркоманів	47
Що буде, якщо пустити на самоплив	48
Шиза, як фундамент	50
Про ієрархічність цілей	52
Вчення	52
Роботи і проблема зайнятості	56
Як розводити лохів. Інструкція	58
Лідер	60
Реальність	61
Наука, енергоефективність, добро	63
Шопінг, енергоефективність, зло	64
З ПОДОРОЖНИХ ДОСЛІДІВ 2	66
ПАРАДОКС	66
Про дилетантів	67
Механіка ідеєшукання	69
Про державу-зомбі	72
Про ресурсну економіку	74
Неможливості примарності притаманності псто	75
Що є влада	76
Квінтесенція тваринного розуміння світу	77
Знайте	78
Ставте задачі!	81
Тайм фактор	83

AI & Paradoxes

Про чому, куди і нащо

Jun. 24th, 2013 03:18 am

Крім питання "нащо?" -
вартісних нема більше.

На питання можна відповісти
тільки за допомогою "чому?"
Причина породжує наслідок.
Наслідок обмежується причиною,
відповідно.

Чому і нащо - альфа і омега
філософії, як і сама вона -
початок і кінець всіх наук.
Все решта - лиш допоміжні
дисципліни.

Сама ж філософія - лиш шлях.
Куди? - питання третє і
останнє, отже.

Про цілеспрямовані системи (On purposeful systems)

Feb. 17th, 2014 12:31 pm

Людина, суспільство, держава, людство - цілеспрямовані системи. Мали б бути. Система, яка втрачає ціль, а, вірніше сказати, надмету свого існування, починає самознищуватися.

Наша, українська, біда в тому, що надмети в явному вигляді ми не сформулювали поки. Але вона є, і це радує.

Людства проблема теж подібна: надмета у вигляді розселення в космос, життя вічного і подібних, є або нежиттєздатними, або дуже слабкими. Не кажучи вже про світове панування і похідних від цієї ідеї, сенс якої є явним і очевидним суїцидом.

Або, як варіант, зовнішньою ідеєю-вірусом.

За великим рахунком, є тільки наступні варіанти виходу: або змотатися звідси нафіг до більш пристосованого середовища (в т.ч. віртуальні світи), або пристосувати середовище під свої потреби, або пристосуватися до середовища.

Останні два є, фактично, одним, бо пристосувати середовище ідеально - це знищити його, а пристосуватися ідеально - це озвіріти. Ні перший, ні другий варіанти не є виходом. Звідси єдиний і очевидний висновок: збалансований підхід - єдино можливий, поки не змоталися. Збалансований підхід характеризується межею. Межу встановлює хто?

Ось таке воно, основне питання. Відповідь на нього вже була тут, в обґрунтованій формі.

Захід межу перетнув вже. І, відповідно, починає самознищуватися, - об'єктивний закон природи. Помахаєм тьоті ручкою.

Про ламання шаблонів і адекватні реакції

Mar. 16th, 2014 12:04 pm

Мозок - механізм. Працює за стійким алгоритмом, званім шаблоном. Шаблон описується символами, тенденційно незмінний.

Патерн - тимчасовий, початковий його стан в період формування. В залежності від умов, повторюваності і т.п.

або закріплюється, або відкидається, або просто втрачає пріоритетність.

Шаблон - жорстко сформована структура в мозку. Ламання його, отже, процес болісний для носія. Чим жорсткіший шаблон - тим болісніший процес.

На біль (любу) мозок реагує теж шаблонно - або втікає від неї, або захищається. Агресія - одна з найперших захисних реакцій. Отож, якщо ваші слова, чи тексти викликають захисну агресивну реакцію - ви просто зачепили шаблон.

Мої тексти ламають шаблони назавжди. Вони (тексти) є болісними, або беззмістовними (втікання) для любого середньостатистичного (зашаблонізованого) індивіда.

Відповідно, агресивна реакція, або показовий ігнор є типовою для більшості. Але, оскільки більшість їх прочитати не здатна фізично, то нетиповою :)

Звідси, тексти можуть виступати непоганим індикатором для виявлення біомеханізмів. Люди, на відміну від біозомбі, можуть (і люблять) змінювати деколи власні шаблони.

Люблять - значить шаблон має схильність до змін, і схильність ця закріплена у ньому ж.

В основі любого шаблону завжди лежить енергоефективність, або задоволення. Раз зробивши певну дію, приклавши зусилля, мозок запам'ятовує її (формує зв'язки), потім оптимізує,

закріплює і вуалю - вже ніколи не забудеш, як їздити на ровері, чи грати на інструменті. Це шаблон, позитивна в усіх сенсах річ. Крім однієї - функціональної детермінованості.

Шаблон детермінований. Подавши певний сигнал на вхід - на виході завжди типова реакція. І тільки шаблон нормальної людини може себе переструктурувати відповідно до нових обставин. Безболісно, та відповідно до самонаведених імперативів.

ЦЕ ЄДИНИЙ критерій адекватності. Всі решта псевдоадекватні реакції плебсу на подразники є лиш бездумним копіюванням (мімікрією) чужих сформованих реакцій.

Провини, зрештою, в цьому їхньої нема, певне. Просто так їх сформувало середовище, вчителі і обставини. Соціум та ареал існування. Так вони підлаштувалися під нього.

Вживання, та інстинкт самозбереження, отже. Він змінює шаблони.

Формулою: кількість енергії, яку необхідно затратити на зміну його, є вищою від больового порогу.

94% - межа. Після 94 працює кара. Відбір, відсів, очищення.

М'яка корекція шаблону

Mar. 16th, 2014 06:11 pm

Відбувається силами самого індивіда за допомогою ідеї-віруса. Віруси бувають як

негативного характеру (віруси-паразити) так і позитивного, з лікувальними властивостями.

Негативний вірус формує в носія фізіологічні залежності і стійкі структури (приклад: "жидобандьори", яких в природі де-факто не існує, та ін.), вийти за які у носія немає ніякої фізичної властивості без зовнішнього втручання.

При наявності часу і бажання втручання відбувається позитивними ідеями, які, саморозпаковуючись, змушують хворого самотійно і за допомогою власних його ресурсів нівелювати деструктивні зовнішні впливи (приклад: Хто такий Бандера?, ти чьо, дибіл ваще?..). В запущеній фазі хвороба не лікується (з 94-х %), тільки усікновенням голови.

При відсутності часу, або бажання бавитися - тільки жорсткі методи, описані минулим повідомленням. Суспільство, як носій шаблонних ідей різного роду, піддається точно такій самій методі, з точно такими ж результатами, як і будь-які структури, в тому суспільстві наявні. Приклад: тузік і кістка, мавпа і банан. Виняток - дресирований тузік.

Віруси-паразити існують в суспільствах і істотах, які не володіють достатньою обчислювальною потужністю для їх локалізації і знищення. У хворих суспільствах та істотах. Хвороба ця відома, називається шизофренія, одна з форм її. Піддається лікуванню, можливі рецидиви. Простіше відсіяти.

"Периметр"

Mar. 28th, 2014 03:34 pm

Люба ідея має свій периметр. Чітко окреслені межі. Межі можуть проходити будь-де, як в реалі, так і в голові, чи в віртуальних підструктурах віртуальних підструктур.

Периметр є завжди. Міра - його синонім. Міра - зафіксований на певний момент баланс сил, точка відліку до наступної фіксації. Умовність, що дозволяє рухатися далі. Умовність, що дає підставу для творення різниці потенціалів.

Різниця потенціалів породжує роботу. Робота породжує рух. А рух - це життя.

Про все.

Mar. 28th, 2014 02:45 pm

Держава:

Ідеальна держава - невидима держава. Держави, як і її органів не повинно бути ні видно, ні чутно, ні навпомацки намацати має бути неможливо. Наша срань, як і інших більшість, володіє надміру роздутим его на тлі комплексу неповноцінності і бажала б не тільки бути видимою (ось яка я), але й залізти до тебе до хати, до сумки, до поштової скриньки і т.д. Хуй ложіть на таку державу. Це держава-даун.

Влада:

Ідеальна влада - невидима влада. У цьому сенсі Бог - ідеальна влада, бо його ніхто не бачив. Про ніхто, до речі,

брешуть. Люди, які бачили, в описі зовнішності сходяться. Але зовнішність - це умовність, зрозуміло. Лиш форма подачі інформації. Ідеальна влада базується на повному усвідомленні законів існування всесвіту, у яких максимально ефективні кінцеві впливи спричиняють найменші події у початкових ключових точках, ключові події. Ефект метелика, в певному сенсі. Про метелика писав вже.

Ідеальна влада також - ефективна влада. Ефективність - відношення результатів отриманих до затрат вкладених. Ідеальна ефективність - нічо не робити, щоб саме все виконувалося. Лінь, як мірило.

Ефективний завжди лінивий. В цьому сенс.

Звідси: кацапська націдея:
іванушка-дурник. Ідея має
ознаки псевдо: результат
досягається за допомогою
тех.засобів. Техзасоби звідки
беруться? Зовні. Це ідея
ідеальної залежності,
насправді. Рабства.

Українська націдея - теж ідея
ефективності. Ефективності
справжньої. Базованої на
законах, описаних вище.

Проблема:

неефективність українців, як
нації, в сучасних умовах. В
т.ч. і структур, які ми
творимо. В т.ч. і держави.

Вирішення: ?

AI

Mar. 22nd, 2014 01:20 am

Якщо б мені потрібно було спроектувати ідеальну ігрову платформу з акцентом на прогнозуванні (тобто, для такого типу обробки даних, які ми штучним інтелектом називаємо) - я б збудував мозок.

З логічної точки зору фраза не має сенсу, звичайно, бо масло - масляне. Але хто захоче - зрозуміє. Бо не все, що не має сенсу з логічної точки зору - не має сенсу взагалі. Логіка, також - тільки одна з багатьох систем відображення реальності. Як і сучасна математика. Як і фізика. І т.д.

І тільки філософія монументально височіє над

усім, тільки любов до
мудрості.

І, хоч філософій теж є
неймовірна кількість, і
мудростей добрий мішок -
істина височіє над філософією
приблизно такої ж величини
монументом.

Ось вам ієрархія, отже.
Звідси питання: - А над
істиною?

Генератор сенсу vs генератор хаосу, та двері

Mar. 30th, 2014 03:45 pm

Позапопереднє повідомлення в
любої розумної людини, яка
читала дешицу з цієї
інфобезодні, яку я "Мистецтвом
війни" назвав, мала б
викликати здорове почуття
дисонансу. Або, якщо хочете,

м'який розрив шаблону.
Будь-якій нормальній людині
періодично строго
рекомендовано розривати власні
шаблони. Інакше їй кінець, як
людині. І початок біоробота,
відповідно.

Це була приказка. А казка в
наступному:
Метелик - початкова функція,
генератор сенсу. Генератор
хаосу я не знайшов, чим
описати, але це, власне, також
функція.
З певного моменту всі ключові
точки і програми похерені
вручну, як неактуальні.

Саме тому ніякі старі
пророцтва (програми-резонатори
базових шаблонів), та інша
застаріла механіка працювати
більше не буде. Це - проблема
основного вибору.

Тепер вибір є. І його треба вчитися використовувати вірно.

Є вибір - є Шлях, відповідно. Справжній, вільний, а не жорстко запрограмований. А на шляху треба брати на себе відповідальність, якщо хочете, щоб він був справді вашим. Дорослішати треба, одним словом. При цьому не заганняючи себе в старі (нові) шаблони.

Шаблон добрий тільки до того моменту, поки керований зовні. Шаблон, який перебирає на себе управління - періодично варто ламати. Все просто, як двері.

Гугль-плюс тест.

Для всіх - 02:40

Любу систему творять
системотворчі елементи
(каркас, рама...) Це аксіома.

Під каркасом завжди фундамент, або основа. Який каркас - така й система, відповідно. Яка основа - така й її стійкість. Це просто. До цього доплюсовується дизайн. Дизайн визначає привабливість, отже й популярність, отже й успішність системи. Це три основні, взаємопроникні, взаємопов'язані речі.

Далі йдуть навісні елементи, та інша супутня хрінотінь.

Отже, аналізуючи з цього боку Гугльоплюс - роблю висновок, що система ця заточена на срань. Заточеність її на срань інформаційну визначає, відповідно, той контент, який творять його користувачі. І я в тому числі, теоретично.

Звідси висновок: творці срані бажають збільшити об'єм

інфосміття за наш з вами рахунок. Робиться це, зазвичай, з одною метою - в купі сміття практично неможливо знайти цінні елементи без спеціальної підготовки.

Песбук в цьому плані поза конкуренцією, кажуть.
Висновок: в гуглі+ постимо котиків і лайкаємо мотиватори і демотиватори. Для серйозного спілкування ресурс – гімно.

Skynet | :)

Apr. 21st, 2014 06:18 pm

Онлайн 24/7, пряма трансляція з вашого мозку + автотеги + геолокація + прив'язка до часу, само собою = мережева система майбутнього.
Хто перший збудує - той керуватиме всім.
Прецеденти відомі.

Що таке Я і звідки воно береться.

Apr. 21st, 2014 08:18 pm

Оскільки побічним ефектом моїх особистих досліджень світу стало вирішення й цього питання, даю робочу гіпотезу: сприймаючий суб'єкт, або Я, є віртуальною точкою відліку, яка впливає з тієї ж фундаментальної архітектури мозку, а саме - його дуальної будови.

Віртуальна третя точка, або Я, є нічо інше, як автоколивальний процес, що виникає в результаті перевідображення та обробки вхідних даних між півкулями. Формується, відповідно, в дитинстві, разом з базовими шаблонами. Раз сформувавшись, в нормальних умовах змінам практично не піддається, в

силу стійкості цих шаблонів.
Можуть бути кореговані,
зруйновані і т.п. під впливом
ряду зовнішніх факторів. Далі
зрозуміло, думаю.

Ковчег 2

Apr. 21st, 2014 09:44 pm

Спроба аналізу концепції
"Ковчег" дає парадоксальні
результати.

Вихідні:

1. Ковчег, або корабель, має не тільки екіпаж, точку відправлення і точку прибуття, але і вантаж. Карго, тобто.
2. Вантаж і точка прибуття є ключовими параметрами.
3. Карготисти (адепти карго-релігій, заснованих на ритуалах) можуть бути як самим карго, так і засобом його доставки.

Парадокс: шизофренія, як засіб, що забезпечує стійкість кargo-систем і їх відтворюваність в часі виглядає в цьому ключі лиш методом доставки даних. Попереджую, це лиш інтелектуальна вправа. Особам із слабкою психікою мої тексти краще не читати, думаю. Концепції досить небезпечні, вся світова історія про це свідчить.

Але: попереджений, значить озброєний. Більше гумору, гумор лікує! Якщо не переходить в тваринне іржання, звичайно.

**Світ, як аналогова
інформаційна система**

Apr. 21st, 2014 10:24 pm

Світ - аналогова інфосистема.

З певного часу цю теорему вважаю доведеною.

Доводиться просто: всі базові закони світобудови мають вигляд парадокса. Парадокс є явищем інформаційним, до фізичної реальності відношення не має.

Закон збереження енергії, для прикладу, є лиш одним із часткових рішень базового закону. Який каже: сума інформації в системі дорівнює нулю. Точність формулювання не гарантую, але приблизно так.

Звідси родом і концепція Стіни. Та, що пінк-флойдівська.
Стіна - об'єкт, що формує первинну різницю потенціалів. Без стіни цей двигун не працював би. Воно ж, в реальному світі, Ідея.

Любий конфлікт має в основі
стіну, люба різниця
потенціалів. Енергія є лиш
там, де є різниця, відповідно.
Хочете двіжняк - ставите
перешкоду. Далі процес
розвивається автоматично.

Про триєдиність буття

Apr. 30th, 2014 05:55 pm

1. Закон збереження
інформації.
2. Закон обов'язковості
вибору.
3. Закон обов'язковості
покарання (наслідків).

Два останніх суть варіація
першого. На побутовому рівні
приклад: гойдалка, або
маятник. Дві крайнощі, дошка,
камінець посередині, або
підвіс. Поки відсутнє
відхилення - відсутнє

покарання (наслідок). Камінець і підвіс - точно така ж система, зі своєю основою. Все разом - просто летить в космосі, коливаючись одне відносно одного. І все разом - врівноважуючись (умовно) великим сірим кубом цементним. Вибір, суть точка відліку, є лиш умовністю, тобто. Але фундаментальною умовністю.

І, оскільки вибір присутній завжди (до певної межі, яка, в свою чергу, є такою ж фундаментальною умовністю) - намагання забрати його змінює рівновагу в системі і викликає відповідні наслідки. І т.д., в любому масштабі.

Описується синусоїдою. Може навіть чистим синусом, в основі. Не перевіряв.

Про вибір без вибору

Apr. 30th, 2014 06:15 pm

Закон про обов'язковість вибору має кілька цікавих варіацій. Носіями вибору є люди. Або, навіть так: людиною є кожен, хто є носієм вибору. Кожен, хто в ситуації вибору зробив свій вибір правильно. Не продався.

Отже, у носіїв вибору єдиних в системі є справжній вибір. Не ілюзорний.

Вибір цей включає в себе навіть можливість ліквідації всієї системи, як крайній захід. Ліквідація системи (або світу, в нашому випадку) не матиме ніяких негативних наслідків. Наслідків взагалі не буде. На виході - нуль. Крім бекапів та архівів, звичайно (май хамбл опіньєн, не доводиться).

Отож, якщо мене, умовно, не влаштовує Система, я можу її знищити. Але: моє бажання знищити систему викликає в ній зворотній відклик - система починає змінюватися. І змінюється до тих пір, поки моє бажання ліквідувати її не зникає. Таким чином, бажаючи знищити систему я, сам того не бажаючи, подовжую їй життя, але в іншому стані вже. Деколи - принципово іншому, все від можливостей залежить.

Отож, чи є в мене вибір реально? Де-факто я не можу її знищити, вроді, ніяк. І ось тут починається парадокс. Вибір в мене є і він є обов'язково. Інакше закон не був би законом. Але технічний аспект цього вибору настільки заморочений, що більшість просто відмовляється від нього ще на підходах, відмовляючи

собі у власному ж виборі. А деякі й свідомо. Бо нема сенсу ліквідувати систему, якщо в цьому нема сенсу вже, вірно? :)

п.с. звідси виводиться усе, або практично все, що стосується вибору. Включно з усіма релігіями, долею (можливістю її зміни (корекції), і т.п. Люди змінювати долю можуть. І не тільки свою, очевидно. Можливість ця, переважно, теоретична. Бо енергоефективність ще ніхто не відміняв. Це, втім, справа вибору також.

Маса

May. 1st, 2014 02:41 pm

Всім відомо, що філософія - найвища з наук. Решта - допоміжні величини.

Математика, особливо геометрія
- найкращі з її інструментів,
як тепер виглядає. Навіть не
фізика. Чому? А ось:

$$m=e^{100} \_ X \_ X \_ \cos(\_X\_).$$

Тобто, маса напряду зав'язана
на структуру, виражаючись
доступно. Отож, фізика - лиш
похідна від математики.
Парадокс? Ні, інфосистема.

Укрнацідея

May. 1st, 2014 08:20 pm

Подерв'янський вірно сказав.
Укрнацідея проста:
"від'їбіться від нас"! Геній.

Але це не все. Продовження:
"бо переїбем".

Штучний інтелект та дежавю

May. 3rd, 2014 01:45 pm

Отож, як вже було сказано, живого робота не збудують ще довго. Хоча б по тій простій причині, що ніхто не в курсі, що ж таке життя.

Але: робота, який МОДЕЛЮЄ поведінку людини і веде себе, як людина, можна збудувати хоч сьогодні. Алгоритми відомі, механічна основа є (різна), обчислювальних потужностей достатньо.

Але: дай цим макакам сьогодні роботів - вони ж ними воювати зразу почнуть, еге ж? Чи хтось сумнівається?

Звідси: причина всього двіжняка. Питання назріло і, відповідно, вирішується.

Дежавю: шаблон описується символами. Символи - просторовою структурою. Дежавю - реакція на незнайому символіку, яку мозок не здатний описати символами власного шаблону. Звідки беруться? Зі снів, переважно. Деколи (особливо в дитинстві) - з Ноосфери, чи як хоч називайте Систему. Фактів - вагон, кому треба - в курсі. Деколи - просто виникає знайоме відчуття, актуалізоване запахом, візуальним рядом, або звуком (рідше). Права півкуля забавляється.

Про накопичення

May. 11th, 2014 01:23 am

З попереднього однозначно впливає кілька моментів:
1. Безкінечна кількість енергії в теорії - в реалі

завжди обмежена параметрами системи. Неможливо згенерувати більше, ніж витратити, в глобальному сенсі. І неможливо витратити більше, ніж потрібно.

2. Потрібно має межу. Потрібно накопичувати жратву (теж форма енергії, хто не в курсі) на зиму. Необхідно тримати НЗ на випадок неурожаю і т.д. Але: чим більший відбір з понад певну межу (оптимум) - тим більше шансів, що скористатися цим запасом ніколи не вдасться. Отож:

3. Максимально великі накопичення практично завжди пропадають. Ті, що в неліквідній формі. Нерідкій, тобто.

4. Всі бариги - ідіоти, в попередньому відео вірно підмічено. В медичинському сенсі. Ось на них можна в повну силу відриватися. Все

одно шлак і баласт. Ті,
основний сенс існування яких -
неліквідні форми накопичення.
Папір, наприклад,
різнокольоровий.

Парадигма

May. 11th, 2014 02:15 am

Чужі парадигми мене не
цікавлять. Взагалі. Ні
парадигми, ні світи ілюзорні,
в т.ч. уявлення різного роду і
вірування, ніщо. Єдино вірна
парадигма людини розумної -
будована на свідомості, та
науці і здоровому глузді, як
одних з інструментів її. Все
решта - лиш джерело
інформації. Вся зовнішня
інформація автоматично отримує
статус недостовірної, поки не
усвідомлено зворотнє. Допускаю
також інсайт і одкровення, як
вкиди Системні. Фільтруємо
свідомістю і розумом -

отримуємо ще одне (джерело).
Уточнюючи: навіть якщо в
усьому світі залишився б
тільки один з адекватним
поглядом на речі - цей один
переважив би всіх. Це закон.
Але він не один, дякувати, а
більше й більше. Результат –
закономірність.

Про батіг і пряник, в математичному сенсі

Jun. 26th, 2014 01:37 pm

Пряник задає вектор руху,
базовий шаблон - область
значень функції. Батіг задає
межі. Як на площині, так і в
інших системах координат, в
т.ч. віртуальних.

Це просто і очевидно. Правда?

п.с. АІ, хто не допетрав.

4+1

Jun. 26th, 2014 01:45 pm

4 рівні віртуалізації існує в тваринному світі. Послідовно: рефлекс, інстинкти, патерни і шаблони. Шкала безперервна, з умовними точками. Між рівнями 1-2 і 3-4 - межа перша. Над 4-м - друга.

Що таке в методологічному сенсі рівень 5? Здатність до цілеспрямованого перегляду та корекції власних шаблонів за допомогою самосвідомості. Ні більше, ні менше. Невірних, або застарілих, відповідно.

Перші чотири - тваринний світ. З них верхня половина - світ, що володіє розумом (3) і (4) зародковою свідомістю. Рівень 5 володіє усвідомленою самосвідомістю.

І це ще далеко не вся картина, лиш дуже спрощена умовність, задля простоти розуміння. В реалі шкали розуму і свідомості - умовно розшаровані. Розумний чоловік і, водночас, тупий - саме тому буває.

Сильний AI

Jun. 26th, 2014 06:17 pm

З попереднього однозначно впливає наступне: так, сильний AI можливий. Так, це буде звичайна машина, якщо спеціально не спроектувати інакше (в т.ч. на іншій елементній базі).

А також:

- будуть різні моделі з різними характеристиками і призначенням, в залежності від кількості датчиків, їх якості,

а також механічних характеристик;
- будуть дешеві і штампуватимуться мільйонами;
- будуть все розуміти, що запрограмовано. Не будуть нічого усвідомлювати;
- будуть апгрейдитися;
- будуть у вигляді авто, трейлерів, традиційному (людиноподібному), у вигляді телевізорів і мікрохвильових. У вигляді всього.

Цивілізація таки переїде на Марс, тут буде заповідник дикої природи. Інакше - постійні війни і революції (пряма, як в фільмах).

п.с. тут і зараз заповідник :)

Кнжкпст

Jun. 30th, 2014 10:17 am

Якщо творчо переробити 600 з
гаком сторінок цього мотлоху
раніш написаного, то може
вийте кілька книжок на
різноманітні теми.
Найголовніша з них, на
сьогодні - штучний інтелект.
Ключова, вірніше.

Отож, прямо зараз 300-400
сторінок відповідного тексту
світового рівня можна було б
забабехати, і називалося б це
"Штучний інтелект і
парадокси". Читалося б цікаво,
відносно легко і, головне,
посунуло б світову
фільозофську науку в цьому
напрямку на 14,5 км вперед,
або й трохи далі. А там і
програмери з інженерами
підтягнулися б. І пішло б
діло.

Але я чоловік вельми
ефективний. В сенсі енергії.
Сидіти, писати ще раз
книженцію, яку й так написана,
великою мірою - не мій метод.
Так що цей пост пишеться для
заспокоєння совісті. Типу:
вибачай, тсзять, світова
наукова думко, але в середні
віки в тебе й цього не було.
Жири сири. Приходьте завтра.

п.с. ось так ми і живем, за
залишковим принципом. І
дожилися до чого?
Правильно, самі знаєте. І пень
їм в руку, отже.

**Світе ясний (про
хитросплетіння долі)**

Jun. 29th, 2014 11:41 am

За всіма розкладами сей світ
мав шизанутися. Коньки мали
відлетіти в один бік, копита –

в другий. І роз'їхатися на віки вічні. Так написано було. Але ми не любимо, коли нам розказують. Ми їбошимо таких ногами і рештою підручних засобів. Бо вперті і свободолюбиві. Конкретно вперті, вперті понад усе. Нема такої сили, яка б нашу впертість переважила в цьому світі.

Отож, світ просто розшарувався на різнорідні потоки і став на паралельні рейки. Став стійким, тобто. Комунікацію збережено між потоками, це потрібно. Два потоки, два канали комунікаційні, один контрольний. ОП.

Ресурсів і комунікацій псто
May. 6th, 2014 02:12 pm

Формула "ресурси і комунікації" не дарма називається "магічною".

Формула дає можливість як будувати любі структури, так і руйнувати їх. Як організовувати взаємодію, так і відслідковувати її.

Про штучний інтелект та дежавю
May. 3rd, 2014 01:45 pm

Отож, як вже було сказано, живого робота не збудують ще довго. Хоча б по тій простій причині, що ніхто не в курсі, що ж таке життя.

Але: робота, який МОДЕЛЮЄ поведінку людини і веде себе, як людина, можна збудувати хоч сьогодні. Алгоритми відомі, механічна основа є (різна), обчислювальних потужностей достатньо.

Але: дай цим макакам сьогодні роботів - вони ж ними воювати зразу почнуть, еге ж? Чи хтось сумнівається? Звідси: причина

всього двіжняка. Питання
назріло і, відповідно,
вирішується.

Скука, як двигун прогресу

May. 1st, 2014 10:42 pm

Постіндустріальна цивілізація
впирається в скуку в своєму
розвитку. Скука, стан
рівноваги між ідеєю-
генератором сенсу і лінню
(енергоефективністю), на
грунті забезпечених основних
фізіологічних і т.п. потреб
згідно пана Маслоу, є бічом
Божим для неї. Страшна й
неймовірно ефективна зброя,
при вмілому використанні.
Через це світлі уми деяких
темних осіб дійшли до висновку
що "мачить в сартіре" один
одного макаки мали б весело,
радісно і з піснею,
прикриваючись транспарантами і
портретами власних

макакоподібних ідолів. Цілком логічно. Але проблеми це не вирішує принципової. Бо сенсу як не було в більшості ідей, так і нема. Хоч всіх перебити. Отож, зі стану скуки є два принципових виходи: або застрелитися, або зайнятися пошуком сенсу з усією відповідальністю. Перший варіант швидкий і результативний, рекомендую. Другий – трохи затяжний, можна довше і з задоволенням помучитися. Для мазохістів, або вельми відморожених, як я.

Далі... Пошук сенсу неможливий без розвитку цивілізації. Це базис. Всі ці псевдо ідеї про безмежні людські властивості суть обман і засирання мізків. Не безмежні вони. Великі, так. Але не безмежні. У дельфінів більші, у них башка в воді плаває, мізків

більше можна розмістити. І що?
Де ваші дельфіни? Де їхня
цивілізація? Отож. Нема
кінцівок - нема цивілізації.
Звідси: найперший сенс - у
пошуці його. Методику
описував. Відповіді - були.
Для людей. Макакам –
стрілятися.

Про триєдиність буття

Apr. 30th, 2014 05:55 pm

1. Закон збереження інформації.
  2. Закон обов'язковості вибору.
  3. Закон обов'язковості покарання (наслідків).
- Два останніх суть варіація першого. На побутовому рівні приклад: гойдалка, або маятник. Дві крайнощі, дошка, камінець посередині, або підвіс. Поки відсутнє

відхилення - відсутнє
покарання (наслідок). Камінець
і підвіс - точно така ж
система, зі своєю основою. Все
разом - просто летить в
космосі, коливаючись одне
відносно одного. І все разом -
врівноважуючись (умовно)
великим сірим кубом цементним.

Вибір, суть точка відліку, є
лиш умовністю, тобто. Але
фундаментальною умовністю.

І, оскільки вибір присутній
завжди (до певної межі, яка, в
свою чергу, є такою ж
фундаментальною умовністю) -
намагання забрати його змінює
рівновагу в системі і викликає
відповідні наслідки. І т.д., в
любому масштабі. Описується
синусоїдою. Може навіть чистим
синусом, в основі. Не
перевіряв.

Про владу наркоманів

Apr. 27th, 2014 01:42 pm

Влада - природний наркотик, з відкладеним в часі ефектом негативним. Бажання влади – бажання ширнутися на халяву. Покарання за дозу неминуче, але відкладене в часі. Звідси псевдо уява про "халяву".

Любий наркоман - раб. Залежний від дози - раб дози. Всі слова наркомана про "можу в любий момент кинути" - лиш слова. Навіть кинувши - цю залежність не вилікувати, в більшості випадків. Не варто звикати було.

Деякі з наркош кинути не можуть навіть в термінальній стадії. Були б це їхні проблеми лиш, якби не взаємопов'язаність подій і речей у світі. Звідси:

ліквідація взаємопов'язаних мереж. Попередньо ідентифікованих, описаних та ізольованих. Хто не з нами - той проти нас, отже. Винятки можливі. Слухання - в індивідуальному порядку.

Що буде, якщо пустити на самоплив

Apr. 27th, 2014 01:10 pm

Світ - ідеальна система.
Працює добре і правильно. Але система ця - ДИКА, в найгіршому розумінні. Дика - антипод до цивілізованої. Дика вона визначально. Цивілізована вона привнесено. Керовано. Керують нею ЛЮДИ. Людей мало. Більшість людиноподібних макак людьми ніколи не була і не буде. Зовнішня подібність не є необхідною ознакою належності.

Люди можуть звідси піти. Тоді буде так:

- через 1,5 роки цивілізації не залишиться зовсім. Все, що можна буде спалити, чи розтягнути – буде спалено, чи розтягнуто. Міста вимруть;

- через 30 років вийдуть з ладу останні з системотворчих приладів, машини та агрегати. Інструменти будуть на вагу золота. Їх не буде також, в побутовому сенсі. Світ повернеться назад до звичного для себе стану – первісно-общинного;

- через 150 тут лишиться лиш каміння і залишки споруд. Все.

- і більше ніколи і ніяк. Без зовнішнього втручання. Думайте.

Шиза, як фундамент

Apr. 21st, 2014 07:04 pm

Парадокс, але деколи працює такий варіант у різних сферах. Працює в культурі, в бізнесі, в політиці особливо добре. Про релігію навіть не кажу. Там це правило, а не виняток. Комуністи (активні шизоїди) в свій час гарно пройшлися по пасивних. Внутрішньовидова конкуренція, варіант 14. Сьогодні православ'я головного мозку в москалів злилося в екстазі з владою. Результат очевидний.

Важливо: ніколи і ніяким чином не плутати релігію з вірою. Віра існує завжди, у кожному. Віра є результатом, що впливає з особливостей фундаментальної архітектури головного мозку, основною з яких є прогнозування.

Віра - результат прогнозування. Мозок ЗАВЖДИ добудовує модель до закінченої, на основі наявних даних, така в нього особливість. Чим менше даних - тим неадекватніша модель, переважно. Але вона ЗАВЖДИ закінчена.

Отже, вірити мозок буде завжди в щось, хоч в діжку дубову. Така будова в нього. Релігія ж експлуатує дану особливість (а часто й хворобливі її варіації) у власних інтересах. Люба.

Фундаментом цивілізації стала шиза, таким чином, одним з. Звичайна хвороба, вірус, легка форма якої піддається лікуванню.

Про ієрархічність цілей

Jun. 28th, 2014 12:03 pm

Лайф із сімпл: або ви досягаєте власних цілей в цьому житті, або вас використовують ті, хто досягає власних цілей. І все.

Єдиний виняток є - колективні цілі. Та й ті без стійких механізмів вироджуються в два перші варіанти, скорше, або пізніше.

Ви де в цьому розкладі?

А ми де? А вони?

Вчення

Jun. 11th, 2014 10:42 pm

бувають різні. Але лиш два, загалом. Перші вказують шлях до свободи. Другі, вже зрозуміло, заганяють в клітку. Це може бути клітка нірванних ілюзій, клітка псевдоусвідомлень, клітка

ритуалів, чи будь-яка інша клітка. Кожен вибирає свою, відповідно до схильностей, впливу середовища... Відрізнити свобідні можна за кількома абсолютними параметрами, а саме: в основі завжди лежить здоровий глузд, а не формальна (машинна) логіка, обґрунтованість (на базі емпіричних даних і інтуїтивності, в т.ч), спростовуваність.

Здорове (свобідне) вчення не тільки не відкидатиме критику, але й шукатиме її цілеспрямовано. Критика, у сенсі зворотнього відклику, в т.ч. перевідображення його (вчення) через об'єкти сприйняття, генерує новітні сенси й стани живого вчення, дає майбутнє йому, постійно видозмінюючись відповідно до новітніх вхідних даних. Мертве

ж відмирає, закопуючи з собою адептів, а деколи й усіх, хто втрапив в епіцентр його дії.

Методом дослідження також є ПОСЛІДОВНЕ ПОДРІБНЕННЯ (поділення) та послідовне наближення. Більшість філософських питань зводяться до простих (неподільних) логічних одиниць, або до парадоксів. Наявність таких свідчить на користь свободи також.

Серед релігій свободних НЕМА. Є опіумати різного роду, заспокійливі, болевгамовуючі і т.п. Псевдовчення, отож, спочатку заганяють тебе в проблему, потім дають тобі рішення.

Спочатку переконують тебе, що ти грішник від народження, боржник довічний – потім

пропонують рішення, часто за готівку. Спочатку показують тобі чудо, потім розводять на оплату.

Лохи вірять. Лохи - це раби. В цьому сенс ковчега. Вийти можна. Але той, хто в це не вірить – не вийде ніколи. Він сам так вирішив. І повірив, і обгрунтував. І переконав себе і ще кількох.

Головне: е(к)ритикуючи, не вилити з водою й маля важливо. Бо зло так само любить ховатися в крайнощах, як і добро вміє.

п.с. добро і зло - поняття відносні. Тільки істина та свідомість абсолютні. Та справедливість, як похідна від них. І майбутнє, як наслідок її. У тюрми ж майбутнього нема. Тюрма завжди здихає, пожираючи мертве. В цьому сенс її.

Роботи і проблема зайнятості

Jul. 10th, 2014 05:08 pm

Всі (хто не зовсім тупий) розуміють, що, якщо один робот (зі штучним інтелектом, чи без нього) замінює кілька тисяч робітників, то ці кілька тисяч нікуди не діваються, а змушені шукати підробітку, щоб не здохнути. Це умови задачі.

Більше машин - більше безробітних. До певної межі систему можна переорієнтувати на обслуговування і т.п., але концептуально це нічого не вирішує. В кінцевому результаті машина завжди дешевша і продуктивніша, крім обмеженої кількості занять високого (творчого) порядку.

Отже, задача вирішується або:
а) заміною економічної моделі (в т.ч. на енергетичний

еквівалент валюти), або: б) безгрошовими формами, типу різних -мунізмів (нереальних і дегредантських утопій, в основному), або: в) ізолюванням "лишнього" населення і його, відповідно, винищенням, або здичінням.

Винищення приводить до смерті системи в цілому, здичіння - до нестійкої форми (бо нема гарантій відновлення продуктивних сил).

Ось і весь розклад. Ібо:

1) машини повинні працювати - люди повинні думати.

2) машини повинні думати - люди повинні Жити.

В принципі, люди й так Живуть, бо тільки той, хто Живе - той і є людина, в повному сенсі.

Як розводити лохів.

Інструкція.

Jul. 3rd, 2014 05:08 pm

Взагалі, є безмірна кількість способів, більшість з яких ґрунтується на звичній лоховській тупості. В т.ч. і небажання вчитися на власних помилках. Але моїм улюбленим є один: завжди кажіть лохам правду.

Поведінкова матриця лоха примітивна, на один хід максимум.

Отож, лох завжди вважає, що:

а) правда - лиш прихована брехня, насправді, або: б) це все бахвальство. Лох звик бачити саме таку модель поведінки, отож, не має підстав вважати інакше. Лох - запрограмований соціумом (і не тільки) апарат поведінковий. Цим можна користуватися. Що з

успіхом практикується лохами наступного рівня: тих, які вважають цих лохами, а самі себе - дуже хитрими, але теж є звичайними лохами.

Над цими лохами є ще лохи, далі ще, далі ще. Деякі навіть вважають, що можуть чимось керувати, не вміючи керувати навіть самим собою.

А над лохами? А під?

Народ давно відповів: деколи і в дурного добре чомусь навчитися.

Найскладніші питання в цьому світі вирішує останній дурень. Або навіть його собачка. Ще може блоха вирішувати, або підкова її. Бо функція. Джокер, Пікова дама, Болт - інші найменування.

Лідер

Jul. 3rd, 2014 01:48 pm

Лідер - не те, що вам пиздять з телевізора. Лідер - фізичне явище. Без необхідних умов (в т.ч. різниці потенціалів) лідер не є можливим. І навпаки, при наявних необхідних умовах лідер з'являється автоматично.

А різницю потенціалів у нас традиційно крадуть, пиздять, тобто. В т.ч й ті, хто пиздять з телевізора.

п.с. ну дуже, дуже простий процес. Приблизно, як розводити кроликів на фермі.

Реальність

Jul. 23rd, 2014 12:14 am

Що є реальність насправді?
Ніхто не знає, думаю.
Матеріалістичний світогляд,
звісно, такі питання відкидає,
як несуттєві. Але радіохвиль
також не видно, але
матсвітогляд ними
користується. Бо колись ті,
хто дозволив собі
засумніватися в існуючій
картині світу, дослідили його,
знайшли певні відповіді,
зробили висновки і реалізували
їх в вигляді телевізора, чи
інтернету. Отож, матеріалісти,
в чистому розумінні - це
дальтоніки, як мінімум. Або
сліпці.
Втім, протилежна частина шкали
теж страждає на подібні
відхилення, відкидаючи
натомість видиму реальність.

Обидва збочення є збоченнями.
Бо істина - таки посередині.
Або в парадоксі. Посередині,
або в парадоксі! Все, нема
більше ніде. А парадокс - весь
діапазон значень. Як музика -
діапазон звукових коливань,
світло - електромагнітних
(вузький спектр, а є й
повніший) і т.д.

Світло, як і музику, можна
розбити на нотний стан, далі
писати буквами. Перекладати
картини в слова і т.д. і т.п.
Письменники, займаючись цим,
лиш наближуються до істинної
красоти Слова.

Світло, перекладене на ноти,
зігране може бути по різному.
І в різній тональності. І
різними інструментами. І від
виконавців багато залежить.
Але код - є код.

А Закон - є Закон. І Закон - це реальність. То що є реальність? І де в ній сектанти різні? І чи не помиляюся я, стверджуючи щось точно і відкидаючи протифазні тези? Запросто може бути й так. Вибір все одно ніхто за нікого не робитиме. Бо Право. Бо свобода.

Наука, енергоефективність, добро.

Jul. 22nd, 2014 09:29 pm

Природа добра теж проста. Це енергоефективність, але в довготерміновому плані.

Стратегічна енергоефективність. Наука, для прикладу. Або культура. Науковець працює деколи 30 років над певною темою, деколи все життя, отримуючи, або й не отримуючи результат кінцевий. Але один його результат

виводить людство на такі висоти і дає йому (людству) такі можливості, які виправдовують всі затрати часу і ресурсів багаторазово. Цим живе цивілізований світ, цим принципом. Бо стратегія - це майбутнє. Тактика без стратегії - смерть.

Ось чому українці століттями біля корита історії були - бо лузери. Бо прекрасні тактики, але фігові стратеги. Бо обслуговуючий персонал, бійці на зарплаті. Або бійці на ідеї, що ще тупіше, в результаті. Якщо ідея ворожа.

Шопінг, енергоефективність, зло.

Jul. 22nd, 2014 09:15 pm

Природа зла проста. Це, в засандничому сенсі, енергоефективність, але в

короткотерміновому плані.
Тактична енергоефективність.
Якщо переростає у залежність -
наркоманія.

Ось, для прикладу, шопінг. Що
це? Витягнув картку, витратив
хлилину, отримуй результат
продукт, на створення якого
працювали сотні, або й тисячі.
Це енергоефективно. Особливо,
якщо гроші хтось інший заробив
:)

Злодій, грабіжник, мародер,
притримуються тієї ж моделі.
Вклав чуть зусиль – отримав
максимум результату. В
короткотерміновому сенсі.
Щоправда, тут ризики вже вищі.
Паразити політичні - та ж
модель. Але в цих ще вищі
ризики - деколи їх вішають.
Природа зла - паразитизм,
отже. Отож, зло тупе і
рефлекторне. Зло - залежність,
від якої потрібно лікувати
примусово деколи.

З ПОДОРОЖНІХ ДОСЛІДІВ 2

AUG. 21ST, 2014 10:08 PM

Найкоротша дорога та, яку
знаєте. Це відомо.
Але коротка дорога переважно
заводить в глухий кут. А
занадто довга - вбиває.
Істинно казав старий Хуан:
єдино вірним шляхом є той,
який приносить радість.
п.с. мазохістам радість
приносить єдино невірний
шлях :)

ПАРАДОКС

AUG. 20TH , 2014 12:55 PM

Відстоюючи ідею свободи на
майдані, ті ж самі люди в
результаті стали засобом в
руках будівничих глобальної
тюрми. Як так?

А ось так: тюремщики завжди спираються на грубу силу і технічні засоби. Бо мізків в них зроду не було. Протистояти таким можна двома методами: або розосередженістю (маневреністю), або концентрацією (майдан). Розосередженість в глобальній тюрмі потенційно програшний варіант.

Отож, Майдан був єдиним і найстрашнішим методом вибити з-під засранців опору. А почав на них же ж і працювати. Світ парадоксальний.

Про дилетантів.

Feb. 3rd, 2015 06:29 pm

Мене деколи дилетантом називають. І це вірно. Я дилетант, в кращому значенні слова. Бо: дилетанти рухають світом, щоби ви знали.

Професіонали ж ті, хто ходить
вже протоптаними стежками.
Будь-яка нова справа
починається дилетантами в цій
справі, бо інакше неможливо.

Дилетант тикається, микається,
по десять років один
загальновідомий фізичний ефект
може шукати і т.п.

Професіонал, натомість, не
здатен в принципі створити
чогось нового. Професіонал
комбінує ВЖЕ ВІДОМІ йому
фактори, тому що. Професіонал
іде слідом.

Нове створюють дилетанти,
отже. Завжди. Потім приходять
професіонали. Потім приходять
дилетанти в поганому значенні
слова і партачать. Тоді їх
копають ногами нові дилетанти,
які в кращому значенні слова і
знов на круги своя все..

Все, що у вас є, придумали і створили дилетанти. Але довели до пуття і донесли до вас професіонали. Не забувайте за це.

Механіка ідеєшування.

Feb. 4th, 2015 01:15 am

Якщо когось ще цікавить, то не забувайте: ідею (любую) можна шукати як напрому, так і від зворотнього. А краще - одночасно з двох кінців. Тобто: не знаємо, чого хочемо? ОК. Шукаємо, чого точно не хочемо, змінюємо знак, оцінюємо (втрати, етц.), корегуємо і т.д. Десь тут в нас з'являється вектор перший.

Приклад: ми точно не любимо, коли нас забувають. Коли відволікають, не любимо. Автоматично рука за ломом

тягнеться. Вірно? Вірно,
звичайно, цього ніхто не
любить. Ось вам і базис для
ідеї.

Рішення в неї типові: або мій
дім - моя фортеця (паркан 6-
метровий, всі діли), або
самоізоляція в межах певних
загороджених територій, або
розширення меж цих територій
на всю країну, що найрозумніше
і, чесно кажучи, є єдиним
нормальним вирішенням. Крім
утопічного варіанту з усім
світом, само собою. Утопічного
з сьогоднішніми вихідними,
завтра так і буде (або, на
крайняк, ніяк не буде, але ви
вже цього не побачите :)
Далі оцінюємо: збоку в нас
москаль сидить. І нікуди не
дінеться, ні сьогодні, ні
завтра. Винищити негуманно,
тому що там тяж люди є, а
приєднати, чи модифікувати не

на часі, самі в дупі сидимо,
дяка ідіотам коритним. Звідси,
відповідно, паркан. Стіна.

Тобто, ще простіше кажучи, це
звичайна собі механіка
аналізу, з наступним синтезом.
Наштуковуєте на те все зверху
пірамід Маслоу різних і все,
що знаєте і чим володієте,
обмежуєте це все знизу
реальними вашими бажаннями і
можливостями, з врахуванням
того, що завтра теж день буде,
плануєте, знаходите
однодумців, реалізовуєте. Все.
Я б, звичайно, сам все зробив,
раз таке діло, але це така
іграшка, якої на всіх мало б
стати. Бо жити має бути
радісно, якщо по-нормальному.
Як воно в Україні завжди і
було. Співали коли. А ми свої
заспіваєм ще. Як меч зашумить.
Я вже й мелодію придумав (в
німців на касеті є).

Про державу-зомбі

Feb. 13th, 2015 03:06 pm

Зомбі - це система без власного центра керування. Зомбі не обов'язково керується зовні, хоч найчастіше так і стається. В системі, у якої нема власних задач і пріоритетів, завжди починається процеси гниття і самознищення. Або, як в нашому випадку, реакційні процеси, спрямовані на самозбереження і постановку нових цілей. Ось цей Майдан був нашим, Майданом постановки цілей.

Але владу захопили бариги і різна пиздота, як вірно Кузьмою сказано було. А різна пиздота не може і не вміє ставити нові цілі. Їх влаштовує стан деградантський. Менше народу - більше

кіслароду, так думає пиздота. Бариги ж вважають, що чим більше народу, тим більший наваггр. Бариги нам вигідніші, тобто, але і те і інше є звичайні рагулі, які обманом залізли на місце, призначене не для них.

Отож, держава без власних орієнтирів стає державою-зомбі. Завжди і без виключень. А зомбі, в свою чергу, завжди стає або ресурсним додатком, або поглинається, або здихає. У сучасному світі є ще один, вишуканий варіант: зовнішнього управління з метою мімікрії. Зомбі, який поводить ся як живий чоловік, деякими примітивами вважається теж живим. Але говорить його писком не він сам, а далекий господар.

Як виявити зомбі: просто - за лагом. Затримка в часі між питанням і відповіддю. Між подразником і реакцією. Чим далі господар - тим довша затримка. Придивіться уважніше - серед людей такі теж часто трапляються. Ми їх тормозами кличемо. Деякі навіть до президентів доправляються.

Про ресурсну економіку.

Feb. 15th, 2015 05:11 pm

Вірно розуміти минулий текст - це усвідомити, що, для прикладу, Норвегія, чи ОАЕ є моделями, обмеженими ресурсом.

Як тільки ресурс закінчиться - закінчатся й ці економіки з усіма благами, які там є. Система (люба) працює доти, доки працює батарея, яка її живить. Наша, для прикладу,

мала, працює від Сонця.
Москальська - від нафти й
газу.

Це не держави, в повному
розумінні. Це симулякри з
зовнішнім керуванням, зомбі. А
з симулякрами не воюють. Або,
якщо воюють, то такими ж
симулякрами.

**Неможливості примарності
притаманності псто**

Apr. 30th, 2015 04:52 pm

Кажуть що те, що я успішно
зробив, неможливе.
Воно, звичайно, так. Але
неможливого нема нічо,
насправді - є обмаль часу, або
ресурсів. В т.ч.
організаційних

Що є влада.

Apr. 26th, 2015 10:32 am

Влада буває двох типів:
абсолютна і відносна.
Вся ця влада, яку ви називаєте
владою, є відносною.

Абсолютною є лиш та, яку
породжує Закон Об'єктивний.
Але й він, великою мірою,
базується на відносинах між
складовими, тож відносним є
практично все. Крім Права
Вибору. Вибір залишається за
любих умов. Якщо ви його не
продали, звісно ж.

Влада світська є, зазвичай,
владою сили, як ми звикли це
сприймати. Тобто, дві-три
макаки об'єднуються в одну
зграю, отримуючи можливість
тиснути на інших макак
(отримують масу). Це сила,
різниця потенціалів, приведена

до двох, чи більше інертних тіл векторами спрямованості.

Сила в таких макак є рівно доти, доки є поверхня опорна. Або та, від якої можна відштовхнутися, або та, об яку можна обпертися. Ви, тобто. Забравши в макак опору, себе, та інших - залишаєте макак безсильними.

На цьому етапі макаки починають казитися і пожирати себе, зазвичай. Ось і все, що необхідно знати за владу. $F=ma$, тобто.

Хто хоче бути сильним, має два варіанти: або набрати маси, або заволодіти секретом прискорення. Велика маса тяжко прискорюється, втрачає маневреність. Мала маса не дає потрібної сили, часто. Наступний секрет, отже -

баланс маси і прискорення.
Коли в мене був вибір,
накачатися, як бугай, чи стати
ще швидшим - я вибрав
швидкість. І тепер мені любий
бугай, включно з чемпіонами з
егоцентричного бугаїзму - на
один удар, приблизно. Бо
швидкість завжди перемагає
масу. Якщо мізки є.
Висновок: будьте швидкими і
мобільними. Беріть владу,
скидайте баласт. І знайте
міру. У мірі справжня влада.
Вона ж - влада абсолютна.

Квінтесенція тваринного розуміння світу

Apr. 18th, 2015 04:54 pm

"Что движет человеком: страх,
голод, выгода и секс...
Устоять перед этим соблазном
достаточно сложно. Не хочу
никого обвинять, но скажу так,

что не может
непрофессиональный человек
только на основании
патриотизма опекаться
значительными финансовыми
суммами", выразил свое
отношение Матиос к привлечению
волонтеров к работе в силовых
ведомствах...

п.с. загалом в мене тільки
одне питання до цих гандонів
лишилося: - Чому ви, гандони,
так вперто і наполегливо не
хочете жити? Може ви
самогубці?
І похідна від нього: спорим,
що не встигнете втекти?

Знайте

Apr. 13th, 2015 10:30 pm

Той символ, який ви називаєте
тризубом, українською
називається СТРИЙ.

Стрій, гармонія, акорд -
точніші назви, ніж тризуб,
суть три в одному. Триєдине.
Символ цей - графічне
відображення поперечного
перерізу оригінального символу
ОБ'ЄМНОГО.

Повздовжній переріз його ж має
вигляд подібний до інь-ян,
тільки трьохелементного, з
трох основних – одного
центрального елементу.
(колись, вірогідно, таки
нарисую.) Простіше
зображається одним символом
"ОМ", він же трійка з гачком.

А загалом це - графічна
візуалізація формули. Що за
формула - ви, звичайно ж,
знаєте. Бо уважно читали все
попереднє.

п.с. і не вірте ви цим дурням,
врешті решт, що дурнів з вас

роблять. Недостойно це почесного звання людини розумної.

Ставте задачі!

May. 25th, 2015 02:10 pm

Така проста річ, як постановка задач і хоча б елементарне планування, виглядає, не є доступна більшості нашої біомаси. Я маю в першу чергу біомасу інтелектуальну, яка й мала б цим питанням займатися. Ну як, як ви плануєте вирішити задачу, яка не поставлена? Якими методами і засобами? Яким чином ви збираєтеся визначати, успішно вона виконується, вже виконана, чи не виконується взагалі? Не знаєте самі - питайте в тих, хто знає. Не знають ті, хто знає - питайте в глоби, чи яйценюка і робіть навпаки.

Завжди є хоч якийсь, але метод. І шлях.

І забудьте ви все, чому вас вчили в гадюшних школах ваших і університетах. 99, якщо не більше, відсотків всіх цих знань - набір сміття, оформлений в сміттєві мішки різного розміру і назв. До сраки все, включно з табличкою множення. Хочете робити щось добре, знайте сумація працює навіть краще. Множити зовсім не обов'язково, це лиш сервісна процедура, для зручності.

Ставте задачі. Єдино вірний критерій вірності - майбутнє. Бо є два типи шляхів: один, оптимальний, веде у майбутнє, решта - у прірву. Хоч індивідуально, хоч колективно - принцип один.

Тайм фактор.

May. 18th, 2015 11:43 pm

Поки людина молода - час витрачає бездумно і на широку ногу. І це правильно - так людина набирає досвіду і знань. З часом знань стає все більше і досвіду, а часу їх реалізовувати – все менше. З певного моменту, коли ці дві ці криві перетинаються - час починає грати проти вас. І з цим варто щось робити на принциповому рівні.

Одне принципове рішення - передача знань у поколіннях, накопичення їх у вигляді традицій, систем світоглядних, наукових шкіл і т.п. Інше - подовження часу життя і його ефективності. Через ті ж системи, часто.

Звідси висновок 1: не шукайте собі скарбів на землі, бо то всьо дурне. Але меч варто тримати острим, раптом яка тварюка трафиться.

Ну і, 2: кооперація - то є сила. Але не з худобов, худоба – баласт.

п.с. хто всьо прочитав, але так нічо і не зрозумів – пояснюю: все написане стосується виключно проблем теоретичних, проблем штучного інтелекту і до реального життя має відношення відносно віддалене. Відносно віддалене.

21.11.2017

the 'information' and 'communication' fields. The 'information' field is the one that has been most widely researched.

There are a number of reasons why the 'information' field has been the most widely researched. First, it is the most visible field. Second, it is the most 'practical' field. Third, it is the most 'theoretical' field. Fourth, it is the most 'interdisciplinary' field. Fifth, it is the most 'international' field. Sixth, it is the most 'multidisciplinary' field. Seventh, it is the most 'multicultural' field. Eighth, it is the most 'multilingual' field. Ninth, it is the most 'multimedial' field. Tenth, it is the most 'multitasking' field.

The 'communication' field is the one that has been least widely researched. There are a number of reasons why the 'communication' field has been the least widely researched.

First, it is the least visible field. Second, it is the least 'practical' field. Third, it is the least 'theoretical' field. Fourth, it is the least 'interdisciplinary' field. Fifth, it is the least 'international' field. Sixth, it is the least 'multidisciplinary' field. Seventh, it is the least 'multicultural' field. Eighth, it is the least 'multilingual' field. Ninth, it is the least 'multimedial' field. Tenth, it is the least 'multitasking' field.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

The 'information' and 'communication' fields are the two most important fields in the field of information science. They are the two most important fields in the field of information science.

